

NUMISMATICKÝ ČASOPIS ČESKOSLOVENSKÝ.

(REVUE NUMISMATIQUE TCHÉCOSLOVAQUE.)

VYDÁVÁ NUMISMATICKÁ SPOLEČNOST ČESKOSLOVENSKÁ V PRAZE
S PODPOROU MINISTERSTVA ŠKOLSTVÍ A NÁRODNÍ OSVĚTY
A ČESKÉ AKADEMIE VĚD A UMĚNÍ V PRAZE.

ROČNÍK VII. (1931.)

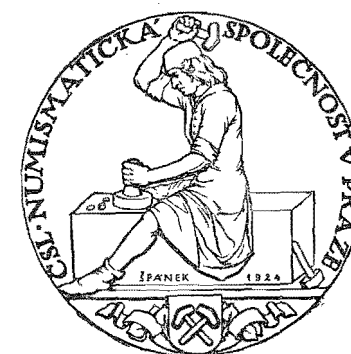
REDAKTOR:

Dr. GUSTAV SKALSKÝ.

REDAKČNÍ RADA:

Prof. Dr. JOSEF DOBIÁŠ, Dr. VIKTOR KATZ, Dr. ANTONÍN MASTNÝ,
Dr. EM. NOHEJLOVÁ a docent Dr. JOSEF SCHRÁNIL.

S 18 TABULKAMI.

V PRAZE.

NÁKLADEM NUMISMATICKÉ SPOLEČNOSTI ČESKOSLOVENSKÉ V PRAZE.

1932.

OBSAH.

VEŠKERÁ PRÁVA VYHRAZENA.

ČLÁNKY:	Strana
<i>Bedřich Přibil</i> , Soupis československých svátostek, katolických medailí a jetonů	1—83
Výstavy — Zprávy spolkové a j. — Zprávy osobní — Numismatický trh ...	84—86
Věstník Numismatické společnosti československé v Praze	86—91
Résumé	92—97
Ukazovatel k tabulkám.	
Tabulka I.—XVIII.	1—83

BEDŘICH PŘIBIL:

SOUPIS ČESKOSLOVENSKÝCH SVATOSTEK,
KATOLICKÝCH MEDAILÍ A JETONŮ.

Numismatická literatura: Mč. = Medaile v zemích českých, vyd. Num. Spol. Čsl. v Praze 1904, D. = Beschreibung der Sammlung böhmischer Münzen und Medaillen des Max Donebauer, Prag 1888, Kil. = W. Killian, Verzeichnis der ausschließlich böhm. Münzen und Medaillen, Wien 1858, Ku. = Kuncze, Systematik der Weihmünzen, Raab 1885, Höfken = R. v. Höfken, Weihemünzen I., II., Wien 1906, 1918, M. N. = Beschreibung der bisher bekannten böhm. Privatmünzen u. Medaillen, Prag 1852, Pach. I = A. M. Pachinger, Medaillen von Peter und Paul Seel, München 1904, Pach. II = Medaillen von Peter und Paul Seel. Ergänzung ve 24. ročníku „Mitteilungen der num. Gesellschaft, München, Pach. III = Wallfahrts. Bruderschafts und Gnadenmedaillen des Herzogtums Salzburg, Wien 1908, Pach. IV. = Unedierte Medaillen auf bayerische Wallfahrtsorte Kirchen und Klöster, München 1904, Pach. V. = Wallfahrts- und Weihemünzen des Erzherzogtums Österreich ob der Enns, Enns 1904, Pach. VI. = Wallfahrts-Bruderschafts und Weihmedaillen der gefürsteten Grafschaft Tyrol und Vorarlberg, Wien 1908, Pach. VII. = St. Bernard auf Medaillen (Mittel. d. bayer. Numism. Ges. 1915), Roll. = K. Roll, Die Medaillenstempelsammlung des Benediktiner Stiftes St. Peter in Salzburg, München 1915, Beierlein (I. II. III.) = I. P. Beierlein, Münzen bayerischer Klöster, Wallfahrtsorte und anderer geistlicher Institute, München 1857 (I.), 1866 (II.), 1879 (III.).

Historická literatura: B. W. Ö. = Die berühmtesten Wallfahrtsorte und Gnadenbilder im österreichischen Kaiserstaate (autor ani místo vydání není označeno), Dewoty = J. Dewoty, Popsání řehole cistercienské . . . údolí Sedleckého, v Praze 1824, Eichler = K. Eichler Poutní místa a milostné obrazy na Moravě a v rakouském Slezsku. I., II., Brno 1877, 1888, E. P. = Frant. Eckert, Posvátná místa král. hlav. města Prahy I., II., Holas = Fr. H. Holas, Dějiny poutního místa mariánského Svaté hory u Příbramě. Příbram r. 1929, K. P. = J. Košnář, Poutnická místa a svatyně v Čechách, Praha 1903, M. A. = Almanach mariánský, Praha 1905, O. S. = Otův slovník naučný, Praha, O. T. J. = Viktor Oliva, Tovaryšstvo Ježíšovo (Dědictví sv. Cyrilla a Metoděje v Brně 1910), P. A. = Památky archeologické, Pach. VIII. = Elisabeth Villiers, Amulette und Talismane bearbeitet von A. M. Pachinger, München 1927, Schottky I. = Julius Max Schottky, Die Karolinische Zeit, Praha 1830, Pax = Pax, časopis vydávaný opátským benediktinů v Emauzích, Praha II., Soupis = Soupis památek historických a uměleckých v království českém. Nákladem archeologické komise při České akademii věd a umění. Vyšlo 30 sv. Schindler = Prof. Dr. Franz M. Schindler, Das sociale Wirken der katholischen Kirchen in Österreich . . . XII. Band, Diocese Königsgratz, Wien 1897, Votka = Jan Kř. Votka, Památky staroboleslavské, Praha 1879, Wickhart = Prohlédnutí Páně . . . o dřevěném obraze Božího Umučení v chrámě sv. Václava ve Staré Boleslavi, Praha 1723 u W. Wickharta, autor není udán.

Rejstříky budou přidány k druhému dílu této práce.

Práce, kterou předkládám, nevznikla snadno. Z počátku bylo třeba překonati mnohé obtíže a pochybnosti. Přiznávám, že bez vlídné pomoci museí, odborníků, členů numismatické společnosti a sběratelů veškerá snaha byla by snad bývala marna. Nelze dosti oceniti porozumění a obětavou ochotu výboru Numismatické společnosti československé, který se odhodlal vydati toto dílo. Velmi cenné rady a mnohá doporučení dal mně jednatel společnosti p. vrch. rada Dr. Viktor Katz.

Materiál, který popisuji, není soustředěn, nýbrž jest rozvát po několika sbírkách. Za podklad svojí práce vzal jsem stále rozšiřovanou sbírku vlastní, z níž typické kusy dal jsem fotografovati. Z přesných popisů a fotografií utvořil jsem kartotéku, kterou jsem doplňoval. Během celé této práce mi poskytl přátelskou spolupráci p. ředitelský tajemník Emanuel Hauner.

Vedle mé sbírky byla to numismatická sbírka Národního musea v Praze, jejíž obsah učinil mně s velikou ochotou přístupným její přednosta p. Dr. Gustav Skalský, který laskavě připojil svoje připomínky a uvolil se provésti obtížné korektury. Bohatá česká sbírka známého numismatika p. Karla Chaury přinesla mnoho zajímavých vzácností. Rovněž velmi cenná pro můj soupis byla ochota čestného člena čl. numismatické společnosti p. Vladimíra Přibíka, řídícího učitele v. v., jenž mi koncem roku 1929 dovolil prostudovati svoji po 50 let shromažďovanou sbírku. Základ této sbírky tvoří kusy, koupené od zemřelého obchodníka a sběratele p. Em. Mikše, člena Donebaurova pražského kroužku numismatiků. Sbírkou sebrána většinou v Praze, obsahuje bohatý srovnávací materiál¹⁾. Za posledních 6 let prohlédl jsem řadu sbírek českých i moravských, musejních i soukromých. Vděčně vzpomínám milé ochoty jejich správců a majitelů, kteří mně bez výjimky vycházeli vstříc. Jmenovitě uvádím pány: Dra. F. H. Harlase, ředitele měst. musea v Praze, Dra. Karla Hostaše, zakladatele a ředitele musea v Klatovech, podplukovníka Huberta Janovského v Praze, Ladislava Lábka, správce Národopisného musea v Plzni, Ed. Lorbera, hodináře na Kladně, Dra. A. Novotného, správce měst. musea v Praze, R. Pláničku, úředníka musea v Klatovech, P. Karla Procházku, čestného kanovníka kapit. staroboleslavské a faráře na Žižkově, K. Součka, lékárníka v Praze VII., Jana Wegera, radu pol. správy v Praze. O moravských sbírkách veřejných a soukromých, jež obsahují po většině materiál moravský, zmíním se zvláště v příslušném oddílu.

Z cizích sbírek jmenuji mincovní kabinet ve Vídni, jehož ředitel Dr. A. Lochr a kustos p. Dr. Fritz Dworschak mně dovolili prohlédnouti si ve skříních uložené bohaté sbírky medailí a opatřili mně odlitky vy-

¹⁾ Pro zajímavost připomínám, že jednotlivé kusy znamenal † Mikš průsvitným červeným lakem, který se jeví na fotografii jako skvrna a kterou sběratelé žertem nazvali „Mikšova krev“.

braných kusů, a sbírku p. hejtmana F. Hollschka ve Vídni. Pan Julius Günzburger v Kolíně n. R., zasílal mně nezištně k porovnání a reprodukci odlitky zajímavých bohemik ze své sbírky. Všem zde jmenovaným pánům, kteří moji práci účinně podporovali, vzdávám upřímný dík.

Větší potíže než shromažďování a poznávání materiálu, působilo získávání odborné literatury. Pokusil jsem se z dostupných mně prací vybrati základní údaje k dějinám české náboženské medaile. Ovšem bude nutno časem podrobiti popsaný zde materiál dalšímu speciálnímu zkoumání a doplňovati jej novými nálezy. Avšak i to, co bylo dosud shromážděno, jest vděčný materiál k studiu umění medailérského. Všimněme si vyspělosti různých rytců, kteří vytvářeli na př. obraz sv. Jana N. nebo výjev zavraždění sv. Václava. Staré medaile českých poutních míst, jež jsou v hojně míře z dílen italských medailérů a rytců (z části také slavné rodiny Hameranů), vyznačují se u porovnání s pracemi německých dílen zejména vysokým reliefem a hodnotným uměleckým podáním obrazů. Z německých prací je tu několik značkových, z nichž nejvíce pozoruhodné jsou práce rytce I. N. Němečtí rytci, u nichž naše poutní místa objednávala levné medaile, razili je s oblibou oboustranně do tenkého plechu, nebo tlačili jednostranně líc i rub a spojovali je obroučkem v jeden dutý kus. Pracím těmto byly vůbec vzorem medaile mistrů italských, z nichž — třeba, že ve vlastním pojetí, přejímají obrazy i orámování. Odlišně a svérázně vynikají zde práce napodobitelů, snad i žáků solnohradských medailérů Petra a Pavla Seela. Typickou známkou jejich výtvořů jsou hlavně květinové a rozvilinové ornamenty rámcové, jakož i plochá, téměř kresebná technika rytiny. Německým rytčům přičítám i oblibu v medailích tvaru srdce neb houslí. Za předlohu k medailím vůbec sloužila rytina neb obrázek podle originálu pořízený, nikoliv originál sám.

Při nedostatku zpráv o českém medailérství nemohu se vyjádřiti o účasti českých rytců nebo umělců na výrobě barokních svatostek.

V tomto soupisu obsaženy jsou medailérské výtvořy, odnášející se výhradně ke katolickému kultu a katolické církvi v Čechách. Ve svém „Úvodu do studia náboženské medaile“²⁾ pokusil jsem se v širokých rysech nastíniti prostředí, v němž vznikaly náboženské medaile a jejich význam v souboru katolických devocionalíí. Vytčeného směru přidržel jsem se i v tomto soupise. Popisuji svatostky, dále medaile a jetony církevních hodnostářů jakož i medaile vydané na paměť různých církevních úkonů, slavností (svěcení budov, kostelů) a j.. Z medailí spolkových uvádím pouze takové, jež pořídily společnosti, mající účel výhradně náboženský. Jiných medailí světských spolků, vydaných na př. na paměť svěcení praporu, třeba na nich byly obrazy světců, neuvádím (týkají se hlavně zem. patrona sv. Václava³⁾). Také se nezabývám medailemi jáchymovskými, ježto tvoří

²⁾ Vyšlo v Numismatickém časopise čl. r. 1926 (také zvláštní výtisk).

³⁾ O medailích s obrazem sv. Václava viz moje pojednání ve Svatováclavském almanachu.

celek pro sebe. Užitékové známky kostelní a klášterní jsou uvedeny pouze v poznámkách; drobné aluminiové a mosazné přívěšky, jimiž v nové době domácí i cizí výrobny zaplavily Sv. Horu a St. Boleslav, popisují jen z části jednotlivě pro jejich všední a povrchní provedení. K jejich soupisu dojde jistě později.

Ze svého soupisu katolických medailí a svatostek čsl. republiky uveřejňuji v tomto díle část týkající se výhradně venkovských míst v Čechách. Odkazy na cizí medaile, pokud navazují na česká poutní místa nebo na české světce, najde čtenář na příslušných místech. Další již připravenou část, jednájící o hlavním městě Praze, medaile arcibiskupů, kapituly svatovítské a vyšehradské, českých světců v místech mimo čsl. republiku, medaile jako dary ke křtu, birmování, zasnoubení, sňatku a medaile všeobecného rázu, dále soupis medailí v Čechách nalezených neb podle úsudku numismatiků do Čech patřících a nově získaný materiál vydám později⁴⁾. Medaile Moravy, Slezska a Slovenska budou základem dalších samostatných publikací.

Z popisovaných medailí nejzajímavější jsou barokní a rokokové. Každá větší sbírka tohoto oboru vždy poskytla několik kusů dosud neznámých. Bude vděčným úkolem odborného badatele doplnit tento soupis novými kusy, jichž příslušnost do Čech bude zjištěna historickým a srovnávacím zkoumáním výtvarným.

Často se setkáváme na naší svatostce s obrazem, k němuž bylo použito zajisté z důvodů úsporných téhož kolku jako na svatostce, určené pro místo cizí. Připomenu jen namátkou obraz sv. Jana N., vyskytující se na svatostkách v každém větším poutním místě cizím, nebo svatostky pro Klatovy, Chlumeck, Přeštice atd. Také se používalo obrazů zmenšených pouze o rámec. Pozoruhodné je sdružení dvou nebo i tří oblíbených milostných obrazů (Sv. Hora, Klatovy, Neukirchen) na jedné svatostce, jež jsem zaznamenal s příslušným odvoláním k místům, pro něž byla určena. Souvisí to částečně s poutnickým zvykem, navštěvovati také jiné milostné obrazy ležící na cestě k jejich konečné pouti. Obchodníci s devocionalii, jichž počet ve větších poutních místech byl značný, dávali, vyhovující lidovému vkusu a oblíbenosti různých poutních míst, umístiti na jedné medaili obrazy dvou neb tří poutních míst. Dále upozorňuji, že jednotlivé mnišské řády zobrazovaly na svatostkách svoje řádové světce a milostné obrazy poutních míst, jež spravovaly; takové svatostky svěcené nebo dotýkané o zázračný obraz jako jiné devocionalie prodávaly a vydávaly věřícím.

Určování medailí, které nosili členové různých bratrstev jako členské odznaky, působí badateli veliké obtíže všude, kde není na nich označeno určité bratrstvo některého místa. Jisto však je, jak uvádí na př. Schotky I.

⁴⁾ Doplnky budou obsahovati také kusy, nacházející se ve sbírce dvorního rady A. M. Pachingera, sbírce Höfkenové a sbírkách budapeštských a jiných. Do tohoto díla nebyly pojaty pro veliké náklady s cestováním spojené.

na str. 47, že bylo členům některých bratrstev dáno na vůli nositi odznak jakéhokoliv tvaru, jen když na něm byl vyobrazen symbol bratrstva (světec, milostný obraz a pod.)⁵⁾.

Mnohé medaile a svatostky všeobecného rázu odnášejí se k světcům různých duchovních řádů a kongregací a byly také z klášterů té které řehole rozšiřovány mezi lid k povznesení úcty světců. Jak nás zkušenost sběratelská učí, jsou takové medaile většinou italského původu.

Svatostky vůbec byly s oblibou přivěšovány k růžencům, ale také (na př. v Rakousích) noseny a hromadně zavěšovány s různými pověrečnými předměty na hrdlo (Fraisketten).

Hojně barokních kusů bylo nalezeno na starých pohřebištích, ale některé byly dle zpráv, jež jsem získal, nalezeny v polích, kde měly chrániti úrodu, jiné, jmenovitě ony s jezuitskými patrony často v makovicích kostelních věží spolu s rytinkami světců, španělskými křížky (Wetterkreuz) a obrázkovými škapulíři kdysi velmi oblíbenými v zemích alpských pod jménem „Gweichtel“ (Bližší viz u Pachingera VIII.). Posláním těchto předmětů bylo chrániti před živelnými a jinými pohromami, hlavně před bleskem a ohněm. (Viz můj „Úvod“ pozn. 33.)

Množství dochovaných svatostek jakož i obrazy, které na nich přicházejí, vyžadují, aby čtenář měl jistou kulturně-historickou průpravu. Tyto okolnosti vedly mne k tomu, abych u některých poutních míst připomenul kromě nutných dat, poukazujících k numismatickým možnostem, také momenty vzrušujícího vypjetí a vrcholných projevů víry doby barokní. U většiny ostatních míst uvádím pouze nutná historická data a popis milostné sochy či obrazu⁶⁾. Kulturně-historická data jsou v tomto spise pouze stručně načrtnuta dle dostupných mně prací, vyžadují podrobného monografického zpracování a doplnění hlavně výpisy z pamětních knih v poutních místech již z toho důvodu, aby dosud neurčené a nikde nezapsané medaile byly zjištěny a lokalisovány.

Při popisu vyskytla se otázka: co je líc a co je rub poutních medailí? Zásadně popisuji milostný obraz nebo sochu jako líc, jinak řídím se nadřadností obrazů (viz o tom můj „Úvod“ str. 1. pozn. 1.) K popisu stanovil jsem si tato pravidla a pořadí: líc = L; rub = R: Popisuji nejdříve obraz, jehož umístění naznačuji s hlediska obrazu samého: pravá líc = pl., levá líc = ll., plná líc = pll. U některých mariánských obrazů, známých jako

⁵⁾ Bratrstva měla svoje určité stanovené obrazy a odznaky, jež v některých případech byly dokonce chráněny císařským privilegiem před napodobením (Höfken II. 107).

⁶⁾ Milostné sochy a obrazy bývaly korunovány, avšak do roku 1640 tento obyčej v církvi byl neznám. Myšlenku pojal italský šlechtic Alexander Sforza Pallavicini z Piacenzy a vynaložil k tomu cíli veškeré svoje jmění. Poprvé se tak stalo v Římě u sv. Petra a Pavla. U nás byla první korunovace na Svaté hoře, druhá na Svatém Kopečku na Moravě, třetí a poslední pak u sv. Tomáše v Brně (Holas).

ustálené typy ⁷⁾, užívám zkratk: a) Neposkvrněné Početí, b) P. M. ustavičné pomoci, c) P. M. dobré rady, d) Bolestná M. B. (Pieta a Dolorosa) a pod.

Světelná záře, obklopující hlavy i celé tělo světců, bývá na medailích různě vyjadřována; zkracuji nimbus = n. (na př. kruhový, oválný, paprskový, plamenný). Aureola = paprsky (plameny) kol celého těla. Následuje okrajový ornament (orámování): perlovec, půlměsíčky, růžové květy, liliový nebo listový věnec. Některá orámování jsou myšlena jako květ, jehož středem jest obraz (č. 86, 271, 339), Použití téhož kolku při ražbě jiné medaile označuji = (příslušnému číslu). Některý obraz jest sice stejný, ale jiné velikosti, event. s malými odchylkami v kresbě, což označuji slovem „jako“. Potom následuje „opis“ = v kruhu, nebo „nápís“ = v rádkách. Slova „opis“ užívám jen výjimečně tam, kde by mohl vzniknouti omyl ve čtení legendy. Přerušeny opis značím vodorovnou čárkou, nová řádka odděluje se čarou svislou. Rozměry udány v mm měřidla na kulaté předměty; jedno číslo značí průměr tvaru kulatého, dvě čísla ovál (šířku a výšku). Jiné tvary jsou poznamenány: srdcová, houslová, hvězdicová, čtvercová, obdélníková, osmihran. Dále uvádím kov: zlato, stříbro, cín,

⁷⁾ P. M. *Neposkvrněné Početí*: P. M. na zeměkouli a na srpečku měsíce, šlape po hadu neb draku, z rozpiatých rukou řínou se jí paprsky.

P. M. *vždy trvající pomoci* (Madonna di S. Matteo nebo del perpetuo soccorso), jest zázračný obraz přinesený podle tradice kupcem z ostrova Kreta (Candia) do Itálie; byl umístěn v kostele sv. Matouše v Římě řádem Augustinů Eremitů r. 1499. Kostel byl však zbořen r. 1810—14 a obraz dostal se do domácí kaple kláštera Santa Maria in Posterula. R. 1863 měl jesuita P. Fr. Blossi kázání o dějinách obrazu, jehož důsledkem bylo, že Redemptoristé ze sousedního chrámu sv. Alfonse (mezi basilikami S. M. Maggiore a sv. Jana v Lateranu) vyžádali si r. 1866. mil. obraz do svého kostela, Obraz pochází ze 13. až 14. stol. P. M. v polopostavě chová na levé ruce Ježíška, který oběma ručkama drží se její pravice. Tmavomodrý, uvnitř zelený plášť pokrývá hlavu a spadá po ramenou dolů. Nad čelem na plášti hvězda. Po stranách hlavy čtyři řecká písmena (inéter theu). Děčko pohlíží na kříž, který anděl před ním drží, šat má zelený, plášť tmavožlutý, pas karmín, červený a sandály na nožkách. Nad levým ramenem řecká písmena, jež zkráceně zn. Jesus Christos. Vedle hlavy P. M. vznášejí se dva andělé v polopostavách, nad prvním zkráceně psáno Archanděl Michael (nese nádobu, z níž vystupuje kopl s houbou), nad druhým psáno Arch. Gabriel (drží patriarch. kříž a čtyři hřeby). (Podle knížky vydané v Kroměříži r. 1878, P. M. ust. pomoci.)

P. M. *matka dobré rady*: oblíbený obraz řádu sv. Augustina, rozšířený v tisícových kopiích, mil. prvoobraz nalézá se v kostele řádu sv. Augustina v Genazaně 6 mil od Říma. Obraz, který prý se zázračně objevil na zdi kostela na vápené omítce, je malován asi ve 13. stol. Povstalo zde poutní místo s klášteřem řádu sv. Augustina a r. 1753 založena tu „Zbožná jednota“, která měla r. 1790 150.000 členů.

Bolestná P. M.: a) *Pieta* jest sedící P. M. s mrtvým tělem Kristovým na klíně. b) *Sedmibolestná*, t. j. se sedmi meči vraženými do srdce. Sedm nábožných šlechticů z Florencie založilo na hoře Senario řád Servitů, t. j. služebníků Blah. P. M., jehož hlavním úkolem bylo rozjímání o 7 bolestech P. M. Význační Servité jsou: Sv. Filip Benicius a Sv. Juliana Falconieri. Servité jsou také původci pobožnosti k uctění 7 bol. P. M., zřídilve Bratrstvo stejného jména, c) *Těž Bol. M. B.* s jedním neb 3 meči.

olovo, železo, bronz, aluminium. Kde není jinak udáno, jest medaile ražená ze střížku, někdy zcela tenkého. V tomto případě jet označení „tenká“, ražené ze dvou tenkých střížků, líc zvlášť a rub zvlášť, spojené na okraji ovrubou, označuji slovem „dutá“; jiné zpracování: litá, řezaná, rytá, tepaná jest vyznačeno. Dále uvádím v závorce jméno rytce anebo jeho značky, jež jsou mimo to seřaděny v rejstříku. Konečně jmenuji sbírku, v níž se medaile nalézají. Některé medaile, které mně nepřišly do ruky, jsou zaznamenány z citované literatury. Důležitější okolnosti jsou uvedeny v poznámce. Čísla označená hvězdičkou, jsou vyobrazena a číslování v tabulkách shoduje se s běžným číslováním v soupisu. Údaje o literatuře jsou uvedeny na konci úvodních článků.

Ku konci žádám pány sběratele a zájemce vůbec, aby porovnali popsané svatostky s kusy své sbírky a upozornili mne na odchylky anebo na medailky dosud nezaznamenané. Případná sdělení vyprošuji si na adresu: ředitel B. Přibil, Praha VI., Vinařického 6.

* * *

Arnoštovice.

Obec v okresu votickém se starobyklým kostelem sv. Šimona a Judy.

1.* L : V perlovém a výsečovém kruhu obraz kostela, nad nímž v poli: SVATÍ | ŠIMONE a JUDO | ORODUJTE | ZA NÁS | ,

v úseku: L. P. 1892.

R : Obvodek jako na líci: V DEN PAMÁTNÝ | SV. AUGUSTINA, BISKUPA | SLAVNĚ POSVĚCEN | JEHO EMINENCÍ KARDINALEM | ARCIBISKUPEM PRAŽSKÝM | FRANT. DE PAULA ŘÍŠ. HRABĚTEM | ZE SCHÖNBORNŮ | PÉČÍ PANA AUGUSTINA DÖRRA | MAJITELE PANSTVÍ SMILKOVA | OPRAVENÝ A ZVELEBENÝ | STAROBYLÝ CHRÁM V | ARNOŠTOVICÍCH

31¹/₂, stříbro, cín — Přibil.

Bechyň.

Město u Tábora s děkanským kostelem sv. Matěje. Klášter minoritů z r. 1284 utrpěl pohromy ve válkách husitských; roku 1491 uvedeni sem františkáni do obnoveného kláštera, který byl spálen stavovským vojskem r. 1619. Dne 23. srpna 1623 nalezena v sutinách mariánská původní soška s jinou menší a s křucifixem; původní Pieta, pocházející z XV. stol., přenesena byla Mariánskou družinou dívek do kláštera. Roku 1725 umístila ji hraběnka M. T. z Paarů v nově přistavené kapli při kostele Nanebevzetí

P. Marie (K. P. 407), Později byla umístěna i s křížem na hlavním oltáři. Ve výklenku v pravo před kněžištěm jest umístěna P. M. Bolestná Menší a v době poutí leží tu mnoho voskových obětín, zabalených v papírových kornoutkách; jsou to obrazy zvřát, domů, srdce, oka, nohy atd., z vosku vylité do dřevěných forem, jež poutníci před vraty chrámu kupují a obětují.

2.* L : V perlovém kruhu nad prázdným úsekem korunovaná Pieta; sedí v rásném rouše, chová na klíně korunovaného Krista.

R : V perlovém a hladkém kruhu : MATKO BOŽÍ BECHYNSKÁ *, ve vnitřním terči: * | PROS | ZA NÁS | *.

30, alum. — Přibík.

B ě l á (u Bezděze).

Město v pol. okresu mnichovohradištském s klášteřem augustiniánů při chrámu sv. Václava a s farním kostelem „Povýšení sv. Kříže“.

3. L : P. M. s Ježíškem na ruce stojí na podstavci, ozdobeném znaky. S : MARIA IN. WEISWASSER. ORA: P. N.

R : Poprsí sv. Jana Kř. pl., pod ním v kartuši dvojité orel.

S : JOANNES · BAPTISTA · ORA. P. N.

22×27 — Windischgrätz 4483.

B e z d ě z.

Hora 605 m se zříceninou hradu a znovuzřízenou kaplí v okresu česko-dubském. V r. 1635 darován obnovený hrad s kaplí montserratským benediktinům pražským, kteří tam r. 1663 zřídili residenci. Od r. 1666 počaly poutě k tamní milostné sošce P. M. montserratské, kterou dal zhotoviti Ferdinand III. dle originalu ze španělského kláštera na Montserratu. P. M. sedící na prestolu se zeměkouli, z níž pučí lilie, v pravici, chová na klíně Ježíška, který má v levici državu (jablko). (K. P. 203, E · II., 204).

4.* L : V perlovém rámci P. M. montserratská s oválným n. a 6 hvězdami. S : M. — BESICH (iana).

R : Patriarchální kříž se zažehnaváním sv. Zachariáše a s písmeny neznámého smyslu; uprostřed sv. Benedikt a v dolejších úhlech kříže obrazy svatých Šebestiána a Rocha.

20¹/₂×29, osmihran, bronz, tenká — Přibík.

4a. L : i R : jako č. 4. 20¹/₂×29, sedmihran — D. 4124.

5. L : P. M. montserratská · S. M — BESIG.

R : Srdce Páně. S. COR. IESV.

srdcová, stříbro — Nár. mus.

6. L : P. M. montserratská. S. M. — BESICH.

R : Stojící sv. Jan N., za ním most. S. IOAN — NEP. oval, stříbro — Kil. 4441.

7.* L : V listovém rámci dva andělé nesou milostný obraz uzavřený v srdcovém perlovci. S. M. — BERS.

R : Sv. Jan N. po kolena v témže ozdobném orámování jako L: 39×44, srdcová, stříbro, v ovrubě — Přibík.

B o h o s u d o v.

(Mariaschein, také Maria unter Graupen, viz též Krupka), městys u horního města Krupky v okrese Ústí n. L. Poutní místo z 15. stol. s mariánskou soškou Bolestné Matky Boží na podstavci sedící s tělem Kristovým na klíně (z jílů). R. 1587 uvedeni sem jesuité, kteří již r. 1588 zaváděli poutě. R. 1608 přišlo z Ústí n. L. mnoho tisíc poutníků. R. 1695 utvořeno zde Bratrstvo smrtelných úzkostí Kristových. Od r. 1702 do 1706 byl kostel jesuity znovu vybudován. R. 1757 po válce s Pruskem milostná soška znovu umístěna na hlavním oltáři (K. P. 228). P. M. bohosudovská přichází s opisem: S · M · GRVPEN a pod. (viz Krupka č. 146-9).

8.* L : Milostná soška, nad níž andělkové drží korunu. S. MARIA * SCHEIN * ORA * BRO * NOBIS *

R : Sv. Jiří jízmo II. SANCTUS * GEORGIUS · ORA — PRO · NOBIS (písmeno T má hořejší část konkávní).

24, cín, — Nár. mus.

9.* L : Milostná soška S.—M.—SCHEIN.

R : Poprsí Sv. Ignáce pl., který tiskne rozevřenou knihu na prsa, hledí k zářícímu IHS. (V knize) obvyklý nápis (Ad | MAI | OR | DEI · GLO | RIA | REG | SOC).

Opis: S. — I. — GNAT.

22×24, bronz, úško — Chaura.

10.* L : Milostná soška B. V. DOLOROSA. — MARIAE SCHEINÆ.

R : Sv. Ignác z L., II. po pás, v rukou knihu, u hlavy zářící IHS; nízký biret. S · IGN · — D · LOI · S · I.

26×28 ve stříbrné ovrubě (30×32), bronz — Chaura.

11. L : = 10.

R : Poprsí sv. Ignáce jako 10, odchýlná kresba. S. IGNA. — D. LOY. S. I.

26¹/₂×29¹/₂ bronz — Přibík.

- 12.* L : Milostná soška, korunovaná 2 andílky; listový rámec spojený 4 růžicemi: S. MARIA — SCHEIN.
R : Na oblacích planoucí srdce ovinuté trnovou korunou; z něho tyčí se kříž v plamenech, na němž nasazena páska s INRI; za srdcem skřížené kopí a hůl s houbou. V poli uvnitř listového rámce: S. COR — IESV.
38½×44, srdcová, stříbro, dutá, úško — Přibíl.
- 13.* L : jako 12.
R : Mil. soška svatohorská pod baldachýnem v listovém rámci. v poli obrazu S. M. DE — MO. BO.
30×34, srdcová, stříbro — Nár. mus.
- 14.* L : Mil. soška; na podstavci; ROMA. Opis: B. V. DOLOROSA — MARIÆ SCHEINÆ.
R : Sv. Josef po pás pl. s paprskovým n. drží na levé ruce Jezulátko s liliemi v ručce. SS · IE — SVS. E · IO — SE.
28×31, bronz — Nár. mus.
- 15.* L : Obraz i opis jako 14. Podstavec bez nápisu.
R : Sv. Alois pl. Oběma rukama tiskne kříž. S. ALOISIVS — GONZAGA S. I. (špatně čitelné).
25×29, bronz — Günzburger (odlitek).
- 16.* L : jako č. 14, ale úsek prázdný.
R : Sv. Anna po kolena pl. učí korunovanou P. M. Opis: SANCTA ANNA ORA · PRO · N.
27×31, bronz, úško — Přibíl.
- 17.* L : jako č. 16, odchylná kresba, nečitelný opis.
R : Sv. Anna, ll. učí P. Marii. S · ANNA — MAT · TVA.
28×31 bronz — Přibíl.
- 18.* L : jako č. 16.
R : Stojící sv. Jan. N. pll.; v pozadí zpověď a svržení s mostu. S. IOAN · NE—POMVC · M.
27×31 bronz — Přibík.
19. L : = 16.
R : Poprsí sv. Stanislava s Ježíškem v náručí, nečitelný opis (S. STAN—KOSTKA. S. I.)
27½×31, bronz — Přibík.
- 20.* L : Mil. soška, S. M.—SCHEIN.

- R : Stojící sv. Jan N., v pozadí svržení s mostu, S. I. NE. M.
18×22 stříbro — P. Procházka.
- 21.* L : Mil. soška. B. V. DOL.—MAR. SCHEINÆ.
R : Sv. Jan N. po kolena, v pozadí část mostu. S. I. NEPOM—VC. M.
20½×23, bronz — Přibík.
- 22.* L : = 21.
R : Umírající sv. František X. Opis: S. FRAN. X.
20½×23, s úškem 31, bronz — Přibík.
23. L : Ozářená mil. soška zjevuje se v koruně stromu děvčeti, jemuž se had ovinul kolem levice; vedle něho košík a srp; v pozadí osada s kostelem. V úseku: I. ROSNER F. | C. HOEFER. Opis: AN-DENKEN VON MARIA SCHEIN.
R : Poprsí Kristovo (Guillemard) ve svatozáři. Opis: SALVATER — MUNDI. Dole malé C. Höfer.
40 cín, — (C. Höfer), D. 4541.
24. L : = L 23.
Rm: ALS DENKMAHL | HABE ICH GEDACHT | SEY DIES BILD | SO ICH GEBRACHT. | ES BRINGT IN ANGST | UND TRAUERIGKEIT | DEM CHRISTEN TROST | ZU IEDER ZEIT. Pod tím: PRAG BEI C. HOEFER.
39½ cín — D. 4542, bronz — Nár. mus.
25. L : V koruně stromu mil. soška v záři. Sch. Mutter bitt für uns.
R : Bohosudovský chrám. Andenken von Maria Schein.
19½×23, bronz, úško (nová práce) — Přibíl.
26. L : i R : jako u 25, jenže opisy latinkou.
14×17, stříbro, úško (nová práce) — Přibíl.
27. L : Mil. obraz korunovaný anděly. GNADENBILD VON MARIA SCHEIN.
R : Boční pohled na chrám: GNADENSTÄTTE ZU MARIA SCHEIN.
16×19, stříbro, úško (nová práce) — Přibíl.
28. L : B. P. M. s mečem v hrudi.
R : Květinová ozdoba. MARIA — SCHEIN.
20, stříbro, úško, (nová práce) — Přibíl.

B o s k o v.

Vesnice nedaleko Semil. Farní chrám P. M. založený r. 1690, vysvěcený r. 1693, chová sošku P. M. korunovanou 1693 k níž v XVIII. stol. konány v létě slavné poutě. Do r. 1747 vypomáhali zde františkáni. (K. P. 250).

29*. L : Před sedící sv. Ludmilou klečí sv. Václav se sepjatýma rukama; v pravém poli kaple, v levém boží muka. V horní polovině, MARIÁNSKÁ DRUŽINA BOSKOVSKO-SEMILSKÁ | ZALOŽ. — 1894 |. R : P. M. stojící v oblacích na měsíčním srpku, na levici drží Ježíška, v pravici žezlo. Uvnitř perlovce rozvinutá stuha: NAŠE MÁTI MILÁ MARIA; pod tím v poli : CÍRAŇ — DÍTKY SVĚ. V pravo dole A K.

30 1/2 stříbro, bronz, úško (Alois Kettner) — Přibil.

B r a n d ý s n. L.

Město v sousedství St. Boleslavě se zámek někdy císařským, proti němuž na pahorku jest chrám Sv. Petra, nyní majetek řádu Piaristů, který sem byl uveden r. 1759. V XVI. stol. byl tu zbudován nynější děkanský chrám Obrácení Sv. Pavla; původní farní kostel Sv. Vavřince byl zrušen. Již r. 1689 účastnilo se tamní Bratrstvo pod titulem „Navštívení Blahoslavené Panny Marie“ procesí se zázračným křížem z kostela P. M. do kostela sv. Václava ve St. Boleslavi (Wickhart 35).

30. L : P. M. staroboleslavská v hvězdicovém obvodku S. MARIA. — BRANDEIS.

R : Klečící sv. Ignác z L., pl., před ním v oblacích Kristus s křížem; hvězdicový obvodek. S · IGNAT. SOC — IESV · F.
25 × 28, osmihran, mosaz — D. 4125 (snad totožná s 38.).

31*. L : P. M. staroboleslavská, Ježíšek s kruh. n. z něhož vycházejí paprsky S : MARI — A. — BRANDEIS.

R : Nahoře kalich v oblacích; uprostřed Veronika, položená na zkříženém žebříku a sloupu; kolem jiné symboly umučení. L : i R : v perlovci.

24 × 28, mosaz — Chaura.

32*. L : P. M. staroboleslavská · * SANCTA · MARIA · BRANDEIS. O. P. N.

R : Stojící sv. Václav s královskou liliovitou korunou, praporcem a štítem. * SANCTA (!) WENCESLAVS. O. P. N.

20 × 17, stříbro, dutá ve stříbrné ovrubě s úškem — Nár. mus.

33*. L : P. M. staroboleslavská bez koruny, paprskové nimby. Tři obvodky: nitkový, perličkový, liliový. S.—M; BRA.

R : Stojící sv. Václav (jako 32) s uzavřenou korunou (jiná kresba). Obvodky jako L:

24 × 28, stříbro, dutá ve stříbrné ovrubě — Přibil.

34.* L : Mil. obraz s paprskovým n. S. MARIA — BRANDEIS:

R : Zavraždění sv. Václava.

20 × 24, bronz — Chaura.

35. L : P. M. staroboleslavská. SANCTA MARIA BRANDEIS O. P. N. R : S. IOAN. NEPOMVC.

stříbro — Kil. 4453.

36.* L : P. M. staroboleslavská, paprskové n. S. — MAR. — BRANDEIS.

R : Sv. Jan N. pll. po kolena. S. IOAN NEP-OM. PAT :

29 × 35, stříbro (ve stylu I. N.) — Nár. mus.

37.* L : P. M. staroboleslavská; kruhový n. S. MAR. — BRAND.

R : Sv. Jan N. po kolena. S. IOAN NEP. — OM : P :

18 × 20 stříbro, úško — Chaura.

38.* L : P. M. staroboleslavská, paprskový n., perlovec. S. MARIA + - BRANDEIS.

R : Klečícímu sv. Ignáci zjevuje se Kristus s křížem S. IGNAT. SOC - IESV. F., dole: I. N. (jako 290).

24 × 33, osmihran, bronz, (zn. I. N.) — Přibík.

B r a n n á.

Obec v okr. jilemnickém s farním chrámem sv. Mikuláše.

39. L : chrám

R : písmo.

31, cín, zn. I. R. (J. Reinisch, Warnsdorf), nová práce — Přibík.

Med. k vysvěcení kostela r. 1870.

B r o u m o v.

Město v severových. Čechách. Benediktinský klášter broumovský, založený brzo po vyhoření hradu (r. 1300), úzce souvisí s klášterem břevnovským v Praze, jemuž byl celý broumovský výběžek darován Přemyslem Otakarem I. Mají společného opata. Nynější budova byla vystavena z větší části Kil. Dientzenhoferem a dokončena s klášterním chrámem sv. Václava a sv. Vojtěcha za opata Otomara Zinke. Děkanský chrám sv. Petra a Pavla byl posledně přestavován r. 1682. Starý dřevěný kostel hřbitovní Nanebevzetí P. M. jest v nynější podobě již od r. 1450.

- 40.* L : V perlovci a v liliovém rámci stojí M. B. s Ježíškem a žezlem, korunky s paprskov. n. S. MARIA. BRAVN. IN. — BOHEM. O. S. BENED.

R : V perlovci a nitkovém rámci stojí sv. Benedikt s berlou a sv. Scholastika s krucifixem v pravici a knihou v levici; nimbus paprskový; mezi nimi štít sv. Benedikta. S. BENEDICTVS. S : SCHO-
LASTI — CA. O. P. N. Dole po stranách štítu I. — N.

29×35½, osmihran, bronz, tenká, (zn. I. N.) — Příbík.

B ř e z n i c e.

Město v okrese Blatná. Roku 1637 uvedeni sem jesuité a bydleli v zámku. Kolej byla založena Příbíkem Jeníškem z Újezda a jeho manželkou. Před tím působil tu známý jezuita Chanovský. Roku 1677 byl řádu postoupen kostel sv. Ignáce a sv. Xaveria, jakož i chrám sv. Mikuláše na náměstí. Ke koleji březnické náležela residence na sv. Hoře, založená 1647. Medaile č. 41 oslavuje fundaci manželů Jeníškových.

- 41.* L : V oválných kartuších s renesanční výzdobou znaky : jeníškovský a Talmberků.

R : V perlovci v půlkruhu : D^(el) O^(přhmí) M^(aximi) A^(uxilio) (rovné řádky :
ADAVCTVS. GE., | NISSEK. DE. UGEZD. | ET. LIDMILLA. CAT
„ | THARINA. A TALM., | BERK. CONIVGES | FVND AVER
VNT. TEM. | PLVM. ET. DOMVM. SO | CIETATI * — IESV. * |
BRZESNICZII. V půlkruhu : A. M. DC. XXXVIII.

36, stříbro, bronz — Nár. mus.

B ř e z o v é H o r y.

Horní město u Příbramě s far. kostelem sv. Prokopa, stojícím o samotě, a s novým kostelem sv. Vojtěcha.

- 42.* L : V profilovaném rámci průčelí kostela. V horním pravém poli znak města B. H. V levém poli 21. ZÁŘÍ 1890. v úseku malé R. BRAUN.

R : NA PAMÁTKU | SVĚCENÍ | CHRÁMU PÁNĚ | SV. VOJTĚ-
CHA | * NA * | HORÁCH BŘEZOVÝCH.

36, stříbro, bronz (R. Braun.) — Příbil.

Č á s l a v.

Město ve vých. Čechách s děkanským gotickým chrámem sv. Petra a Pavla. Spolek paní pod ochranou sv. Ludmily pečuje o vnitřní výzdobu chrámu (Schindler 22).

- 43.* L : Bl. Anežka česká, za ní průhled na strom a kostelík. U nohou ovečka a český znak. * MARIANSKÁ DRUŽINA PANÍ A DÍVEK V ČÁSLAVI * 1925.

R : Neposkvrněné Početí. Opis: O MARIA BEZ POSKVRNY
DEJ AŽ SILNI LÁSKOU TVOJÍ | ZVÍTĚZÍME V — KAŽDÉM
BOJI.

29½×34, alum. — Příbík.

Č e r v e n é J a n o v i c e.

Městys u Kutné Hory s far. kostelem sv. Martina.

44. L : Mezi stromy průčelí kostela s jednou věží; před kostelem část domku, v úseku mřížení a křížek. NOVÝ FARNÍ KOSTEL V ČER-
VENÝCH JANOVICÍCH

R : UPOMÍNKA | NA | SLAVNOST | SVĚCENÍ | NOVÉHO
FARNÍHO | KOSTELA | SV. MARTINA | 19 15/10 11.

28×41, alum. s úškem — Weger.

Č e s k é B u d ě j o v i c e.

Město v již. Čechách, se sídlem biskupa od r. 1785 a s katedrál. chrámem sv. Mikuláše. Ve starém klášteře řádu sv. Dominika jest kostel P. M. Klášter několikrát vyhořel byl morem vylidněn a v nepokojích byl úplně spustošen. R. 1587 ujali se znovu dominikáni svého sídla a konečně r. 1630 bylo možno povolati sem větší počet řeholníků. R. 1784 byl dominikánský konvent zrušen a kostel s klášterem odevzdán piaristům, kteří tu působili až do r. 1871. R. 1885 vystřídali je redemptoristé. Do kláštera byl darován dle pověstí obraz P. M. občanem Václavem Institorisem, který byl jím r. 1410 přinesen z vlašského městečka Benny. Obraz malován jest na lípovém dřevě. P. M. má sepiaté ruce a mladistvá podoba ukazuje ji v letech, kdy byla obětována v chrámu jerusalémském. Rty jsou růžové, vlas žlutý, za uši sčísnutý a vlnovitě rozprostřený po zádech. Šat se zlatožlutým pasem, sahající od krku až k zemi, jest barvy modré ozdobený liliemi. Na spodní části desky jsou pozdější frakturou vypsány zázraky, jež se před originálem v Itálii r. 1410 staly. Jest tedy budějovický obraz kopií asi v 16. stol. zhotovenou (Soupis VIII. 32). Podobný obraz jest u Štýrského Hradce ve Strassenengelu, kopie jest v Mlákách. Obraz byl vystaven za vysokou mříží do roku 1634, kdy přenesen do vlastní kaple na severní straně a r. 1785 na hlavní oltář. Známé dva druhy medailí, staré dominikánské a po roce 1885 nové redemptoristické. Z doby působení piaristů medaile známy nejsou.

Kapucínský klášter založen byl v Č. Budějovicích r. 1615 císařovnou Annou, chotí Matyáše II, a vysvěcen r. 1621. R. 1643 P. Ludvík obdržel od papeže Urbana VIII. tělo sv. Auratiana pro král. město Budějovice.

Obrázky světce v počtu 500 měly se tlačit r. 1663. Kostel byl r. 1670 vysvěcen a uloženy v oltářích ostatky tohoto i jiných světců arcib. Sobkem z Bielenberku; hned po slavnosti prohlášen sv. Auratianus patronem města (Čas. kat. duch. r. 1912).

Při seminářském kostele sv. Anny r. 1887 (býv. klášteru kapucínů) bylo zřízeno bratrstvo Nejsv. Srdce Páně a připojeno k arcibratrstvu v Římě v kostele S. Maria della Pace (Höfken II. str. 117). Na starém Městě jest chrám sv. Prokopa. Kostel sv. Václava dal zbudovati biskup Jirsík.

45.* L: Mil. obraz českobudějovický; plamenný n., v poli hvězdy:
B: VIRGO: BVDVICE — NS. MIRACVLIS: CLARA.

R: Sv. Dominik pl. po kolena, s kruhovým n., drží v pravici knihu, v levé lilii. Dole psí hlava s pochodní. S: DOMINICVS: FVND: ORD: PRAED.

29½ × 35, bronz — Nár. mus.

46. L: Mil. obraz v mandorle v rámci ze dvou růžových odnoží, hlavu korunují dva andělé. MARIA, GNADENMUTTER VON BUDWEIS, BITTE FÜR UNS!

R: Světec za stolem, na němž jest kříž, knihy a psací náčiní. H. ALPHONS M. V. LIG. BITTE FÜR UNS!

26, bronz, alum., nová, s českým či německým textem. — Přibil.

47. L: a R: jako předch., ale bez rámce.
43 × 23, hrotitý ovál, alum., úsko — Přibil.

48. L: Mil. obraz na oblacích korunovaný dvěma anděly: SLADKÉ SRDCE P. MARIE BUĎ MOU SPÁSOU! *

R: Kristus po pás, kruhový n.; levicí ukazuje na své planoucí srdce, ovinuté trnovou korunou, probodenou pravici obrací k diváku NEJSVĚTĚJŠÍ SRDCE JEŽIŠOVO SMILUJ SE NAD NÁMI! *

24 × 33, alum., úsko. — Přibil.

49.* L: Stojící bl. Anežka česká s modelem chrámu v pravici a liliovou ratolestí v levici; beránek u nohou, v pozadí románské okno. Opis ve zvlněné pásce: MARIÁNSKÁ DRUŽINA | ZAL. R. 1908. | UČITELEK V Č. BUDĚJOVICÍCH.

R: P. M. ustavičné pomoci: ROZPOMEŇ SE NA DRUŽINU SVOU PANNU PŘESVATÁ.

29 × 33, bronz postř., alum., úsko — Přibil.

50.* L: P. M. stojí na obláčku s dětátkem v levici, žezlem a růžencem v pravici, hvězdný n. ROZPOMEŇ SE NA DRUŽINU-SVOU PANNU PŘESVATÁ.

R: Sv. Alois po pás, ruce skříženy na prsou, před ním kniha, koruna a lilie. MARIÁNSKÁ DRUŽINA STUDUJÍCÍCH V Č. BUDĚJOVICÍCH. V úseku: ZAL. R. 1909.

29 × 38½, bronz, úsko — Přibil.

51. L: Nápis: PAMÁTKA | * NA * | SVĚCENÍ CHRÁMU | SV. VÁCLAVA | V BUDĚJOVICÍCH | 18 28/9 70 |.

R: Královská česká koruna. Opis: PRÁVO A PRAVDA ZVÍTĚZÍ * L: i R: v perlovci.

27, cín — Přibil.

52.* L: Pod kněžským kloboukem znak budějovického biskupství s infulí, pedem a křížem. Štít jest rozpůlen kolmo a má v pravém poli kříž, v levém kotvu. Ve 4 koutech tvořených půlkruhy rok 1|8|5|1.

R: V kruhu a listovém věnci ve 4 řádkách > . < JIRSÍK | EPISCOPUS | BUDVICENSIS | DEFUNCTUS > . < Opis: JOANNES VALERIANUS, v dolní půlce: 23 FEBRUARII A. 1883.

27½, stříbro, měď a stříbrný hranáč, Jeton na úmrtí biskupa Jana Val. Jirsíka. — Přibil. — Weger.

53. L: V kruhu anagram: IOANNES VALERIANVS IIRSIK DEI GRATIA EPISCOPVS BVDVICENSIS. Ve 4 řádkách: REQUIESCAT | IN PACE et LVX PERPETVA LVCEAT EI | VIVITO IN SAECVLA.

R: jako 52.

28½, hranáč, stříbro, 27½, stříbro, bronz — D. 4152.

D a v l e.

Městys v okrese smíchovském pod Svatojánskými Proudý s farou u sv. Kiliana. Blízká samota sv. Anna jest poutním místem.

54.* L: Hlava P. Marie pl. SVATÁ MARIA, ORODUJ ZA NÁS!

R: NA PAMÁTKU SVĚCENÍ | JUBILEJNÍ KAPLE | PANNY MARIE | V DAVLI, 18 3/7 88; dole ŠMAKAL — PRAHA.

30, stříbro, (Šmakal) — Nár. mus.

D o b r u š k a.

Město u N. Města n. Metují s děkanským chrámem sv. Václava z roku 1712. R. 1806 chrám znovuzřízen.

55. L: Sv. Václav na koni il. SVATÝ VÁCLAVE, NEDEJ ZAHYNOUTI NÁM NI BUDOUCÍM

R: UPOMÍNKA NA SVĚCENÍ PRAPORU — V DOBRUŠCE —. Nápis v poli: KŘESŤANSKÉ | JEDNOTY | SV. VÁCLAVA | 18 3/7 98

30, stříbro (Šmakal) — Nár. mus.

56.* L : P. M. Neposkvrněné Početí, L : = 73.

R : Sv. Václav stojí mezi dvěma anděly, profilov. perlovec; pod obrazem 1909. Opis: MARIÁNSKÁ DRUŽINA PANÍ A DÍVEK POD OCHR. NEP. POČETÍ P : MARIE A SV. VÁCLAVA * 35×52, vykrajovaná, bílý kov — Přibíl.

Dolní Bousov.

Městys v okrese jičínském s far. chrámem sv. Kateřiny.

57.* L : v perlovci, na oblacích poprsí P. Marie s Ježíškem, SVĚCENÍ PRAPORU KATOL. VZDĚL. JEDNOTY. Dole pod obrazem DOL. BOUSOV | ° 191/8 13 °

R : Sv. Václav na koni II. (v paprscích vycház. slunce). SVATÝ VÁCLAVE, NEDEJ ZAHYNOUTI NÁM NI BUDOUČÍM. Dole malé : KARNET KYSELÝ ŽÍŽKOV.

35, cín (Karnet — Kyselý) — Lábek.

Dolní Hbity.

Ves v okr. příbramském s kostelem sv. Jana.

58.* L : Neposkvrněné Početí ° MARIÁNSKÁ DRUŽINA V DOLNÍCH HBITECH ° POD OCHR. NEP. POČETÍ BL. P. MARIE A SV. VÁCLAVA ° — Dole 1911.

R : Stojící sv. Václav. MARIA BEZ HRÍCHU POČATA, PROS ZA NÁS, KTERÍ SE K TOBĚ UTÍKÁME. | ► SVATÝ VÁCLAVE DĚDICI ČESKÝ ORODUJ ZA NÁS ◀

34×50½, vykrojený ovál, bílý kov — P. Procházka.

Dušníky.

Obec v okr. kladenském.

59.* L : Mezi 2 kolmými úseky, vyplněnými ornamenty, kostelík, k němuž od kříže mezi stromy vedou schody. Dole drobně: KARNET KYSELÝ ŽÍŽKOV.

R : NA PAMÁTKU | SVĚCENÍ | NOVÉHO KOSTELA | SV. JIRÍ NA HOMOLI | v DUŠNÍKÁCH | 19 12./6. 10.

30½, alum. (Karnet Kyselý) — Přibík.

Einsiedel viz Mnichov.

Filipov (Philippsdorf).

Vesnice při saském pomezí, okr. Šluknov. R. 1866 žila tam dívka Mag. Kade-ová, která prý měla zjevení P. M., po němž byla uzdravena

z těžké nemoci. V brzku vystavěna kaple, do níž přenesena socha M. B. R. 1885 vystavěn zde velký chrám, uvedeni redemptoristé a zřízeno bratrstvo nejčistšího Srdce P. M. (K. P. 223, M. A. 216).

60. L : P. M. filipovská v paprskovém n * HEIL : MARIA * Dole: IN PHILIPPSDORF.

R : Srdce Panny Marie (probodené a ovinuté trnovou korunou), perlovec. * HEIL DEN KRANKEN * Dole : BITT FÜR UNS. 17×20, bronz — Přibíl.

61.* L : P. M. se zjevuje nemocné ležící na lůžku. MEIN KIND, VON JETZT AN HEILTS.

R : Budova, před níž strom a procesí. GNADENSTÄTE PHILIPPSDORF. AN 13 JÄNNER 1866.

21 pozlacená bronz — Přibík.

62. L : P. M. stojí na oblacích v řásném rouše. MEIN KIND VON JETZT AN HEILTS.

alum. od fy H. Kissing v Mendenu. — B. Müller, Medailen und Münzen, im Dienste der Religion, Berlín, 1915, 25.

63.* L : P. M. jako 62. GNADENBILD MARIA FILIPPSDORF.

R : Kostel s dvěma věžemi ANDENKEN AN — FILIPPSDORF. 30×40 alum., úško — Přibíl.

Kromě toho více menších přívěsků, na př. s andělem strážným a j.

Fischern viz Rybáře.

Hájek.

Poutní místo u Jenče v okr. kladenském. Jetřich Žďárský ze Žďáru (Sora) po návratu z Itálie, kde navštívil Loretu⁸⁾, založil r. 1623 blíže vsi Litovic poutní kapli, první Loretu v Čechách, kterou arcibiskup Harrach 2. 7. 1625 posvětil. Papež Urban VIII. obdařil kapli odpustky. Roku 1628 navštívil arcib. Harrach kapli, provázen svým dvorem. Jméno Hájek dostalo se místu podle lesíků, který kolem byl vysázen. Syn zakladatelův František Adam uvedl sem r. 1659 františkány a postavil jim klášter. Stoletá památka založení byla r. 1723 oslavována celý týden. Dne 5. srpna téhož roku navštívil Loretu císař Karel VI. v průvodu šlechty. Na cestě

⁸⁾ „Chyšě nazaretská, v níž P. M. přebývala, přeměněna byla matkou císaře Konstantina sv. Helenou ve chrám. Tato svatyně byla podle starého podání zázrakem anděly před Saraceny zachráněna do Dalmacie a 7./9. 1295 přenesena do Itálie blíže města Recanatti, potom do krajiny loretské. Zde zbudován nad ní chrám, dostavěný r. 1587, chyše sama pak obložena byla již r. 1549 mramorem podle plánu F. Bramante“ (M. A. 48).

z Prahy do Hájku dali roku 1726 postaviti šlechtici 20 kapliček. V kostele jest za stříbrnou mříží milostná socha Panny Marie loretské, před níž zavěšena jest věčná lampa. (K. P. 143).

64. L : V rytém kruhu vyryto v 11 řádcích : ANNO | DNI · 1630 ·
DIE - 2 · | APRILIS · POZITVS · EST | HVC · ISTE · PRIMVS ·
LA : | PIS · AB · III · SACRI · ROM | ANI · IMPERŮ · COMITE :
FLORYANO · THEODORI · CO | DE · SORA - ET · ELIZABETHA ·
COROWA · COMITISSA - | DE · SORA · WATA : | : COMITISSA ·
R : jako L : DE · MARTINÍZ · | IN · HONOREM · SAN MÆ |
TRINITATIS · B · M · V · | ET · SS · FLORYANÍ · ET · | ELI-
ZABETHÆ - | VIDVA ❖

54 rytá, bronz — Přibil. Odborníci vyslovili pochybnosti o starém původu takovýchto medailí. Snad byly zhotoveny podle zápisu či nákresu medaile vložené do základů kostela.

Hejnice (vesnice u Frýdlantu).

Již ve XIII. stol. mluví se o poutích k zdejší milostné sošce. R. 1469 byla svatyně Navštívení Panny Marie nadána odpustky. Soška Panny Marie, stojící v rásném rouše, chová Ježíška na levé ruce a v pravé drží jablko. Je známa pode jménem Matka Boží na pařeze. V době reformace byla přenesena do Liberce. Odtud r. 1615 po vyhoření zámku vrácena do Hejnice. R. 1680 postavena křížová chodba, 1691—1694 uvedeni sem františkáni, 1722 stavěn nový chrám, který byl 1725 vysvěcen. R. 1762 vyhořel kostel i klášter, ale po dvou letech byl znova zřízen a 1900—1908 obnoven (K. P. 246).

- 65.* L : Korunovaná soška na podstavci, paprskový n. S. MARIA HEVN-DORFENSIS · Perlovec.

R : Sv. Josef po pás s Ježíškem na ruce a lilí, paprskový n. S. IO-SEPH. Perlovec.

23 × 27½, bronz, tenká — Přibil.

Hora Matky Boží.

Hora Matky Boží u Králík (Grulich) ve vých. Čechách s poutním chrámem Nanebevzetí P. M. oblíbeným zvláště u německého obyvatelstva. R. 1696 položen základ chrámu, do něhož přenesen, r. 1700 svatovítským kanovníkem Janem Beckerem obraz P. M., jenž byl jeho rodině darován jesuitou P. J. Vydrou. K slavnosti postaveny byly slavobrány a za účasti věřících a šlechty obraz vsazen na hlavním oltáři na trůn, ozdobený zlatem, stříbrem a květy. R. 1710 za moru nařídil kralovohradecký biskup Adam hrabě Wratislav z Mitrovic průvod k P. M. Kralické, jehož se kromě hrabat

Althanů, Colloredů a Kolovratů zúčastnilo 10.000 lidí. Milostný obraz jest kopie z kostela Santa Maria Maggiore v Římě (podobný jest v Praze u Mal-tánů. Poprsí P. M. s hvězdou na rameni, s křížem na roušce zakrývající čelo, chovající Jezulátko, jež má v pravici jablko, v levici knihu). V levé části chrámu jest kaple s tak zv. svatými schody. Usazení sem byli služebníci M. B. čili serviti z Prahy. Od r. 1883 jsou zde redemptoristé, kteří založili Bratrstvo Srdce P. M. (K. P. 309, Müller 23). Vedle zde popsaných přívěsků vyskytá se mnoho bronzových a alumin. na L: obr. P. M. nad poutním místem, na R: sv. Alfons z Liguori; opis v řeči německé.

- 66.* L : Mil. obraz v čárkovaném osmihranném rámcí.
B · MARIA · MAIOR.

R : Štít sv. Benedikta.

18 × 22, osmihran, mosaz, tenká — Nár. mus.

67. L : Mil. obraz : S · MARIA M · FOR.

R : Sv. Jan N.

ovál bronz — Kil. 4646.

Med. 66 a 67 zařazují sem, ačkoliv nemají přímého označení tohoto poutního místa.

- 68.* L : Mil. obraz v rámcí, obklopený obláčky a hlavičkami andělů. Opis v půlkruhu : MILOSTNÝ OBRAZ RODIČKY BOŽÍ U KRÁ-LÍK. Pod obrazem pohled na poutní místo, pod ním HORA MATKY BOŽÍ.

R : * | PAMÁTKA | NA | 200LETÉ | JUBILEUM | 1700. 1900 *
30 × 34, alum. — Přibil. B. Müller Med. & Münzen im D. d. R. Berlin 1915, str. 23 uvádí německý text.

- 69.* L : Mil. obraz b. o.

R : Pán Ježíš po pás s planoucím srdcem na prsou b. o.
20, stříbro, cín — Přibil.

70. L : Mil. obraz mezi anděly, z nich dolejší drží květinový feston, GNADENBILD AUF DEM MUTTER GOTTES BERG.

R : Budovy se schodištěm na H. Kralické, pod nimiž M : ANDEN-KEN AN GRVLICH.

20 × 24, bronz — Přibil.

Hradec Králové.

Město ve vých. Čechách, sídlo biskupství. Řád jezuitský přišel sem r. 1636 a r. 1646 prohlášeno sídlo jezuitů za kolej. R. 1654—6 vystaven jesuity mariánský chrám Nanebevzetí P. M. R. 1664 zřízeno zde biskupství a biskupem jmenován Matouš Ferdinand Zoubek (Sobek) z Bielenberka,

Při biskupském semináři byl r. 1710 založen biskupem Tobiášem Beckerem a jeho nástupcem hrabětem J. Wratislavem z Mitrovic dostaven r. 1721 kostel sv. Jana N. Nynější biskupský hlavní chrám sv. Ducha jest znám již od r. 1307 (Soupis XIX. 27 a n.).

71. L : V poli pod korunou, pod níž žezlo a meč, monogram Kristův a Panny Marie; pod nimi vavřínová a olivová ratolest svázaná stužkou. SUB AUGUSTISSIMA - PROTECTIONE.
R : v poli EX | MERITO, v horní části zářící IHS. Opis : IN SEMINARIO S : I : — REGINO: HRADE. BOEMOR :
45×48, cín, litá — D. 4487.

Medaile v ozdobném litém rámci k vyznamenání nejlepších žáků jezuitského semináře.

- 72.* L : Sv. Alžběta klečí před P. M. (Navštívení.) MARIANSKÁ CONGREG — DAM V HRADCI KRÁLOVÉ v úseku 1901.
R : Na travnaté půdě mezi kostelíkem a božími mukami stojí sv. Ludmila v rásném rouše, levicí drží knihu a palmu, v pravici konce závoje, na hlavě má vévodskou čapku, na rozvinuté stuze opis : SV. LUDMILO — ORODUJ ZA NÁS.
30½, stříbro — Janovský.

- 73.* L : P. M. Neposkvrněné Početí. O MARIA BEZ POSKVRNY, DEJ AŤ SILNI LÁSKOU TVOJÍ ZVÍTĚZÍME V KAŽDÉM BOJI !
R : Sv. Alois s kruh. n., v pravé ruce drží lilii, v levé tiskne k prsům krucifix — stojí na podstavci. MARIANSKÁ DRUŽINA STUDUJÍCÍCH POD OCHR. NEP. POČ. P. M. A S. ALOISE V HRADCI KR. ZAL. 1909.
35×52, vykrajovaná, bronz, postříbřená — Přibíl.

- 74.* L : P. M. Neposkvrněné Početí (v oblacích hlavičky andělů) S BOŽSKÝM DÍTĚM ŽEHNEJ NÁS | O MARIA V KAŽDÝ ČAS.
R : Sv. Josef s Ježíškem na ruce a lilii (viz 277) Opis : MARIANSKÁ DRUŽINA DÍVEK HRADEC KRÁLOVÉ ZALOŽ. 1910. Na štítku pod obrazem: DEJ NÁM | JAK TY SLOUŽIT | PÁNU SV. JOSEFE.
29×33½, alum. — Hauner.

C h e b.

Město v severozáp. Čechách s far. kostelem sv. Mikuláše. Je zde také far. kostel sv. Bartoloměje s křížovnickou komendou, františkánský klášter s kostelem Zvěstování P. M., dominikánský klášter s kostelem sv. Václava a kongregace sester sv. Kříže. (O. S.).

- 75.* L : Sv. Mikuláš po pás ll. s mitrou na hlavě, s berlou v levici, pravicí drží knihu, na níž jsou položena 3 jablka; kruhový n. Pod poprsím na stuze SKT. NICLAS. Opis v perlovém páse: Erinnerung an die Einweihung am 6. October 1894.
R : Kostel s 2 věžemi, pod ním 1894. Opis : Verein zur Restaur. der Decanal Kirche in Eger.
43, bronz — Přibíl.

C h l u m (také Chlum sv. Maří).

Městys s poutním kostelem Nanebevzetí P. M. jihozápadně od Falknova řadí se k největším a nejstarším poutním místům v Čechách (Fiala-Donebauer mylně u Teplic). Milostná soška P. M. pochází snad ze XII. stol., je z lípového dřeva, zobrazuje P. M. sedící. V pravé ruce drží jablko (kouli), na levé Jezulátko. Dle pověsti byla nalezena řezníkem ve XIII. stol., v lískoví. R. 1447 udělil papež Sixtus IV. poutníkům 100 dní odpustků. V 30leté válce poutě ochably, po návštěvě Ferdinanda III. roku 1647 znova vzrůstaly. Roku 1687 bylo zřízeno probošství a 1690 položen základní kámen k novému kostelu, který požehnan 1701 a posvěcen 1702. Ambity dokončeny roku 1708. Kliment X. udělil r. 1675 plnomocné odpustky, které Kliment XI. r. 1701 rozmnožil. Vykonávali tu služby boží kněží rytířského řádu křížovníků s červenou hvězdou. (K. P. 164).

- 76.* L : Mil. obraz P. M. v lískovém keři. Horní část : S. M.-CVLM.
R : Prázdný.
24×29, stříbro, plech, jednostranná — Nár. mus.
- 77.* L : P. M. chlumská s kruhovým n. B : V : M : CVLME-NSIS. I : R : B : M : C : (= In Regno Bohem. Miraculis Clara).
R : Sv. Norbert stojí na draku s lidskými hlavami, v pravici monstrance, patriarch. kříž v levici; paprskový n. kolem infulované hlavy. S. NORBER-TV-S-A : MA : A : A : P : (Archiepiscopus Magdeburgensis Antverpiae Apostolus).
24×28, bronz, tenká — Přibík.

78. L : = 77.
R : Nad třemi hřeby ozdobné I. H. S. v paprscích; v nitkovém a perličkovém rámci VERBVM CARO FACTVM. HABITAVIT. I. NO†
25×32 s úškem, bronz, tenká — Přibík.

- 79.* L : jako 77. Opis : B : V : M : CVLM — E N : I : R : B : M : (iraculosa).
R : jako 78. ale bez opisu.
16×17, bronz, tenká — Chaura.

- 80.* L : Mil. obraz, pod nímž křížovnický znak v lískovi b. o.
R : Opis : S : MARIA · KVLMENTS Uprostřed nápis ORA—
PRO—NOBIS.
28 × 37, cín — Přibil, Hollschek.
- 81.* L : P. M. chlumská s hvězdou na podstavci, lískovi chybí; paprskový n. S. MARIA—CVLM. I. B.
R : Korunování P. M. svatou Trojicí. Celý výjev na oblacích.
18 × 21, stříbro — Nár. mus.
- 82.* L : P. M. chlumská, paprskový n. S : MA : — O : P : N :.
R : Sv. Jan N. po kolena S. IOANN : NEP-OM : PATRO :
47½ × 55, stříbrná, pozlacená, litá, v ozdobném rámu z plamenů,
— Přibík.
- 83.* L : P. M. chlumská, paprskový n., na podstavci zn. A — W. Opis :
S. MARI.—O : P : N :
R : Sv. Jan N. po kolena. S IOANNE : —OMV : P : Rámec liliový
a feston.
30 × 28, stříbro, dutá (A.-W.) — Přibík.
84. L : P. M. chlum. v horní části S. M.—CVLM.
R : Sv. Jan N. po kolena. V nitkovém kruhu S. I. NEPO-MVC.
(jako 256).
24 × 29, stříbro — Nár. mus.
85. L : P. M. chlum. v oválu obklíčeném osmihranným nitkovým rámcem; dole ve větvích lísky znak Křížovníků (Pachinger chybně Deutschherrnkreuz).
V tupých rozích mimo ovál ST : -MAR.-CVL. O. P. N.
45 × 40, osmihran, mosaz, jednostr. ražba, t. zv. dobytčí známka, používaná na ochranu proti nemocem dobytka (přibíjela se nad stáje a pod.). Pach. II. č. 10.

Chlumek u Luže.

Městečko v okr. vysokomýtském. Přímo nad městečkem Luží položeny byly roku 1667 základy kaple nákladem šlechtičny Hiezerlové, které teprve r. 1668 kralovohradecký biskup Matouš Sobek z Bielenberku posvětil. Stavělo se pod vedením otců jezuitů, kteří působili v okolí jako misiónáři. Kaple byla dokončena 1669, a 8. září přivezen sem byl slavnostně obraz P. M. z hradu Košumberka. Jest to kopie⁹⁾ Kranachova obrazu

⁹⁾ Obraz Kranachův daroval saský kurfirst Jan Jiří arcivévodovi Leopoldu V. Později byl uctíván v Innsbrucku u sv. Jakuba, po roce 1632 přenesen do kostela P. M. Pomocné tamtéž. První známá kopie jest v Pasově, druhá ve Vídni. (Maria Hlilf).

Matky Boží Pomocné (Mariahilf) v Innsbrucku, provedená na rozkaz Františka Eusebia Žďárského. Téhož roku založeno bylo tu Mariánské bratrstvo růžencové. Jesuité, kteří zatím sídlili na hradě Košumberku, přesídlili do nové residence r. 1683 a dostali polovinu majetku z odkazu šlechtičny Hiezerlové. Návaly poutníků se zvyšovaly tak, že bylo rozhodnuto zbourati kapli a počata stavba chrámu, který byl dokončen 1696. Toho roku 7. IX. byl milostný obraz vyzdvižen v residenční kapli a v dlouhém průvodu kněží, cechů a družiček přenesen do kostela, který byl tehdy požehnán. Posvěcen byl 1713 Janem Wratislavem z Mitrovic, biskupem kralovohradeckým. R. 1694 bylo tu 13 tisíc poutníků a r. 1709 přes 30 tisíc. Obraz ukazuje Madonu s dítětkem, s vlasy rozpuštěnými, pouze na čele spjatými stužkou. Hlavu pokrývá jemný závoj.

Höfken zná celou serii svatostek, hlavně srdcovitých, s tímto obrazem, na rubu s patrony většinou jezuitskými a s označením Passau et Chlumeck se zkratkou S. I., t. j. societatis Jesu, takže je na snadě domněnka, že tyto svatosky dali raziti jezuité na Chlumku v Čechách, neboť Pasov neměl důvodu svému velmi známému obrazu přičiňovati CHLUMEK S. I., kdežto naopak pro Chlumeck bylo to praktickým poukazem k identitě obrazu. (K. P. 275 a n., Höfken II. 91 a 110).

- 86.* L : Mil. obraz P. M. pasovské v ozdobném orámování z perlí půlměsíčků a hvězdic (typické pro tyto medaile) S. M. AVXIL. PASSAV-ET CHLVMEK. S. I.
R : Sv. Jiří na koni pl, orámování jako L : S. GEORG-IVS.
52 × 53, srdcová, stříbro, dutá, ve stříbrné obrubě — Chaura.

Ve sbírce Günzburgerové jsou menší kusy, jimž při vsazování do rámce byly odděleny okrajové části, jednak perličky, jednak měsíčky. Jinak fabrika těchto medailí je zcela stejná.

87. L : Obraz P. M. pasovské S · M · AVXIL · PASSAV—ET · CHLVMEK · S · I.
R : Světec po pás obrácen v levo, před ním pl. stojí Ježíšek. S : ANTON : —DE · PAD.
srdcová, stříbro — Beierlein III. 73.
- 88.* L : P. M. pasovská S · M · AVXIL · — PASSAV · ET · CHLVMEK S · I.
R : Ukřižovaný, v pozadí město v hradbách (Fiume); pod nohama Krista useknutá paže.
30 × 27, mosaz — Beierlein I. 200, Höf. II. Tab. II. č. 4. — Hollschek.
- 89.* L : P. M. pasovská. S · M · AVXIL · PASSAV · ET · CHLVM.
R : Sv. Šebastian uvázaný ke stromu a prostřelený šípy. S levé

strany přichází anděl a oběma rukama vynímá mu šipy. S oblak padá paprsek na mučedníka. S : SEBASTI :
27×32, bronz, litá — Příbík. (D. 4189.)

90. L : jako 91.
R : Stojící sv. Jan N., po boku anděl, jenž klade prst na ústa a v druhé ruce drží okovy; v pozadí svržení s mostu a zpověď. S · I · N — EP—OM.
stříbro — Beierlein I. 202.
- 91.* L : P. M. pasovská S · M · AVXIL · PASSAV · T · CHLVMEK S · I.
R : Stojící sv. Jan N., v natažené levici má palmu; za ním svržení s mostu a zpověď. S · IO · NEPO—MVC · M.
28×30, pozlacená — Příbík.
- 92.* L : P. M. pasovská. S · MARIA—AVXILIVM.
R : jako 91, jiná kresba (slabší a vyšší postava). S · IO · NEPOM. M · O · P · N.
26×30, bronz — Příbík. Tuto zajímavou svatostku zařazuji sem, ježto nemá výslovné označení, „Passav“ ale zato obraz sv. Jana N.
- 93.* L : P. M. pasovská. S · M · AVXIL · PASSAV · ET CHLVMEK · S · I.
R : Poprsí sv. Ignáce jako č. 11, ale jiná kresba S · IGNAT—DE · LOYOL · SOC · IES.
27×30, bronz — Příbíl.
94. L : jako 93. s malou odchylkou v kresbě.
R : Obraz sv. Jana Fr. Regis do půl těla. S · — IO · FRAN · — REGIS · S · I · — Appel IV. č. 2533, cit. Beierlein 203.
95. L : jako č. 93 s malou odchylkou.
R : Sv. Ondřej, za ním kříž. S · ANDREAS · — ORA · P · N. — Beierlein I. 203.
- 96.* L : P. M. pasovská. S · M · AVXIL · PASSAV · ET CHLVMEK · S · I.
R : Sv. Josef (po pás s pravé strany) s Ježíškem v náručí. S · IOSEP · — ORA · PR · N.
28, bronz — Příbíl (Beierlein 205 čte chybně CHLVMEKERS).
97. L : jako 96.
R : Sv. František Xav. umírající, na moři loď zasažená bleskem. S · FR · XAV.
ovál — Beierlein 205.

98. L : P. M. pasovská. S · M · AVXIL · — PASSAV · ET C.
R : Milostný obraz na Sonntagberku (nejsv. Trojice) v Rakousích. H. DREYFALTIG. — AN SONTAGBERG.
srđcová, stříbro — Beierlein I. 206.

Chotěboř.

Město v jihových. Čechách s far. kostelem sv. Jakuba z doby románské.

99. L : Znak (český lev ve štítu), pod ním: CHOTĚBOŘ.
R : Průčelí kostela s l. věží, dole: 18 13/9 63.
27, cín — Příbíl (med. na posvěcení kaple sv. Kříže).

Chrudim.

Město ve vých. Čechách. V hlavním arciděkanském chrámu Nanebevzetí P. M. na hlav. oltáři obraz sv. Salvatora v těžkém stříbrném rámcí, malovaný podle náhledu některých odborníků Lukášem Kranachem, dle t. zv. pravé podoby Kristovy. Obraz byl prý uloupen Švédy ze sbírek Rudolfa II. Koupí ocitnul se v rukou Ferdinanda Viléma Slavaty, pána na Chlumu a Košumberku, a konečně básník a doctor philosophiae Jan Pfeifer, přítel Slavatův, dal ho do kostela. Když Švédové vtrhli do Chrudimě, našli obraz a hráli o něj v kostky. A tu pohádavše se, posekali ho. Obraz prý krvácel a byl proto prohlášen r. 1676 zázračným. Za morových ran byl s oblibou vyhledáván. (K. P. 359.) R. 1687 byl zřízen pro obraz zvláštní oltář, jehož stříbrné součástky byly r. 1811 odevzdány státu (Soupis XI. 46). Dále je tu kapucínský klášterní kostel sv. Josefa, kostel sv. Michala z r. 1519, sv. Kateřiny z r. 1536, sv. Kříže dle pověsti z r. 987. Ženský učitel. ústav založen byl III. řádem sester sv. Františka Serafínského ve Slatiňanech (Sch. 49).

- 100.* L : N. Početí, (korunka ze sedmi hvězd). ROZPOMENĚ SE NA DRUŽINU SVOU * PŘESVATÁ PANNÓ MARIA *.
R : Sv. Anežka = 321. MARIÁNSKÁ DRUŽINA UČITELEK A KANDIDÁTEK V CHRUDIMI, ZAL. 1910.
29×38½ bronz — Příbík.

Jablounek.

Město v severních Čechách. Na hradě Jablonném, narodila se kol. r. 1200 Bl. Zdislava a byla zde také pochována. Se svým manželem Janem Berkou z Dubé založila dominikánský klášter s chrámem sv. Vavřince, kde sama přijala roucho řeholnic sv. Dominika jako sestra III. řádu. Kostel byl obnoven hraběnkou Fr. Ros. Kinskou roz. Berkovnou

a posvěcen zнову r. 1713, klášter zrušen 1774. Chrám sv. Vavřince stal se farním po požáru města r. 1788, kdy shořel býv. far. kostel Narození P. M. (K. P. 263).

101.* L : Sv. Vavřinec s palmou a roštem a Bl. Zdislava s kostelíkem v ruce (oba po pás) kruhový n. S : LAUR : ET · B : ZDISLAU : PATR : IABLONEN :

R : Průčelí kostela se dvěma věžemi. ECCLESIA — IABLONENSIS. V úseku CONSECRATA—1713.

26, stříbro — Přibík.

102. L : a R : jako předešlá.

20, stříbro — Přibíl.

103. L : Průčelí chrámu se dvěma věžemi. ECCLESIA · S · LAURENT : — & B · ZDISLAU : ORD : PRAED : , po stranách kostela dole: 17—13. V úseku: SANCTIFICAVI · DOMUM · | HANC · QVAM · AEDIFI | CASTI · REG · III · | CAP : IX.

R : Poprsí hraběnky Kinské, roz. Berkové z Dubé FRANCIS : ROS : BEAT : COM : K : VID : NATA · COM : BERKIANA.

44, stříbro (ryl Daniel Warou) — Nár. mus.

Sv. Jan pod Skalou.

Bývalé poutní místo s klášterem v údolí blíže Lodenic. Za času knížete Bořivoje žil prý tu poustevník sv. Ivan, kněz chorvatský v jeskyni. Břetislav I. uvedl sem benediktiny z kláštera ostrovskeho. Teprve později vystavěn klášter. Koncem XVI. stol. nalezeny zde byly ostatky sv. Ivana a Jesuité z Prahy pořádali sem velká procesí. Na rozkaz císaře Matyáše vložena ruka sv. Jana do stříbrného pouzdra a pořízen nový mramorový oltář ve středu chrámu, který byl r. 1616 posvěcen. M. Ferdinand Sobek z Bielenberka měl hodnost opata kláštera u sv. Mikuláše na Starém Městě pražském a u sv. Jana p. S. R. 1653—61 vystavěn Sobkem nový kostel, zasvěcený sv. Janu Křtiteli. R. 1664 vystavěn konvent. Tehdy začínají mohutněti pouti i procesí z dalekých měst. R. 1695 byl za opata Emilianu Kotěšovského kostel znova opravován. Za něho povstala družina českých poustevníků Ivanitů. R. 1785 byl klášter zrušen. (K. P. 115, Pax: 1929, seš. 3.)

104.* L : Sv. Ivan stojí s laňkou u skály.

R : prázdný.

34×62, olovo s úškem, XVIII. stol.? — Přibík.

Jaroměř.

Město ve vých. Čechách s děkanským kostelem sv. Mikuláše a kostelem sv. Jakuba ze XIV. stol.

105.* L : Sv. Václav na koni v rouše knížecím s korouhví v pravici. U nohou koně klečí rytíř, jehož klobouk a meč leží na zemi, a vztahuje k sv. Václavu pravici. V hořejší části ozdoba na způsob lastury, na jejímž okraji: TE · DVCE · INOPTATA—STAT · NOSTRA · BOHEMIA PACE. V levo dole: INV · ET · FEC · WAGNER. V úseku: SKRZE · KOSS I ST I E A DC ERV GEHO | PATRONA CEST ROZMNOŽENA | 929 * 1929. Obraz jest proveden dle sochy na městské bráně u kostela.

R : V trnovém věnci štít s českým lvem (znak města); tři lípové lístky ♣ MĚSTO ♣ JAROMĚŘ.

41, stříbro, bronz, ražená v Kremnici; Kuratorium měst. musea v Jaroměři vydalo tuto medaili dle modelu sochaře V. Wagnera. — Přibíl.

Jičín.

Město v severních Čechách s gotickým kostelem zasvěceným původně apoštolu sv. Jakubu Staršímu, který byl 1701 přesvěcen ke cti sv. Ignáce z Loyoly. R. 1622 vypudil Albrecht z Valdštejna luteránského kazatele, který po léta kostel spravoval, a farní správu svěřil dvěma jesuitům; za nimi přišli další, bydleli v zámku a r. 1623 přestěhovali se do vykázaných domů u kostela. Valdštejn založil rozsáhlou residenci, gymnasium a seminář sv. Rosalie a jesuitům ponechal kostel sv. Jakuba. R. 1630 založil nový chrám sv. Jakuba z Compostely u zámku, který byl později ustanoven farním. Milostný obraz P. M. přivezený kdysi z Ruska byl darován jesuitům r. 1637, ale vystaven k veřejnému uctění až r. 1643. Slavné procesí provázelo obraz z kostela v Popovicích do chrámu sv. Ignáce, kde byl vystaven na místě Švédy uloupené, bohatě ozdobené sochy. P. M. Foyenské. Ve dny sobotní a o mariánských svátcích sešlo se tu i několik tisíc věřících a během doby nahromadilo se v pokladě chrámovém mnoho set skvostů a mincí, jimiž z části byl i obraz ověšován. R. 1660. přeneseny z kostela Věch Svatých na Zebíně do kostela sv. Ignáce ostatky sv. Sekundiny a uloženy v postraním oltáři, který opatřen nápisem S · SECVNDINA V · ET · M · PATRONA VRBIS. (Čas. Method, roč. 16, 55). R. 1668 byl oltář opraven, obložen stříbrnými tabulkami a kameny a poutníkům udělovány odpustky. R. 1681 chrám z části vyhořel. R. 1737 byla slavena stoletá památka získání obrazu, který byl vynesena do kostela Věch Svatých a odtud v průvodu studentského (latinského) a měšťanského (českého) bratrstva nesen zpět na obnovený oltář. Tato bratrstva byla založena jesuity už 1627 a vedle nich i bratrstvo Smrtných úzkostí Kristových (takové bylo i v blízkých Popovicích). Milostný obraz nachází se nyní v poboční lodi v průčelí na oltáři P. M.: Madona s děťátkem přituleným k pravému rameni malována jest na zlaté půdě, obličej s kruhovým n. jest hnědý, oděv tmavohnědý pozlacený a žlutý se zelenými pruhy, pas červený, — vedle postavy jsou řecká písmena. (Kostel sv. Ignáce v Jičíně, I. část od B. Profelda zvl. otisk z výroční zprávy

vyšší reálky v J. za škol. r. 1905—6). Dle náhledu Dra Podlahy a E. Šitlera jsou madony v Doxech, Vilímově, Berouně a Jičíně kopie Vladimírské ikony (Čas. Method. 1898, 37.).

106.* L : Mil. obraz jičínský, B. V. RVTHE—S · I · GICII.

R : Stojící sv. Secundina, paprskový n., levicí drží meč a lilie, pravou zvedá planoucí srdce. S · SECVNDINA—VI— · RO · ET · M.
27×32, mosaz. — Příbík.

107.* L : Mil. obraz jako 106.

R : Před sedící M. B. s Ježíškem stojí sv. Josef s knihou v levé ruce. IESVS MARIA IOSEPH.
27×32, bronz — Příbík.

J í l o v ý.

Královské zlatohorní město jižně od Prahy. Z Prahy konaly se v letech r. 1627 a později pouti k P. M. Loreto u minoritského kláštera v Jílovém, vystavěného r. 1623. (P. A. I. 207, Soupis XVII., 50). Je zde farní kostel sv. Vojtěcha (dříve sv. Mikuláše).

108.* L : Loretánský domek nesený 4 andílky, na jehož střeše sedí M. B. s Ježíškem. V pásu z nitkového a točeného kruhu opis: B. M. V. LAVRE—TANA—GILOVY.

R : V točeném kruhu mezi dvěma ozdobami nápis: FIT · PRIMA | PROCESSIO ANN | DNI · MDCXXVII | DIE XII MENSIS | SEPTEMBRIS.

28, stříbro — Nár. mus.

109. L : jako u 108.

R : jako u 108 se změnou FIT TERTIA . | . | — MDCXXIX |
28 |

28, stříbro — Nár. mus.

110. L : jako u 108.

R.: V poli 5 řádků: FIT QVARTA | PROCESSIO MDCXXX | DIE XV MENSIS SEPTEMBRI.

28, stříbro — D. 4233.

V roce 1722, 1725, 1727 raženy byly z hojného výtěžku jílovského dukáty, dvou- a pětidukáty s obrazem sv. Jana N. na rubu. (U Donebauera č. 4238 (5 duk.), 4239 (2 duk.). Legenda rubní připomíná, že byla v r. 1722 obnovena pod ochranou světce těžba v tomto horním městě. Patronance sv. Jana N. nemá toliko vztah k nedávné tehdy beatifikaci jeho (1721), nýbrž a hlavně k jeho patronátu tekoucích vod (jeho sochy na mostech a u řek), neboť odvodnění zaplavených štol za hraběte

J. J. z Valdštejna bylo připočteno zbožně zákroku tohoto světce. Uvádím zde tyto mince spíše pro zajímavost dobovou a oblíbenost světce nově zapsaného do seznamů světců církve římsko-katolické. Ad. Voigt pokládá je za část ziskového podílu tehdejších majitelů jílovských dolů, k nimž patřil pražský arcibiskup hrabě z Khünburku a někteří kanovníci svato-vítští. (sv. IV., r. 1787, 167/8) a přičítá jejich účasti umístění obrazu sv. Jana N. na zmíněných dukátech.

J i n d ř i c h ů v H r a d e c.

Starobylé město v jižních Čechách, sídlo Vítkoviců (Rožmberků), s jesuitskou kolejí, k níž položen základ 5. července 1595, ač dohotovena byla i s kaplí sv. Maří Magdaleny r. 1608. Po vyhoření byl místo ní vystavěn kostel v letech 1628—1632. Zde zřízen byl oltář pro milostný obraz mariánský, který darovaly sem poslední členky rodu pánů z Hradce, Kateřina hrab. z Montfortu a její dcera Otilie. Hned po svém příchodu založili jesuité Mar. družinu. R. 1638 byla zde založena Družina českých měšťanů, r. 1640 družina rolníků (rolnické družiny pod záštitou sv. Isidora vzlaly počátek v Tuřanech na Moravě a odtud se šířily.) Po zrušení jesuitského řádu 1773 přenesen byl milostný obraz do mariánské kaple v proboštském kostele Nanebevzetí P. M. (O. T. J. 318). R. 1608 byl dán jesuitům kostel sv. Jana Křtitele, kde mívali služby boží Němci. Kromě těchto je zde i kostel sv. Kateřiny s klášterem řádu sv. Františka. (Soupis XIV. 204).

111.* L : Na oblaku poprsí M. B. s Ježíškem, korunované 2 andílky; paprskový n. S BOŽSKÝM DÍTKEM | MÁTI — RAČ NÁM POŽEH | NATI!

R : Sv. Josef po kolena * DAMSKÁ MARIÁNSKÁ DRUŽINA v JINDŘ. HRADCI * ZAL. 1911.

30×38½, bronz, postříbřená — Příbík.

K á j o v (správně Kajový).

Vesnice u Krumlova. Byli tu cisterciáci ze Zlaté Koruny, kteří dostali Kájov darem od Přemysla Otakara II. r. 1263. R. 1474—1485 byl zbudován chrám Nanebevzetí P. M. a na hlavní oltář postavena milostná soška P. M. Roku 1631 darovala této sošce manželka Jaroslava Bořity z Martinic damaškové šaty zlatem a drahokamy zdobené. R. 1668 zdejší farář Mat. Al. Ungar zvolen opatem ve Zlaté Koruně a vodil sem četná procesí. Když r. 1702 zapálil blesk v Prachaticích, slíbili občané putovati každou první a druhou sobotu do Kájova. Podobný slib učinili v Českých Budějovicích a v Krumlově r. 1678 ze strachu před morem. R. 1768 pořízen mramorový oltář a soška sem přenesena. Chrám náleží k předním stavitelským památkám a má dvě starší kaple poboční: Úmrtí P. M. a kapli sv. Linhartu (Leonarda) (K. P. 428, M. A. 150). Milostná soška

pochází z XV. stol. a jest vytesána z lípového dřeva; P. M. drží na levé ruce dětátko. Kolem krásné oválné tváře jsou husté prameny vlasů, tahy pravidelné, čelo vysoké, ústa malá. Jezulátko čile se dívající drží v ručce jablko. Socha je skoro v životní velikosti. Oba jsou v pláštiku a zdobeni korunami. Známé roucho, jímž jest socha oděna, jest dar z r. 1681 (K. Roda, Poutní místo Kájov, 1918, Pach. VII., 128).

112.* L : P. M. kájovská, jejíž závoj drží andálkové. S. M. CAIORIEN — IN · REG : BOE : Na konci opisu zn. I. N.

R : Sv. Bernard po pás; v rukou drží nástroje umučení Páně. SANCTVS — BERNARD. AB. U pravé ruky zn. I. N.

30×25, mosaz, v bohatém filigránu s černými a modrými email. výplněmi (I. N.) Pach. VII., 126. Vyobr. odlitek ze sb. Günzburgera.

113. L : P. M. kájovská; květinový rámeček B : V : M : CAIOVIE — NS : — IN : RE : BOHE. V úseku I. N.

R : Stojící světec pl. drží v rukou kříž; květinový rámeček. S. BERNARDVS. — A : CL : O : CIS : P : V úseku I. N.

41×33, bronz (I. N.) — Berliner Münzblätter 1926, No. 278, str. 282, J. Günzburger, St. Bernard auf Medaillen.

Vyobrazení k č. 113.

114.* L : P. M. kájovská; okraj perlový; B : V : M : CAIOV — I — EN : IN RE : BOEM :

R : Stojící světec drží v rukou kříž, u jehož paty nástroje umučení; v oblacích zjevuje se mu P. M. s dětátkem, jejíž pravá ruka dotýká se prsu. S · BERN · — ORA — P · N ·

24×29, mosaz — Přibíl.

Murillo zobrazil M. B., která stříká mléko na rty medově sladkého řečníka sv. Bernarda, zakladatele řádu cisterciáků. Kopie tohoto výjevu přichází na rytinkách i medailích se sv. Bernardem (rytina v mé sbírce, srov. Pach. VII.).

Kladruby.

Město s bývalým benediktinským klášteřem v okr. stříbrském. Klášter byl založen již r. 1108 knížetem Svatoplukem. V kostele P. M. byl pochován r. 1125 král Vladislav a jeho hrob r. 1653 otevřen, ostatky přeneseny k oltáři sv. Kříže a po druhé r. 1728 do kněžiště. Klášter Husity dobytý a zpuštěný následujícími válkami byl r. 1664 přestavován. Znovu se rozmáhá v letech 1712—27, kdy staví se nový chrám. Již r. 1716 jest hotovo průčelí a nad portálem postavena do výklenku socha P. M. Roku 1726 postavena socha P. M. na nový hlavní oltář a kostel slavně vysvěcen. Za opata Josefa Seibra byly přivezeny r. 1731 z Prahy ostatky sv. Viktoriána a Aurelie a vneseny procesím z města čtyřmi slavnostními branami do kostela. Klášter byl zrušen 1785. Od r. 1784 jest zřízena při kostele fara (Soupis XXX., 102).

115. L : Mil. obraz kladrubský (v plamenné aureole stojí korunovaná P. M. s rozpuštěnými vlasy, v řasném rouše a plášti, drží na levé ruce korunovaného Ježíška, jenž má v levici državu a pravici žehná; P. M. má v pravé ruce žezlo). EFIGIES MIRACVL — OSA B : V : CLADRVBIENSIS.

R : Sv. Gertruda po kolena s berlou. Paprskový n., na prsou srdce, v němž je kříž; hvězdíkový rámeček. VERA S. GERTRVD · E. — ABB. 25×29½, osmihran, bronz — D. 4467 vyobr. Obrázek ukazuje však tuto legendu: VERA S · GERTRVDIS — ABB.

116.* L : Zázračný obraz kladrubský, do poloviny těla zakrytý oválným štítem sv. Benedikta, celek v plamenné aureole. MIRAC · EFF · B · V · M · — CLADRVBIENSIS.

R : Stojící sv. Benedikt. S · P · BENE — DICTUS.

39½×43, bronz zláčená, rytá. Podle M. Č. český rytec 18. stol. — Přibík.

Klatovy.

Město v jižních Čechách s děkanským gotickým kostelem Narození P. M. Roku 1636 byli sem uvedeni jesuité a otevřeli zde školu. Jejich residence povýšena na kolej 1642. R. 1639 zřízena při gymnasiu Mar. družina pod ochranou P. M. bez poskvrny počaté. Kostel P. M. Neposkv. Početí a sv. Ignatia vysvěcen 1679, ale úplně dokončen až 1717. Zdejšími jesuity byla od r. 1655 uctívána soška P. M. Foyenské (podle nápisu na rytince od Klaubera v mé sbírce). Soška stojící P. M. má na pravé ruce Ježíška s državou v pravici (O. T. J. 384). V Klatovech býval i klášter dominikánský s kostelem sv. Vavřince; obojí zrušeno r. 1786. Chrám znovuzřízen r. 1866 (Soupis VII., 39).

Do Klatov přistěhovala se rodina Vlacha Rizzoltiho, kominíka, jenž po rodičích zdědil kopii mil. obrazu poutního místa Re v horní Italii.

V Klatovech nabyt Rizzolti slušného jmění a dal přimalovati na obraz podobiznu své manželky a svoji. R. 1685 byli však v nouzi, a tu 8. července obraz počal se potití krví, jako kdysi originál. . . . „Za pokřiku sbíhají se lidé s děkanem a předáci města uchvacují obraz a za zpěvu a hlolu všech zvonů umísťují jej na hlavním oltáři děkanského kostela.“ Konsistoř nařídila, aby byl odstraněn a teprve na doporučení vyšetřující komise 23. září 1685 znovu dovoleno jeho vystavení. Procesí mnoha tisíc poutníků, sta družiček a čtyř set kněží doprovázelo obraz nesený na nošíkách, vsazený v rám zlatem, perlami a drahokamy zdobený. Celé město bylo osvětleno, hudebníci s troubami a bubny, cechy s korouhvemi spestrovaly pohnutý obraz. R. 1686 byla z domu Prunerova, v němž se zázrak stal, zřízena kaple. Téhož roku bylo žalováno na jezuity u konsistoře, že při divadelním představení, studující mládež na náměstí konaném, mluveno bylo proti uctívání sv. obrazu klatovského. R. 1689 arcibiskup J. Bedřich z Valdštejna založil tu arcibiskupské kaplanství. Obraz znázorňuje poprsí P. M. s korunkou, s krůpějí krve na čele, ve volném šatu pokrytém písmeny a hvězdičkami, v jejím klínu sedí Ježíšek a žehná pravici, v levé drží pásku rozvinutou s nápisem: *In gremio matris sedet sapientia patris.* Jest kreslen odchýlně od originálu, neboť na původním obraze „Rodička Boží měla namalovaný jeden prs před ústy synáčka jejího vyndaný“, jak praví Hammerschmied ve své Historii města Klatov. Poutníky snesen byl ohromný a velmi cenný poklad darů. Dr. J. Vančura — feuilleton v Nár. listech z 31. 11. 1924, K. P. 441. Laskavosti p. profesora Dra Jindřicha Vančury děkuji za dovolení uvést z jeho poznámek k dějinám Klatov tato data:

1. Při farním kostele bylo zřízeno *bratrstvo literátské*, které přetrvalo bělohorskou katastrofou a zachovalo si staré kancionály, seškrtné na závadných místech. Na hlavním oltáři byl uctíván „*svatý kontrjekt Pasovský*“, který dosti *patrné zázraky a divy mnohým prokazoval* (Hammerschmied: Historie klatovská).

2. R. 1639 založena u jezuitů latinská družina „*P. M. bez poskvrny počaté*“. Byli v ní kněží, vzdělanější laikové a studující z vyšších tříd gymnasia jezuitského. R. 1655 19./3. „*Sodalitas Mariana*“ mimo postní cvičení pořádala v chrámu divadlo: „*Utrpení Kristovo*“. R. 1656. *Congregatio latina* prováděla obyčej bičování o 6. neděli postní.

3. R. 1659 jezuité založili českou měšťanskou družinu „*P. M. na nebe vzaté*“, která společně přistoupila ke stolu Páně a poprvé účastnila se procesí společně s družinou latinskou. — Klatovský děkan Václ. Al. Claudius oznámil „že žádnou processí tohoto bratrstva nepustí do svého kostela“ a stěžoval si, že se tím bratrstvem odtrhuje lid od farního kostela.

4. V kostele řádu dominikánského sv. Vavřince bylo „*bratrstvo růžencové*“, které r. 1659 při pohřbu mladého Kocě osobovalo si přednost v průvodu, načež Mariánská družina ustoupila. R. 1675 zaznamenán odkaz 20 zl. „bratrstvu sv. růžence“.

Zajímavou ilustrací poměrů jest zpráva publikovaná Drem J. Volfem (P. A. 1920): Tři nakladatelé obrázků a písniček mariánských. R. 1688 dali dva klatovští měšťané Václav Bydžovský a Kazimír Rogalski cizími umělci zhotoviti na papíru i pergameni i na stříbrných a měděných medailonkách i na přívěscích růženců obraz P. M. klatovské a věci ty prodávali. Ta objednávka je stála celé jmění. V ministerstvu vnitra zachovala se jejich žádost císaři Leopoldovi I. za udělení privileje výhradního prodeje s poukazem, že prodejem devotionalií zabývají se různí lidé jiných zemětů jako řemeslníci a pod. Roll, 85, uvádí z účtů kláštera sv. Petra v Salzburku v r. 1673—5 dodávky svatostek podle jeho mínění i s obr. klatovským.

117.* L : Mil. obraz klat. s paprskovým n. Opis: · B · MARIA · CLATOVIENSIS · IN · REGNO · BOHEM. Páska s devisou v plném znění.

R : Tradiční vyobrazení stojícího sv. Václava v brnění s korunou a svatozářím, v pravici praporec, levou opírá se o kartuš se znakem (trojříčím); po pravici anděl s palmou, po levici s křížem. Opis: S · WENCESLAVS · PATRONVS · BOHEMIAE. Vpravo dole značka „vlčice“.

30 × 35, bronz, stříbro, dílna Hameraniů — Přibíl, Přibík.

118. L : P. M. klat.: B · MARIA — CLATOVIENSIS — IN — REGNO — BOHEM jako 117.

R : Sv. Václav v dlouhém rouše, s vousy, vlasem splývavým, s kruhovým n. Poklesl na kolena a zachytil se kruhu chrámových dveří, na nichž jest christogram a zn. „vlčice“. Nahoře s oblaků vycházejí paprsky, dole na zemi jest královská koruna. Za světlem napřáhl Boleslav v prudkém rozmachu meč, aby bratra proklál. Boleslav jest oděn v šat římského vojína, na hlavě má korunu: Opis: S · WENCESLAVS : M : PAT : BOE · (viz St. Boleslav 235).

30 × 42, bronz s úškem (Hamerani) — Nár. mus.

119.* L : Pod baldachýnem mil. obraz ve čtyřhranném rámu. I · B · V · M · GL | AT · I · B. Okrajový rámeček listový a perlovec. Na pásce zkratky I · G · M · S · | S · P · A.

R : Sv. Václav mezi dvěma anděly S · WENCESLAVS · P — ATRON · BOHE. Okraj jako L :

32 × 37, tenká mosaz, plochý, téměř kreslený relief — Měst. mus. v Praze.

120. L : P. M. klat. E · B · V · MARIA — GLAT · I · R · B. V úseku zn. nečitelná.

R : Zavraždění sv. Václava = č. 249.

29 × 35, bronz — Přibík.

- 121.* L : P. M. klat. s plamenným a paprskovým nimbem. E · B · V · MARIA — GLAT · I · R · B. V úseku špatně čitelné: ROMA(?) Devisa ve zkratkách.
R : Zavraždění sv. Václava hrubšího provedení; v horní části S : W : 29×35, bronz, litá (úško bez otvoru) — Přibík. Pozn. R : jest odlitkem téhož kolku, z něhož ražena svatostka staroboleslavská 249.
- 122.* L : P. M. klat. se září kolem hlavy. Opis: USTAVIČNÁ POMOC-NICE VŠECH, ŽEHNEJ | DRUŽINĚ SVĚ — V KLATOVECH. Dole po stranách dvě postavy po kolena. Na pásce: IN GREMIO MATRIS | PATRIS, pod páskou 2 řádky nečitelné; v úseku po stranách obvodku lípové větévky.
R : Sv. Václav se štítem a dřevcem v brnění po pás, kruh. n. Opis: VÁCLAVE, NÁŠ SVATÝ REKU, SIL NÁS PROTI PEKLA VZTEKU! Dole: 1912.
32×26, stříbro — Museum v Klatovech.
123. L : a R : jako 122.
29×34, alum. (Karnet — Kyselý) — P. Procházka.
- 124.* L : P. M. klat. = 117.
R : Stojící sv. Jan N. drží v pravé ruce pozdvižený kříž, paprskový n., v pozadí most. S · IOANNES · — NE · — POMVCENE · O · P · N · Dole zn. „vlčice“.
30×35, bronz (Hamerani) — Nár. mus.
- 125.* L : Mil. obraz B : V : MARIA · — GLAT · I · R · B. Na pásce: I · N · G · M · S · S · P ·
R : Sv. Jan N. po kolena, ovál. n.; S · IOANNES · NEP — OMVCEN₉ PATRON₉ vpravo dole I. N.
20×24, bronz, zn. I. N. — Nár. mus.
- 126.* L : Mil. obraz klat. I · B · V · M · — GLAT · I · R · B. Na pásce: I · N · G · M · S · S · P ·
R : Stojící sv. Jan N., paprskový n., v pozadí most. S · IOANN · NE · — PO · O · PRO · NO :
24×28, bronz, tenká — P. Procházka.
127. L : i R : jako u 126. Na pásce: I · G · M · S ·
17×19, bronz tenká — Přibík.
- 128.* L : P. M. klat. I · B · V · M · — GLAT · I · R · B. Na pásce: I · G · M · S · S · P · A ·
R : Stojící sv. Jan, oválný n. S · IOANN · NE — PO · O · PRO · NO.
24×28, mosaz, tenká — Nár. mus.

- 129.* L : Mil. obraz klat. I · B · V · M · — GL · I · R · B. Na pásce I · G · M · S ·
R : Stojící sv. Jan N. S · IOANN · NE — PO · O · PRO · NO.
15½×17½, tenká bronz., perlovec — Lorber.
- 130.* L : P. M. klat., perlovec; B · MARI · CLATTOVI · IN · REGNO · B. Na pásce: IN · GR | EM · M ·
R : Stojící sv. Jan N., za ním svržení s mostu a zpověď. B · I · NEPO — MVC · M ·
22×30, osmihran, mosaz, tenká — Museum v Klatovech.
- 131.* L : P. M. klat., liliový rámec a perlovec. B · MARIA · — CLAT · I · R · B. Na pásce IN · GREMIO | SEDET.
R : Sv. Jiří na koni, do prava, potírá draka ... nečitelně GEOR-GIVS. Rámec jako L :
33×38, osmihran, mosaz, tenká — Museum v Klatovech.
132. L : P. M. klat.
R : Sv. Jiří poráží draka; v pozadí vpravo klečící princezna. V horní části: S : GEORGIVS.
40×29, bronz — Nár. mus.
133. L : P. M. klat., na pásce I · C · M · S · S · P · V listovém věnci I · B · V · MARIA — GLAT · IN · R · B.
R : Sv. Benedikt s pohárem v pravici a sv. Scholastika s holubicí v levé ruce, oba stojící pll. mají po berle a u nohou uprostřed benediktinský štít. S : BENEDICTVS : SCHOL — AST :
35×30, osmihran, mosaz, tenká A. Lump, Zu Weihemünzen III., Mitteilungen d. oester. Ges. 1908, 6.
- 134.* L : P. M. klat., záře s delšími paprsky, okraj perlový. Zkratky nečitelné.
R : Mil. obraz z Neukirchen s paprskovým n., na podstavci. Okraj perlový. S · MARIA · IN — NEVKIRCHEN.
20×27½, bronz, tenká — Přibík.
- 135.* L : P. M. klat., záře s delšími paprsky. Na pásce IN GREMIO M · S · EDET SAP.
R : P. M. neukirchenská. S · MARIA IN · NEVKIRCHEN.
27×35, bronz, tenká — Přibík.
- 136.* L : P. M. klat., paprskový n. S · MAR · CLAT — TOV · SANG · SVD. Zkratky nečitelné.
R : Mil. obraz P. M. z Neukirchen na podstavci, neseném dvěma anděly. S · MARIA — NEVKIRCH — ROMA — Dole 1761.
28×24, bronz — Museum v Klatovech.

- 137.* L : P. M. klat. B · MARIA CLATTOVIENSIS · IN · REGNO · BOHEM. Zkratky nečitelný.
R : Pod Ukřižovaným stojí dvě postavy. PASSIO CHRISTI CONFORTA ME (špatně čitelné).
32×27, bronz — Museum v Klatovech.
- 138.* L : P. M. klat. b. o. Na pásce IN GREMIO MATRI | PATRIS. V úseku 2 řádky nečitelný.
R : SV · | PANNŮ | MARIA | KLATOVSKÁ | ORODUJ | ZA NÁS.
20×26, bronz, postříbřená — Přibíl.

K l o k o t y.

Vesnice u Tábora. Poutní kostel Nanebevzetí P. M. s ambity a budovou duchovní správy byl zbudován v nynější podobě v letech 1700—1730. Milostný obraz na hlavním, stříbrem zdobeném oltáři (dílo zlatníka Fr. Seitze z r. 1743) byl ověšen mnohými dary a představuje P. M. s rozpuštěnými vlasy, sepiatýma rukama, stojící na půlměsíci, obklopenou anděly. Podle legendy pochází obraz z tvrže Příběnic, jež bývala majetkem pánů z Růže. Byl prý obnoven r. 1622 malířem Ondřejem Burgrem z Prahy. Od r. 1648—1672 byli tu premonstrati kláštera strahovského. V těch dobách pořádány působením strahovských premonstrátů a tábořského děkana Dominika Urtiky velké průvody z Tábora. R. 1679 Klokoty prodány španělským benediktinům, kteří předali r. 1705 na několik let Klokoty benediktinům z kláštera Medlíku (Mölk v Rakousích), až naposledy je koupilo město Tábor. Kostel, který byl dříve snad jen požehnaný, byl posvěcen pražským světícím biskupem Antonínem Vokounem 8. 9. 1756 (Dějiny Hory klokotské podle Hulakovského, Tábor 1901, K. P. 401).

- 139.* L : Korunovaný obraz P. M. na obláčku a půlměsíci mezi dvěma klečícími anděly, nad hlavou okřídlená hlavička B · V · M · IN — KLOKOT.
R : Zavraždění sv. Václava = R : 121.
30×35, bronz — Chaura.
- 140.* L : Milostný obraz — PANNA MARIA KLOKOTSKÁ PŘI TOBĚ STUJ A TEBE STÁLE OPATRUJ. *
R : Klášter na hoře v Klokotech, nad nímž množství hvězd.
22½, cín — Přibíl.

K y n ž v a r t (Königswart).

Někdy báňské město u Mar. Lázní s far. kostelem sv. Markéty a zámek Metternichů, vystavěným v letech 1687—91.

- 141.* L : Sv. rodina v perlovci b. o., vlevo dole: T · S.
R : Veronika a 5 ran Krista Pána v paprscích. Ve dvojitěm perlovci: (růžice) BRVDEERSCHAFT S : IOSEPH : ZV KINIGSWART.
29×26, osmihran, bronz, tenká, zn. T. S. (Höfken, I., 107, č. 11) — Přibíl.

K o s t o m l a t y u T e p l i c (Kostenblatt).

Obec v okrese bilínském s kostelem sv. Vavřince. V letech 1734 sládek v K. dal vyřezati mariánskou sošku pro svůj domácí oltář. Této sošce přičítal svoje uzdravení a umístil ji v kapličce nad studánkou blíže hřbitova. R. 1750 byla kaple upravena a posvěcena ke cti P. M. Pomocné (K. P. 238).

- 142.* L : Obraz P. M. Pomocné. Opis: hvězdice O MARIA HILF, BITTE FÜR UNS! (Písmo ozdobné).
R : Obraz kostelíku mezi stromy. DIE GNADENSTÄTTE MARIA HILF AM BRÜNNEL. Dole: IN | KOSTENBLATT | BEI TEPLITZ.
14½×24, stříbro, bronz — Přibíl.

K r á l i k y v i z H o r a M. B. u K r á l i k.

K r á l ů v D v ů r u B e r o u n a.

- 143.* L : Stojící sv. Jan N. Po stranách: ŠMAKAL — PRAHA. Opis: POSVĚTIL RODÁK KRALODVORSKÝ NEJD. SVĚTÍCÍ BISKUP PRAŽSKÝ MONSG. TH. DR · F · KRÁSL.
R : Kaple s věží. Pod obrazem 19 - 12/10 - 02 NA PAMÁTKU POSVĚCENÍ KAPLE SV · JANA NEPOM · v KRÁL · DVOŘE u BEROUNA.
34, cín (Šmakal) — Přibíl.

K ř e č o v i c e.

Farní ves v okr. neveklovském s kostelem sv. Lukáše.

- 144.* L : Poprsí sv. Václava. MARIÁNSKÁ DRUŽINA JINOCHŮ — V KŘEČOVICÍCH.
R : Obraz ve čtyřhranném rámcí. MATKA — BOŽÍ — DOBRÉ — RADY.
30, stříbro a bronz — Přibíl.

K ř e š i c e.

Vesnice u Litoměřic s far. chrámem sv. Matouše, jest poutním místem od r. 1697, kdy tam byl uzdraven kterýsi řezník po modlitbě u obrazu P. M. Pomocné. Hliněný relief, polychromovaný malířem Janem Světec-kým, byl zavěšen původně na olši, později v kapli, vystavěné r. 1708. Brzy poté vypukl mor a lidé sem houfně putovali. R. 1725 byl zbudován chrám Matky Boží u Studánky. (K. P. 218.)

145.* L : P. M. Pomocná, dole zn. V · S.

R : vyryto: B : V : | MAR : AVX | KŘESSIC | O † P † N †.

21 × 25, stříbrná dutá, v hladké ovrubě (V. S.) — Nár. mus.

K r u p k a (Graupen).

Bývalé horní město u Teplic. V místě kostel sv. Anny a farní chrám Nanebevzetí P. M. Byl zde i kostel sv. Prokopa. Bývalý klášter bosých augustiniánů byl odevzdán r. 1616 jesuitům z koleje sv. Klimenta v Praze. Medaile označené jménem tohoto místa mají vztah k blízkému poutnímu místu Bohosudovu, jehož milostná soška je na nich zobrazena (K. P. 236). Pravděpodobně vznikly medailky s nápisem GRVPENSIS v době po roce 1702, kdy bohosudovský chrám byl přestavován a milostná soška chována v Krupce, jež náležela bohosudovským jesuitům.

146.* L : Mil. soška bohosudovská: B : V : M : GRVPENS : I : R · B — M : C :

R : Poprsí sv. Ignáce z L. pll., na hlavě biret podivného tvaru, kruhový n. S : IGNA — T · S · I · F : růžice :

23, bronz — Nár. mus.

147.* L : Mil. soška bohosudovská, S · M · GRV — P — ENSIS.

R : Ozdobný symbol řádu jezuitského (IHS) v paprscích.

19 × 25, bronz. — Příbík.

148. L : Mil. soška bohosud., paprskové n. S · MARIA — CRVPNEN., perlovec.

R : Sv. Rodina jako 141, jiná kresba.

23 × 40 × 26½, bronz, osmihran, tenká — Příbík.

149.* L : = 147.

R : Sv. Ignác s ovál. n. stojí před oltářem, na němž krucifix a v září. paprsků I · H · S. Opis: S · IGNATIVS.

18 × 24, bronz, tenká — Příbík.

K u t n á H o r a.

Královské horní město s četnými kostely, z nichž nejznámější je gotický chrám sv. Barbory, kdež uctívána byla zázračná gotická soška P. M. s Ježíškem, která bývala oblékána v nádherné šatečky a již dáno do rukou říšské jablko. Mívala kolem krku mnoho zlatých i stříbrných mincí (Kmínek, Památnosti K. H., str. 10). Kostel sv. Barbory vznikl v druhé polovině XIV. stol. a byl stavěn Bratrstvem Božího Těla. Povoláním sem jesuitům vystavěl nejv. mincmistr Vilém Vřesovec kolej a to v podobě velkého F na počest jména císaře Ferdinanda II. R. 1626 konali jesuité zde první bohoslužby. Zřídili zde bratrstvo svatého Václava. (O. T. J. 350, Zd. Wirth, Kutná Hora, 1912.) Arciděkaný kostel sv. Jakuba, kostel Nanebevzetí P. M. a Nejsvětější Trojice jsou gotické. R. 1753 byl zde vystavěn kostel sv. Jana Nep. (Schindler 76). Klášter Voršilek stavěný r. 1733—43 Dientzenhoferem nebyl dokončen a je zde umístěn řádový ústav ku vzdělání učitelek.

150. L : Pohled na chrám sv. Barbory s vých. strany. CHRÁM SV. BARBORY — V KUTNÉ HOŘE. Dole drobně R. NEUBERGER.

R : Pohled na město od východu; v úseku uprostřed gotických ornamentů městský znak. KRÁL. HORNÍ MĚSTO | KUTNA HORA (Ráz písma opisů je moderně renesanční).

55, stříbro, bronz (R. Neuberger) — Weger, Hauner. Medaile na pamět obnovení chrámu sv. B. r. 1887. Ve sbírkách p. r. Wegera je náčrt Krále z Dobré Vody, jehož bylo použito k zhotovení této medaile.

151.* L : Stojící sv. Jan a sv. Barbora. V pozadí most a věž. SS · IO · — N. — E BAR · — M.

R : Svatý Křištof přenáší na rameni Ježíška přes řeku. SANCTVS — CHRISTOFOR.

38 × 41, mosaz — Chaura. Zařaďuji sem tuto i další medaile na základě sdělení p. Chaury, který soudí podle skupiny světců na líci, že sem náležejí.

152. L : Sv. Jan N. a sv. Barbora jako L : 151, opis nečitelný, v úseku ROMA.

R : Anděl vedoucí hochy. Opis nečitelný.

26½ × 29, bronz — Příbík.

153. L : = L : 151.

R : jako R : 152, S · RAPHAEL ARCHAN.

38 × 41, bronz — Günzburger.

154.* L : Sv. Jan po pás, v pravici položené na prsou drží palmu a v levé krucifix, v dolní části podepřený o roh oltářního stolu. S · IO : NEPO — MVC · — MAR.

R : Sv. Barbora s kruhovým n. vznáší se na oblacích, v pravici drží palmu; z oblaků vyhlíží hlavy andělů; u nohou hlaveň děla, vlevo věž. S · BARBARA · V · — E — M.

35, bronz — Chaura.

Libáň.

Vesnice v okrese jičínském. Při kostele sv. Ducha bylo r. 1764 zřízeno bratrstvo sv. Jana N.

155.* L : Sv. Jan N. s křížem v rukou klečí na oblacích nad mostem, obklopen andělky, z nichž jeden drží palmu a klade prst na ústa, jiný drží zámek s klíči, jiný spodní konce kříže.

R : Pod zářícím okem božím CONFRATERNITATIS | S · IOAN-
NIS · | NEPOMUCENI | XIII KALEND · IUNY | A · MDCCLXIV |
LIBANÆ | ERECTA.

22 × 27½, stříbro, bronz — Nár. mus.

Libice n. Cidlinou.

Obec v okrese poděbradském, snad rodiště sv. Vojtěcha.

156.* L : Poprsí sv. Vojtěcha (mitra, kruhový n.). Pod poprsím drobně: PICHl; perlovec. SV · VOJTĚCH, BISKUP PRAŽSKÝ, MUČED-
NÍK.

R : Kostelík s věží * CHRÁM PÁNĚ V RODIŠTI SV · VOJTĚCHA*
V LIBICI N/C, perlovec.

40, cín (Pichl) — Přibil.

Litoměřice.

Město v severních Čechách, sídlo biskupství od r. 1655 (bulla Alex-
andra VII.). Prvním biskupem byl jmenován litoměřický probošt Max-
milian sv. p. ze Šleinic, r. 1681 následoval Jaroslav ze Šternberka. R. 1631
přišli sem jesuité a založili residenci, seminář a gymnasium, r. 1637 Marián-
skou družinu studentů, r. 1649 Měšťanskou kongregaci. Residence změněna
v koleji r. 1643. Katedrální kostel sv. Štěpána pochází ze XVII. stol., děkanský
kostel Všem Sv. v nynější podobě z 18. stol., seminář. kostel Zvěst. P. M.
při býv. jesuit. koleji ze XVII. stol.

157.* L : Na vypuklém štítu IHS v plamenné záři. Ve vnějším dvojitém
pásu opis přerušovaný stylizovanými květy: REGENTIS — SE-
MIN · — (růžice) LITOMERICII (dvě růžice spojené stužkou).

R : Umírající sv. František X. pl. pod stříškou, nad ním jsou andělé;
S · FRANC · — X. V pozadí loď v bouři.

23½ × 26½, bronz, litá — Nár. mus.

158.* L : Pod kněžským kloboukem korunovaný znak hrabat Königseggů
v kartuši, kterou drží dva lvi, na ní mitra a biskupská hůl.

HUGO · FRAN · EPIS · LITOME · COM IN — KONIGSEG.

R : Mezi ozdobami: · FUNDAMENTO · | · ET · | · FORTITUDINE ·
| · ANNO · | · MDCCXVI · | · DIE · | · IIII OCTO. |

29 × 30, stříbro — Přibík. Na paměť intronisace biskupa Hugona
Fr. Königsegga r. 1716 († 1720).

159. L : a R : jako 158.

22, stříbro — Nár. mus.

160.* L : Poprsí s křížem na prsou WENC · LEOP · D · G · EP · LITO-
MERIC.

R : Kolmo dělený štít s mitrou a bisk. holí, pokrytý kněžským
kloboukem. INTHRON · LITOM · D · 30 · IUN. Dole: 1802.

12, zlato, Minc. kab. Vídeň, stříbro. — Nár. mus. Intronsační
medaile biskupa Václ. Leop. Chlumčanského rytíře z Přestavlk
a Chlumčan z r. 1802.

161.* L : P. M. (Neposkvrněné Početí) šlape po draku. O MARIA OHNE
MAKEL EM — PFANGEN BITT FÜR UNS.

R : Mariánský monogram, uprostřed 12 hvězd, pod ním 2 pla-
noucí srdce. DIE WIR ZU DIR UNSERE ZUFLUCHT NEHMEN.

23 × 31, stříbro — Přibil. Med. marian. družiny, kolem 1880.

Lnáře.

Vesnice v okr. blatenském. Původní kaple s poustkou, postavená ve
2. pol. XVI. stol. Wolfgangem z Kolovratů, byla přestavěna r. 1666 ve chrám
Nejsv. Trojice nákladem Alex. Ferd. Wratislava z Mitrovic a jeho choti;
při chrámu založil r. 1682 Tomáš Zach. hr. Černín z Chudenic klášter
bosých augustiniánů, kteří jsou tu dodnes. Mil. obraz jest neveliký;
v ovál. rámu s guirlandami drží P. M. žehnajícího Ježíška, jako by ho
chtěla ukazovati. Na památku, že slepému dítěti vrátila zrak, vsazeny
byly do obrazu stříbrné oči. Obraz malovaný na prkně jest dle Dra Podlahy
replikou madony zlatokorunské. Lid nazývá obraz „Pannou Marií v kole“.
R. 1744 bylo při chrámu zřízeno arcibratrstvo opasku sv. Augustina,
sv. Moniky a sv. Mikuláše tolentýnského. Arcibratrstvo za velikých
slavností založené trvá dodnes; vedle této madony jest zde uctíván obraz
M. Dobré Rady (K. P. 454).

162.* L : P. M. dobré rady.

R : Mariánský monogram obklopený hvězdami, pod ním dvě planoucí srdce, z nichž jedno s mečem. MARIÁNSKÁ DRUŽINA VE LNÁŘÍCH. ZAL. 1910. * NEJSVĚTĚJŠÍ SRDCE SMILUJTE SE *

29½ × 38½, bronz — Příbík.

Lodenice.

Městys u Berouna s kostelem sv. Václava z r. 1725.

163. L : Sv. Václav, poprsí. MARIÁNSKÁ DRUŽINA MUŽŮ A JINOCHŮ V LODĚNICI * Dole: ZALOŽ · R · 1911.

R : P. M. (Neposkvrněné Početí). PANNO MARIA ZŮS — TAŇ MATKOU MOU.

30, stříbro, bronz — Příbík.

164. L : Sv. Anna sedící uči P. M.: MARIÁNSKÁ DRUŽINA PANÍ A DÍVEK V LODĚNICI * · ZALOŽ · R · 1911.

R : Neposkvrněné Početí = 74. NEPOSKVRNĚNÁ PANNO MARIA CHRAŇ | DÍTKY — SVĚ.

29½ × 38½, bronz, s úškem — Příbík.

Malé Svatoňovice.

Obec u Náchoda a lázeňské místo; známá od pradávna léčivou vodou ve studánce, u níž na višňovém kmeni dal majitel pozemku zavěsiti skříňku se soškou P. M. s dětátkem. R. 1730 byla tu zřízena kaple, kam soška r. 1733 přenesena. R. 1734 přistavěna dřevěná loď chrámová a posvěcena úctě Sedmi radostí P. M. V letech 1750—1760 stalo se toto místo velmi oblíbeným. R. 1830 nahrazena dřevěná loď chrámu kamennou. R. 1904, o 50tém výročí prohlášení Neposkvrněného Početí, bylo zde zavedeno Růžencové bratrstvo (K. P.).

165.* L : Krajina s kostelíkem, mezi 4 topoly košatý strom, v jehož koruně zázračná soška; nahoře na pásce 1715—1915.

R : V kruhu 12 hvězd, mariánský monogram. Okraj hladký a kroužkový.

31½, bronz — Příbil. Medaile na paměť 200. výročí zavěšení zázračné sošky u studánky.

166. L : jako 165.

R : jako 165.

21 × 29, alum., s úškem — Příbil.

Malešov viz Vysoká.

Mariasorg u Jáchymova.

V tomto poutním místě byla kdysi poustevna, jejíž obyvatel prokoval prý nálezy stříbra v Jáchymově. R. 1692 byla tu dřevěná kaple, do níž darovala r. 1698 Anna Lucie Madrová sošku P. M. Roku 1699 byl zde požehnán kostelík Nanebevzetí P. M., r. 1700 usadil se při něm poustevník III. řádu sv. Jeronýma. R. 1754 uvedeni sem kapucíni. Barokní dřevěná soška P. M. s Ježíškem na levé ruce; má paruku a korunku a jest oblečena bohatě vyšitým pláštěm. Po stranách sošky pestře barvené sošky klečících havířů. Na plášti na stuhách jsou zavěšeny dary, medaile a mince (K. P. 171, M. A. 158, Soupis XL., 107).

167.* L : Milostná soška na oblacích. Po stranách klečí dvě postavy. Za hlavou P. M. mušlovitá ozdoba.

R : Nápis: S · | MARIA | SORG | 1691.

26 × 44, s úškem, litý profilovaný rokokový závěšek — Příbil.

Mělník.

Město v středních Čechách s proboštským gotickým kostelem sv. Petra a Pavla. R. 1689 zúčastnilo se tamní bratrstvo Božího Těla procesí do St. Boleslavě u příležitosti přenesení zázračného kříže (Wickhart, str. 35).

168.* L : Sv. Ludmila jako 72, ale nižší kostelík a boží muka. Opis: SV. LUDMILO ORODUJ ZA NÁS *.

R : Ve vyhloubeném oválu: SV · | LUDMILY | VZDĚLÁVACÍ A PODP · | SPOLEK ČESKÝCH | PANÍ A DÍVEK | PRO | MĚLNÍK | A | OKOLÍ.

29 × 34, bronz, postříbřená, s úškem — Příbil.

Mlýnce (Linz).

Vesnice se zámek u Podbořan v severozáp. Čechách.

169.* L : Nad zámek P. M. v plamenné aureole; nahoře na rozvinuté stužce: A PERICULIS LIBERA NOS. V úseku dole ornament.

R : V rámci ze 4 půlkruhů A. D. 1882 · | JOSEPHUS MARIA ALPHONSIUS MARIA | GEORGIUS MARIA | FRATRES BAERNREITHER | CASTELLUM CAPELLAM | PRATUMQUE LÜNECENSE | RECONSTRUI | CURABANT.

28½, stříbro — Hollschek, bronz (Weckwerth). — Příbil. Med. na obnovení zámku a kaple.

M n i c h o v (Einsiedel).

Město v okr. Mar. Lázní s far. kostelem sv. Petra a Pavla ze XIV. stol. a klášterem chudých školních sester. Znak města jest stříbrný lev v červeném poli, nad štítem přilba se spuštěným hledím a koruna s jeleminími parohy. (O. S.)

170.* L : Sv. Jan N. po kolena v oblacích; bez biretu, ruce rozpiaté; nad ním 5 hvězd a letící andílek s palmou. Pod úškem hvězda; dole v korunovaném štítu český lev. THAVMATVRGVS — u dolního okraje: REGNI PAT — RONVS.

R : Na oblacích jazyk v paprscích, pod nimž znak premonstrátského kláštera v Teplé. Při horním kraji: TVTELARIS, při dolním: CONFANITATIS EINSIDLÆ.

25×41½, houslová, stříbro, litá — Přibík. Odznak bratrstva.

M n í š e k.

Město v okr. smíchovském s far. kostelem sv. Václava. Na blízku jest kostelíček „Malá sv. Hora“, u něhož zastavují se procesí, putující na Sv. Horu u Příbramě.

171.* L : Obraz kaple mezi 2 stromy.

R : Nápis: Na wgiecznou pa | matku od Marian | skich ctitelu a dobro | dinczu tuto kaple nad | Miskem wistawena | Ro · 1810 | zaczatkiem | Edmunda | Chwalkowski.

24, rytá, stříbro, tenká, s úškem — Přibíl.

N e p o m u k.

Okresní město v pol. okresu přeštickém s děkanským kostelem sv. Jakuba. Poutní místo s kostelem sv. Jana N., v němž ústřední oltář, stojící na místě rodného domu světce. V nynější podobě byl chrám vystavěn a posvěcen r. 1738 pražským světícím biskupem Janem Rud. hr. Šporkem na jméno sv. Jana N. a sv. Jana Křtitele. Sv. Jan byl kanonizován v Římě v basilice sv. Jana Křtitele v Lateráně a k této slavnosti nejspíše byla ražena medaile, na lici se sv. Janem N., na rubu se sv. Janem Křtitelem s nápisem Roma, kterou popíši v oddělení medailí pražských. Domnívám se, že tato medaile nalezla rozšíření při oslavách svatořečení sv. Jana v Nepomuku. Schottky I. 6, popisuje takovou slavnost velmi názorně. V zámeckém kostele Nanebevzetí P. M. na Zelené Hoře u Nepomuku nachází se kopie původní mariánské sošky zelenohorské. Po husitských válkách byla prý zachráněna před zkázou mil. soška P. M. (stojící v rásném rouše s Ježíškem na levici a se žezlem v pravici, korunovaná, s rozpuštěnými vlasy). Tato soška se ztratila; r. 1603 měl ji při sobě Ladislav ml. ze Šternberka v poli proti Turkům, kde u ní

sloužena mše svatá. Plukovník Tarnowski ji koupil za 300 dukátů a později daroval císařovně, vdově po Maxmiliánu II. Od ní dostala se r. 1607 do kláštera sv. Jeronýma, řádu mešních bratří sv. Františka ve Vídni, který se stal hned poté poutním místem (na rytinách má Jezulátko do zad vraženou sekerku) (K. P. 514). Farář Frant. Kašpar (Poutní místo Nicov, Budějovice 1912) soudí, že tato soška pochází z Nicova (české poutní místo, jež má kopii sošky zelenohorské); v poutním chrámu v Attersee (Hor. Rakousy) jest obraz, znázorňující historii mil. sošky.

172.* L : Poprsí sv. Jana Nep. s biretem, na němž křížek; kruhový n. s 5 hvězdami, v rukou palma a kříž. Dole: SV · JAN NEPOMUCKÝ. R : ERINNERUNG AN DIE EINWEIHUNG DES ALTARS *. Nápis: SCT · | JOHANNES | IN | NEPOMUK | IM MAI 1879. Mezi 4. a 5. řádkem šesticípá hvězda mezi dvěma rosetami. 27, cín — Přibíl.

173. L : a R : jako předešlá. 32, čtyřhran, měď — D. 4758.

174.* L : Poprsí sv. Jana N., n. s 5 hvězdami, před oltářem, na němž kniha a kříž, jež světec levou rukou objímá, v pravici palma * SV · JAN NEPOMUCKÝ * 1729—1929.

R : Průčelí s dvěma věžemi. NEPOMUK — KOSTEL SV. JANA. Okraj perličkový.

31, alum. — Přibík.

N o v ý E t i n k (Neu Oettingen).

Městys v pol. okresu pelhřimovském s farním kostelem Nanebevzetí P. M., zal. Hypolitou Paradisovou. Hraběnka byla r. 1662 zde zastižena průtrží mračen a učinila slib, že bude-li zachráněna, vystaví na tom místě kapli. Putovala do bavorského Starého Oettingu, kde dala zhotoviti sochu P. M., pro niž vystavěla kapli při obci Včelniče, kterou nazvala Novým Etinkem. Kaple byla později rozšířena v kostel. Městečko N. E. má ve znaku P. M. s Ježíškem na pravé ruce (bez žezla). Sluší rozeznávat od bavorského Neuöttingu, městečka (na trati Mnichov—Simbach) s kapucínským klášterem a kostelem.

175.* L : P. M. s Ježíškem, oba s korunkami; P. M. v pravé ruce žezlo. S · MARIA — ETIN.

R : P. M. s Jež., oba s korunkami, v rukou po liliových květech, b. o.

19×20, cín — Přibíl. (Umísťuji tuto svatostku do českého N. E. proto, že v opise místo uvedeno s písmenem E, jež se nikdy nevy-skytuje na medailích z bavorského Oettingen.)

O ř e c h.

Vesnice v okr. smíchovském s kostelem sv. Jana Křtitele.

- 176.* L : Stojící sv. Václav se štítem, mečem a praporcem. Dole: VLASTNÍ — SILOU.

R : PAMÁTKA | 10 · LETÉHO TRVÁNÍ | SPOLKU BRATRSTVA | * SV · VÁCLAVA * | V OŘECHU A OKOLÍ | DNE 14./7. 1895.

30, cín — Příbík.

P a r d u b i c e.

Město ve vých. Čechách s děkanským kostelem sv. Bartoloměje, založ. r. 1519 Vilémem z Pernštýna, a kostelem Zvěstování P. M. vystavěným 1538, při němž byl řád minoritů, dále kostelem sv. Jana Křtitele z r. 1510. Kostel Sedmi bolestí P. M. pochází z r. 1710 (Schindler 110).

- 177.* L : Poprsí sv. Josefa s Ježíškem na ruce a s lilí. SDRUŽENÉ KATOLICKÉ JEDNOTY. V příčném pásu nad úsekem: V PARDUBICÍCH v úseku 19 15./9. 01.

R : Planoucí srdce na kotvě, zakončené křížem, za ním palmový list. UPOMÍNKA NA SLAVNOST SVĚCENÍ PRAPORU. Dole po stranách ŠMAKAL — PRAHA.

34, cín (Šmakal) — Příbík.

P l a n á.

Okresní město v záp. Čechách s far. kostelem Nanebevzetí P. M. Půl hodiny od města poutní kaple sv. Anny. Bohoslužby obstarávali zde františkáni z Chebu. Bylo zde Bratrstvo sv. Anny, založené hr. Šlikem. Podle Birckhartovy rytiny z mé sbírky byla zde také uctívána mil. soška P. M. s děťátkem (na levé ruce), držícím levicí říšské jablko, v pravici se žezlem a růžencem. Nápis: B · V · MARIA Smi · Rosarii Planensis.

- 178.* L : Sv. Anna a P. M. s Ježíškem. Opis: SOCIETAS · S · ANNÆ.

R : Pod rozvilinou: FRVCTVS | KARITATIS | SALVS : SOCI | ETAS SANC | TA ANNA |

20×21, stříbro, litá — Příbík.

P l a s y.

Obec v okrese královickém. Bývalý klášter cisterciáků, založený ve XII. stol., s chrámem Nanebevzetí P. M., zbudovaným již v letech 1154—1204 a pobořeným ve stol. XV. Na zříceninách zbudován byl nynější kostel v letech 1661—66. Opat Ondřej III. Trojer (1681—99) dokončil

kostel Nanebevzetí P. M., jenž byl vysvěcen r. 1688. Budova konventu byla provedena r. 1711—40. Nad vchodem do refektáře na kamenném portále jest nápis: DOMINE DEUS SINT OCULI TUI APERTI SUPER DOMUM HANC NOCTE AC DIE atd. (Soupis XXXVII., 158). Dále je zde kostel sv. Václava, který byl r. 1826 znovuzřízen knížecí rodinou Metternichovou. R. 1827 obdařen chrám odpustky a ostatky sv. Valentiniana, umístěnými v ozdobném sarkofágu (B. W. Ö. 107/III).

- 179.* L : Poprsí arcib. Jana Bedřicha Valdětýna: IOANNES FRIDERICVS ARCHIE · PRAGE.

R : Portál chrámu: SINT OCULI TUI APERTI SUPER DOMUM HANC. Dole v úseku zn. Ö · f. Na hraně: ECCL : B · M · V · ASS · ORD · CIST : MON : PLASS : CONSEC : SUB · AB · F A · T · A° 1688 †

33, stříbro (ryl Öffinger) — Příbil.

P l z e ň.

Město v záp. Čechách. Na náměstí jest arciděkanský gotický chrám sv. Bartoloměje s kamennou sochou P. M. z 2. pol. XIV. stol. Při františkánském klášteře je gotický chrám Nanebevzetí P. M. s madonou ze XIV. stol. na hlav. oltáři. Bývalý klášterní kostel sv. Anny, řádu dominikánek, byl vystavěn r. 1711. Níže uvedená medaile na paměť vydání města r. 1621 do rukou Tillyho souvisí úzce s kultem mariánským (ač vyobrazení se liší od milostné sošky plzeňské). Rub je zajímavý svým charakteristickým mnohořádkovým nápisem. (Dr. J. Ječný, Plzeňské medaile a známky, Plzeň, 1921.)

Milostný obraz P. M. plzeňské asi podle sochy na náměstí, provedený rytinou r. 1692, byl vystavován v době moru (r. 1713—14).

180. L : Korunovaná madona stojící na srpku měsíce, obklopená plamennou září, drží na pravé ruce děcko a v levé žezlo. Opis: PATRONA CATHOLICÆ CIVITATIS PILSNENSIS FIDELISSIMA (růžice).

R : Opis kol okraje: MAGISTER CIVIVM ET SENATVS CATHOLICÆ CIVITATIS PILSNÆ (stylisovaná květina); uvnitř 14 řádkový nápis: D · (eo) O · (ptimo) M · (aximo) | OPITVL · (ante) FERD · (inando) II · (secundo) | IMP · (eratori) INVICTISS · (imo) IVB · (entibus) | SERENISS · (imo) MAX · (imiliano) DVC · (e) | BAV · (ariae) ET COM · (ite) TILLI · VI · | CEGEN (erali) PER CENEROS · (um) | D · (ominum) D · (ominum) THIMAN DE LINDLO S · (acri) | R · (omani) I · (mperii) EQ (uitem) ET GEN : (eralem) ET EQ : (uestrium) COL | ONEL (um) MEDIANTE EX IV · (ssu) | CO · (mitis) MANSFELD DVC · (is) REB | ELL · (orum) BOEM : (icorum) EXEMPTI · (onem) | ATQ (ue) PACIF : (ica-

tionem) PRIS : (tinam) LIB · (ertatem) | RESTIT · (uit) V · (quinta)
APRIL · (is) | A · (nno) M · D · CXXI.

37×31, stříbro, měď, cín — Nár. mus. (M. Č. str. 9. přiděluje
med. Janu Konradu Greuterovi.)

181. L : Obraz chrámu, nad nímž opis: SLAVNOST SVĚCENÍ FAR · —
CHRÁMU v poli: P · MARIE, | RŮŽENCOVÉ. V úseku ◦◦ v PLZNI ◦◦ |
19 30/10 13.

R : P. M. s dětátkem sedí na oblaku a podává růženec klečícímu
sv. Dominiku, který má nad hlavou zářící hvězdu. Pod obláčkem
říšské jablko a pes s hořící pochodní v tlamě. V úseku: Karnet-
Kyselý, Praha.

30, alum. (Karnet-Kyselý) — Přibil.

182. L : Poprsí sv. Václava: NEDEJ ZAHYNOUTI NÁM NI BU-
DOUCÍM.

R : Nep. Početí. MAR. DRUŽINA MUŽŮ A JINOCHŮ V PLZNI *
Dole: ZAL · 1899.

29×34, bronz, stříbro — Přibík.

183. L : P. M. na hlavici sloupu: DEJ MI SÍLU PROTI — NEPŘÁTE-
LŮM TVÝM.

R : Christogram, po jehož stranách A—Ω; dole 1921. Opis:
* DOBRÝ BOJ JSEM BOJOVAL * VÍRU JSEM ZACHOVAL.

31, bronz — Přibík. Medaile katol. spolku Jitřenka.

184. L : Sv. Ludmila učí sv. Václava, v pozadí kostelík a Boží muka
(viz obr. 199). MARIÁNSKÁ DRUŽINA PANÍ A DÍVEK
v PLZNI | ZALOŽ · R 1910.

R : P. M. ustavičné pomoci. ROZPOMEŇ SE NA DRUŽINU SVOU
PŘESVATÁ PANNO MARIA!

29×34, alum. — Hauner.

185. L : Panna M. ustavičné pomoci (vysoký relief).

R : Opis: BOŽSKÝM DÍTKEM MÁTI RAČ MI POŽEHNATI.
Uvnitř v perlovci PLZEŇ mezi dvěma volutovými ozdobami.

28½, stříbro — Hauner.

186. L : Neposkvrněné Početí, jako 41. MAR · FRAUEN U · MÄDCHEN
CONGREGATION IN PILSEN * 1909 *

R : Sv. Barbora po kolena, opřena pravíci o meč, v levici kříž na
prsou, v pozadí věž. STEH UNS BEI IM LETZTEN KAMPF.

29×34, alum. — Přibík.

Poděbrady.

Lázeňské město v středních Čechách s proboštským chrámem
„Povýšení sv. Kříže“ a býv. hřbitovním kostelem Nanebevzetí P. M.,
založeným r. 1516 na památku popravy kutnohorských havířů (r. 1496).

- 187.* L : Dva andělé drží mandorlu s obrazem P. M. Opis : UPOMÍNKA
NA OBNOVENÍ | CHRÁMU P. MARIE | 18 13/9 96 | v PODĚ-
BRADECH. Po stranách: ŠMAKAL — PRAHA.

R : Obnažený meč kolmo stojící, přes nějž jest položena vavřínová
snítka a dvě skřížená hornická kladívka. Po stranách čepele: 1496 —
1896.

28×35, bronz (fa Šmakal) — Přibil. Upomínka na popravení
nevinných havířů v Poděbradech. Modeloval B. Schnirch.

Police n. Ploučnicí (Ober-Politz).

Obec s poutnickým děkanským kostelem Navštívení P. M. z r. 1723.
Stará kolorovaná rytinka s nápisem: S · MARIA von POHLITZ znázor-
ňuje mladistvou korunovanou P. M. s vlasy rozpuštěnými po ramenou,
s rukama sepiatýma, v šatečkách až k zemi; podobá se budějovické (z mé
sbírky).

188. L : Poprsí saského krále Fridricha Augusta II. FRIEDRICH
AUGUST KOENIG VON SACHSEN.

R : Na oblaku korunované poprsí P. M. až po klín s předu, s ru-
kama sepiatýma, pod nimiž zářící srdce. K TOMU SWATKU NA
PAMÁTKU: Dole: DOM · ZAFPAUK.

40, cín. Dle M. Č. pracoval Dominik Zafauk pro K. Höfera. —
Přibík.

- 189.* L : Mil. soška. GNADENBILD — MARIA POLITZ.

R : Kostelní budovy mezi hustými stromy. ANDENKEN AN
MARIA POLITZ.

20×21½, alum. — Přibil.

Přeštice.

Okresní město blíže Klatov. Od r. 1239 náležely Přeštice benedik-
tinům kladrubským. Ti je drželi až do r. 1420 a pak znovu po přestávce
trvajících téměř 300 let dostaly se jim zase do rukou koupí od Marie Josefy
Lobkovicové, roz. hr. z Vrbna, r. 1705. Bylo tu obnoveno r. 1719 probošt-
ství, jež trvalo až do zrušení kladrubského kláštera r. 1785 (Pax 1929,
sešit 3). V Praze u sv. Michala na Starém Městě Pražském dali mniši
řádů servitů k seznamu zemřelých bratrů vymalovati obraz Bolestné

M. B. Jakub Hofmistr, měšťan přeštický, měl otisk tohoto obrazu, který byl předlohou r. 1686 Mat. Pazourkovi k obrazu pro rodinu, která ho darovala r. 1710 do chrámu. Děkanský kostel Nanebevzetí P. M. vznikl při klášteře r. 1245 jako místní kaple. Základ nynějšího kostela položen 1748. Na hlav. oltáři jest vystaven olejový obraz Bol. M. B. přeštické; má zlatou korunku a je zasazen do postříbřeného barokního rámu, tepaného z mědi, na němž vyryto AS — AK (Amandus Streer—Abbas Kladrubiensis), dole drobně 1773 Anton Nick-Stöckl. Na severní zdi přiční lodě visí veliký, ze žlutého plechu tepaný obraz P. M. přeštické s korunou, srdcem a paprskovou září, přenesený sem ze starého kostela (práce z poč. XVIII. stol.). V kapli sv. Barbory je hrobka konventu; ještě při starém kostele stávalo od poč. XVI. stol. bratrstvo sv. Barbory (Soupis XXV., 78). Původní obraz byl ještě r. 1864 zachován v domě Hofmistrově. Z r. 1711 jsou známy rytiny a zachovala se i měděná deska (E. V. Řičák, Dějepis města Přeštic a jeho okolí, Praha, 1864).

190.* L : Nekorunovaný mil. obraz, opis v pásu: · BE VIRGO DOLOR : PRESTECENSIS.

R : P. M. klatovská. Opis v pásu: IN GREMIO MATRIS SE · SAPIENTIA PATRIS.

21×23, stříbrná, dutá, hladká ovruba — Nár. mus.

191.* L : Mil. obraz nekorunovaný: B · VIRGO DOLOR : PRESTICENSIS. Pás jest vyplněn lomenou přímkou.

R : Sv. Jan N. po kolena. S · IOAN NE · — OMV · P · perlovec. 19×22, stříbrná, dutá — Nár. mus.

192.* L : Nekorunovaný mil. obraz, oválný n., kol hlavy Kristovy paprskový n. EFFIG · THAVM · PRZESTIC. V úseku: ENSIS.

R : Sv. Benedikt v celé postavě. CRVX · S · — BENEDI. Bronz — Museum v Klatovech.

193.* Korunovaný mil. obraz. EFFIGIES · THAVMAT : PRZESTICENSIS · IN · BOHEMIA · MIRACVLIS · CLARÆ †.

R : Sv. Benedikt s berlou, po pás, před ním anděl drží štít sv. Benedikta. Opis tvoří 18 písmen zažehnávání sv. Zachariáše.

32×36, mosaz — Příbil. Rub této medaile je týž, jako u medaile dřívějšího benediktinského opatství a poutního místa Ettalu (Bavory).

Příbram.

Horní město s děkanským chrámem sv. Jakuba, v jehož okolí se od pradávna dolovalo stříbro. Jesuité pořádali r. 1727 dvě velká procesí horníků za přímluvu P. M. pro hornické práce, při čemž byla ražena i stří-

brná medaile a P. M. obětována. (K. Domanig: Die deutsche Medaile, 124). Líc této pamětní medaile byl použit při ražbě další medaile, vydané v Praze k svatořečení sv. Jana N. r. 1729, D. 4646. R. 1728 byl zhotoven jednostranný stříbrný medailon, jehož originál jest nyní ve vídeňském museu, v průměru 13·8 cm; na rubu má rytý nápis. Existují bronzové odlitky z doby novější.

194.* L : Na skalnaté hoře mil. soška svatohorská v mandorle; pod ní znamení zlata a stříbra; na úpatí hory dva klečící horníci, mezi nimi skřížená havířská kladívka. Po stranách hutní budovy v pozadí příbramský kostel a svatohorská basilika. Na podstavci celého obrazu kartuš se znakem města, v rohu zn. F · A. Opis: SANCTIORI — PANDORÆ.

R : MONTIS · S : DOMINÆ | OB · FELIX · RESUMPTI · LABO · RIS | AUSPICUM · | PRO · FELICIORE · PROGRESSU | UT · QUAS DIVINATRIX · VIRAGO · REPERERA | CAROL : VI · CÆS : A : P : F : P : P : IMP : | BONA · STELLA · LUCENTE | PRZIBRAMIENSIS · VRBIS | PIETAS · EXCUDI | FECIT.

Dole ornament.

43, stříbro (F. Altomonte) — Příbil.

195.* L : = L : 194.

R : Karlův most, vlevo mostní věž, vpravo dóm sv. Víta, v popředí strom, nad tím sv. Jan N. klečící s křížem v ruce vznáší se na oblacích obklopen anděly. V řece 5 hvězd. Dole v úseku: SUB · UNDIS. Opis: SILENTEM · LOQWNTUR · STELLÆ · IN · ASTRIS · &

43, stříbro, cín (Altomonte) — Příbil, Nár. mus.

R y b á ň e.

Předměstí Karlových Varů (Fischern).

196.* L : V liliovém věnci nápis: ZUR | ERINNERUNG | AN DIE | EINWEIHUNG. Mezi bobkovými snítkami štít se znakem křižovníckým, po stranách drobně: PATEK — PRAG.

R : Kostelík s jednou věží, nad ním: 1906. Opis: DIE PFARR — KIRCHE zu FISCHERN. V úseku 27. Mai.

25½, bronz (Pátek) — Příbil.

R y c h n o v nad Kněžnou.

Město v severových. Čechách se zámek Kolovratů Libštejnských a s děkanským kostelem sv. Havla s mil. soškou P. M. Vedle zrušené piaristické koleje, pocházející z r. 1712, chrám Nejsvětější Trojice, který byl

r. 1838—43 znovuzřízen. Na hřbitově byla r. 1868 vysvěcena hřbitovní kaple Proměnění Páně.

197.* L : Kaple s kopulí a zvoničkou. b. o.

R : VYSVĚCENÍ | HŘBITOVNÍ KAPLE | PROMĚN : KRISTA PÁNA | V RYCHNOVĚ | 9 : SRPNA | 1868. Okraj perlový.

34, stříbro, cín a bronz — Nár. mus, Přibil.

198.* L : Průčelí kostela. SACRAM HANC DO — MUM RECONSTRUIT. V úseku: MDCCCXLIH.

R : Hlava pl. sahající k opisu: FRANC · ANT · COMES DE — KOLOWRAT — LIEBSTEINSKY. Dole W · SEIDAN · F.

44, bronz (Seidan) — Přibil. Med. na pamět posvěcení znovuzřízeného kostela Nejsv. Trojice.

R o u d n i c e.

Město v středních Čechách se starým proboštským kostelem Narození P. M. a s kapucínským klášteřem z let 1615—28 a kostelem sv. Václava.

199.* L : Zvěstování P. M. Opis: MARIA ZŮSTAŇ MATKOU MOU.

R : Sv. Václav klečí před sv. Ludmilou. MARIANSKÁ DRUŽINA PANÍ A DÍVEK v ROUDNICI. V úseku: ZAL · 1911.

29×39, alum. (úško) — Přibil.

Ř í m o v.

Město jižně od Č. Budějovic, bylo darováno knížaty z Eggenberka jezuitům na udržování konviktu studujících v Krumlově. R. 1648 dostalo se rektoru koleje krumlovské Felixi Max. Čížovi svolení arcibiskupa Harracha, aby zde postavil kapli P. M. Loretánské. První mše sloužena r. 1650. Stavba 25 kaplí křížové cesty dokončena byla r. 1670 nákladem jezuitů lékárníka Jana Gurra. Sousední kostel sv. Ducha byl posvěcen r. 1697. Ambity jsou postaveny do čtverce a mají 4 oltáře. V kapli jest uctívána socha P. M. pocházející ze XVII. stol. (O. T. J. 311, Soupis VIII., 117).

200. L : Ukřižovaný, vedle něho sv. Jan Ev. a P. M. CONGREGATIO AGONIE CHRISTI RZIMOV.

R : Loretánská kaple v Římově. LAVRETANA RZIMOVENSIS. Kuncze str. 515 — Mincovní kabinet v Mnichově. Odznak bratrstva smrtelných úzkostí Kristových.

S á z a v a (osada Černé Budy)

v okrese Kutná Hora.

Kostel, zasvěcený P. Marii a sv. Janu Kř., byl po r. 1204 posvěcen na jméno sv. Prokopa a zámek, bývalý to klášter, jehož založení stalo se asi r. 1032 knížetem Oldřichem. Prvním opatem byl sv. Prokop († r. 1053). Když neustávaly mezi zdejšími slovanskými benediktiny různice, dal je Břetislav II. r. 1096 vyhnati a uvedl do kláštera řeholníky latinského obřadu z Břevnova. Tím zanikla slovanská liturgie v klášteře sázavském, proslulém vědou a uměním, navždy. Při kanonisaci sv. Prokopa r. 1204 dostalo se ostatkům světcovým čestného místa na oltáři uprostřed kostela. Klášter sázavský byl r. 1421 Pražany vypálen. R. 1588 bylo přeneseno tělo sv. Prokopa ze Sázavy do Prahy, kdež uloženo v kostele Věch Svatých na hradě. Chtěje oživit úctu sv. Prokopa v krajině sázavské, přinesl pražský arcibiskup Matouš Ferd. z Bilenberku r. 1669 osobně rámě světcovo do Sázavy. V letech 1663—87 byl kostel sázavský restaurován. Na počátku r. 1746 zničil požár klášterní budovu a poškodil též kostel. Ze sbírek dobrodinců vystavěn ze základů klášter nynější, r. 1785 zrušený. V hlavní lodi chrámové jest oltář sv. Prokopa, na němž vidíme obraz, znázorňující světce se zavřenýma očima, oděného rouchem opatským, s mitrou na hlavě; v levici drží berlu a v pravé na řemenu upoutaného čerta. O tomto obraze se vypravuje, že byl r. 1638 nalezen ve zříceninách kláštera. Někteří věřící tvrdili, že sv. Prokop na obraze otvíral a zavíral oči. Obraz ten jako milostný podnes se těší veliké úctě. R. 1904 bylo slaveno sedmisté výročí svatořečení sv. Prokopa, jež odedávna uznávali horníci a rolníci za svého patrona.

Při kostele sv. Martina v Sázavě bylo založeno r. 1774 „Bratrstvo ke stálému klanění se nejsv. Svátosti oltární“. V soupise sázavských medailí neuvádím záhadnou t. zv. „moneta Sazaviensis“; viz o ní článek p. min. rady Jana Kakše (Čas. Pax 1930, seš. 9—10), jemuž vzdávám povinný dík i za zprávy o dějinách Sázavy. (V. Novotný: České dějiny. I.)

201.* L : Sv. Prokop s pedem a křížem, drží na řetězu čerta, nad nímž Zachariášovo zažehnání. Opis: S · PRO — COP — I — VS.

R : Sv. Kateřina de Ricciis klečí před Ukřižovaným. Opis: (špatně čitelný) ALIAS PESTES ET INFIRMORVM

25×27, osmihran, mosaz, tenká — Nár. mus. (Sv. Kateřina de Ricciis byla kanonisována r. 1746).

202.* L : Jako u 201.

R : Sv. Benedikt, před nímž drží andělíček otevřenou knihu, nad ním Benediktův štít. Opis: S · BENE — DICTVS.

25×27, osmihran, bronz, tenká — Nár. mus.

Sedlec.

Vesnice u Kutné Hory. Bývalý klášter cisterciácký, založený r. 1142, mívával v XV. stol. na 500 řeholníků. Chrám Nanebevzetí P. M., r. 1699—1707 G. Santinim barokně-goticky přestavěný, má hlavní oltář ze sousedního zrušeného a pobořeného kostela sv. Filipa a Jakuba, při němž bylo 1395 zřízeno bratrstvo Božího Těla nebo Božího Hrobu (Dewoty, str. 62). Při kostele P. M. bylo bratrstvo svatých 14 pomocníků, jichž obraz byl tam uctíván (členský lístek z r. 1758 s rytinkou jest v mé sbírce). Dále jest tu chrám Všechny Svatých, uprostřed někdejšího hřbitova o dvou nad sebou položených prostorách, z nichž dolní jest kaple Ježíše v zahradě getsemanské s proslulou kostnicí. Bývalo tu obrovské pohřebiště proto, že opat Jindřich II. (zvol. r. 1280) dal sem rozházeti prst, dovezenou s hory Kalvarie. V době moru r. 1318 bylo zde za jediný rok pochováno 30.000 mrtvých, i z daleka sem dovezených. Z doby opata Valentina Schönbecka známo jest 5 druhů početních peněz s jeho znakem (viz Dr. V. Katz: Početní peníze V. Schönbecka ve III. roč. Num. čas. čsl., str. 72). U Sedlce jest bývalé hornické městečko Kaňk s gotickým kostelem sv. Vavřince z XV. stol. R. 1773 založil pražský arcibiskup při kostele bratrstvo ustavičného velebení Nejsv. Svát. oltářní, které papež Klement XIV. téhož roku připojil k arcibratrstvu stejného jména v Římě (členský lístek jest v mé sbírce).

203.* L : Průčelí gotického kostela, jehož spodní část sahá až ke kraji, ostatní část pole vyplněna okrajovým ozdobným pásem b. o.

R : Nápis mezi třemi ozdob. výkroji: UPOMÍNKA | NA | SLAVNOST | SVĚCENÍ | OBNOVENÉHO | CHRÁMU PÁNĚ | V SEDLCI | U KUTNÉ HORY | L · P · 1902.

34, cín — Souček.

Sepekov.

Městys u Milevska. Byl tu již před válkami husitskými klášter premonstrátský, který r. 1575 zrušen. Do rukou řádu vrácen byl císařem Ferdinandem II. za strahovského opata Questenberka r. 1623. R. 1655 byla opravena kaple s milostným obrazem P. M. a strahovským premonstratem Dominikem Urticou, děkanem táborským, požehnána. Nový kostel Jména P. M. posvěcen v září 1733 biskupem Janem R. Šporkem. Ambity dostavěny r. 1767. Deskový obraz P. M. jest práce z počátku XVI. stol. (M. A. 105). Pochází prý z benediktinského kláštera na Sázavě a jest malován na stříbrném podkladu. P. M. stojí na půlměsíci, v rukou drží Ježíška, jenž k ní usměvavě hledí a běře ji kolem krku; roucho má zlaté, plášť modrý, u hlavy vznášejí se dva andělkové a kladou jí korunu na hlavu (K. P. 413, M. A. 157).

204.* L : Mil. obraz sepekovský. Opis: INTACTÆ DEIPARÆ GRATIOSÆ · SEPEKOVENSIS · HONORI · CONSTRVXIT. Druhý opis: MARIANVS ABB · SION : ET MILOVI · CEN.

R : Část kostela se dvěma věžemi. IOANNES · RUDOLPHVS A SPORCK : EPISCOPVS : ADRATENSIS. Druhý opis: AC THRONI · PONTIFICI · PRÆLATVS · CONSECRATER.

37, zlato, stříbro; litá (česká práce) — Nár. mus. Medaile na posvěcení chrámu r. 1733.

Skalka

u Mníšku, okres Smíchov. Kostel sv. Maří Magdaleny byl vybudován Krištofem Dientzenhoferem r. 1693 a uvnitř vyzdoben podle jeskyně sv. Maří Magdaleny u Marseille, kde tato světice dle legendy žila. Roku 1763 byl odevzdán i s hospicem duchovním otcům sv. Františka od P. M. Sněžné v Praze. Působil zde výborný numismatik pater Vincenc Lichtblau, který dal níže uvedené medailky na paměť raziti (K. P. 132).

205.* L : Sv. Maří Magdalena klečí před rozevřenou knihou, křížem a lebkou — vlevo nádoba na masť; okraj perlový. ORODUJ ZA NÁS SV : MAŘÍ MAJDALENO *

R : Kostel na vršku mezi stromy. SKALKA — U MNÍŠKU.

25½ × 32 s úškem, bronz, stříbro — Přibík, Přibil.

206. L : Jako předchozí.

R : Šest řádek: UPOMÍNKA | NA | SKALKU | U MNÍŠKU | 1856 | K. P.

25 × 32 s úškem, bronz (K. P.) — Přibík.

Slavče.

Vesnice u Trhových Svinů.

207. L : Kostel s boku 11., v pásu hvězdy, dole ŠMAKAL — PRAHA.

R : UPOMÍNKA | NA | SVĚCENÍ KOSTELA | V | SLAVČI | 19 17/VI 06.

34, cín (Šmakal) — Přibík.

Staňkov.

Ves v okrese sušickém.

208.* L : P. M. ustavičné Pomoci: = č. 184.

R : Sv. Josef po pás: MARIANSKÁ DRUŽINA VE STAŇKOVĚ. Dole: ZALOŽENA R · 1912.

29 × 38½, s úškem, bronz — Přibil.

209. L : i R : = 208, jen písmena menší.
29×38½, bronz s úškem — Příbík.

Stará Boleslav.

Město ve středních Čechách, poutní místo s několika kostely. Nejstarší jest kostel sv. Kosmy a Damiana, nad nímž sklenuta basilika sv. Václava na místě, kde byl sv. Václav r. 929 zavražděn. Na blízku je prastará kaple sv. Klimenta. Při kostele sv. Václava jest ode dávna kapitula. R. 1654 dostalo se těmto budovám dnešní podoby. Staroboleslavský probošt Jan Čapek pořídil r. 1685 v kostele sv. Václava oltář Bol. P. M. a současně dal v Římě raziti dosud nezjištěný památní peníz s obrazem P. M. Staroboleslavské a se sv. Václavem (Votka, 400). O zajímavé události zpravuje nás knížka, vydaná v Praze u W. Wickharta r. 1723 (v mém majetku). Neznámý autor, patrně jezuita, vypisuje, jak dřevěný kříž s Ukřižovaným, zavěšený v kostele sv. Václava, stal se r. 1689 předmětem uctívání pro zázrak svědky přísežně dosvědčený, že totiž oči Kristovy se otvíraly a zavíraly; dosvědčili to kromě jiných 40 osob i superior residence Tovaryšstva Ježíšova ve St. Boleslavi, Karel Vaníček a jezuita Václav Taichert; do kostela přivedl je kaplan Fabian Blovský, který sám zázrak dříve viděl. V srpnu r. 1689 byl vyšetřovací komisí zázrak církevně uznán a povolena slavnost. V průvodu 15.000 lidí, uspořádaném paterem superiorem T. J. ve St. Boleslavi, byl nesen krucifix z kostela P. M. do kostela sv. Václava. Kromě duchovních šla v procesi různá bratrstva se svými umbelami a s obrazy na okrášlených nosítkách (Wickhart str. 34, 35), bratrstvo pod titulem Navštívení P. M. z Brandýsa n. L., místní bratrstvo sv. Václava s velikou korouhví, dva kury trubačů a žáků s vlašskými bubny a hudebníci; bratrstvo Božího Těla z Mělníku neslo rameno sv. Ludmily vsazené do stříbrného relikviáře; pak následovalo arcibratrstvo Sv. Růžence z Limburka (t. j. z Nymburka, kde toto bratrstvo bylo zřízeno při dominik. klášteře) a cechy s korouhvemi, řádoví duchovní a poutníci. Arcibiskup dal brzy potom zříditi na počest zázračného krucifixu oltář, který posvětil spolu s kostelem dne 10. 6. 1691. R. 1789 konala se stoletá slavnost a r. 1839 třetí padesátiletí (Votka, 401). St. Boleslav stala se slavným mariánským poutním místem zázračným reliefem M. B., chovaným v chrámu P. M., jehož stavba byla počata r. 1617 na místě bývalého kostelíka P. M. Relief představuje dvě třetiny postavy Bohorodičky, obrácené k pravé straně, již na dlani levé ruky sedí Ježíšek, nakloněný hořejší částí těla nazpět. Ježíšek je úplně nahý, levou ručku má pozdvíženu k žehnání, pravou volně položenu přes pravici Mariinu na šat s pravého ramene splývající. O stáří tepaného pozlaceného reliefu, který je ze slitiny, v níž převládá měď, byly spory už za Balbína a je s podivením, že známý kronikář V. Hájek z Libočan, který byl v Boleslavi v l. 1543—1553 proboštem, se o něm vůbec nezmiňuje. K. B. Madl pokládá relief za pozoruhodné dílo plastiky a zlatnictví českého z poč. XV. stol. Stejskal

klade ho do zač. XVI. stol. Hromadné pouti do St. Boleslavě počínají r. 1577 pod vedením jezuitů a vžíly se ve stol. XVII. tak, že se staly téměř povinností každého katolíka. V dřívějších dobách takové hromadné pouti nebyly obvyklé a změna souvisí s nadšenou vírou barokní doby. Zůstává historickým faktem, že do r. 1609 se konaly pouti do St. Boleslavě výhradně ke sv. Václavu. — Když byl vydán Rudolfem II. majestát, kterým byly uděleny protestantům výhody a náboženská svoboda, uspořádala katolická strana demonstrativně velkolepé procesí z Prahy do Boleslavě. Vedení měli kněží Tov. Ježíšova, kteří tehdy u sv. Jakuba na St. Městě pražském mívali více let kázání a po prvé utíkali se o pomoc k zázračné P. M. Starobol. (Votka, 334). Ve švédských válkách byl relief ukraden, ale zásluhou kněžny Benigny Lobkovicové vykoupen a do St. Boleslavě r. 1638 vrácen. Průvod byl uspořádán jako velkolepá slavnost. Relief nesen na trůně ozdobeném perlami a drahokamy; v čele kráčel arcibiskup s duchovenstvem, za trůnem s obnaženou hlavou císař Ferdinand III. až na hranice Prahy. Odtud jelo panstvo kočárem do St. Boleslavě, kam průvod dorazil za noci a byl uvítán cechy s pochodněmi, kutnohorskými havíři s hořícími kahanci a zpěváky. Studenti z koleje jezuitů u sv. Klimenta, oblečení v historické kroje, doprovázeli procesí z části na koních, jiní projížděli po Labi a tvořili na osvětlených loďkách různé mythologické skupiny. Příštího roku byl relief dovezen do Vídně a svěřen císaři Ferdinandu III. Ve Vídni se před ním 9. 6. 1640 narodil Leopold I. Z vděčnosti dala císařovna vsaditi na hlavu P. M. zlatou korunku. Teprve r. 1646 byl vrácen znovu do Prahy, kde byl v různých kostelích vystavován a znova ve slavném průvodu v St. Boleslavi uložen. R. 1648 přišel znovu do rukou Švédů, potom darován do Vídně, vrátil se do Boleslavě definitivně r. 1650. Ale i v dobách, kdy relief byl v cizině, byla pořádána do St. Boleslavě procesí z Prahy. Tak přišlo r. 1641 pod vedením pražských premonstrátů procesí Mar. bratrstva pod titulem Narození P. M. Toto bratrstvo, založené r. 1641 premonstráty při kostele sv. Benedikta na St. Městě, mělo účel prositi za šťastnou hodinku smrti a přijalo do stanov každoroční pořádání poutí do St. Boleslavě. — Jezuité, kteří hned od počátku protireformace byli zde činní, byli sem povoláni r. 1658 a r. 1667 vystavěli si tu residenci.

Inventář mil. reliefu vykazoval časem veliké množství drahocenných darů, které se ztenčily na menší poklad, v němž jest mimo jiné uloženo 19 obrazů, složených zejména z různých mincí a medailek (K. P. 7—44, Stejskal: Sv. Jan I., 27, 64, P. A. III., 1858). Do jaké míry zasahovali jezuité do objednávek medailí pro St. Boleslav, lze se jen dohadovati. Nutno však připomenouti, že obrazy jejich světců přicházejí s P. M. staroboleslavskou pouze na medaili 245, 30 a 38. Vyobrazení jiného zázračného kříže vyskytuje se na jejich svatostkách ve Rjece (Fiume) a ve Chlumku (viz 88). P. M. starobol. přichází také s opisem: S · M · BRAN · (viz Brandýs n. L.). Různorodý materiál staroboleslavský bylo nutno roztřídití pro přehled podle obrazů jak rubních, tak i lícních takto:

1. P. M. a písmo. 2. P. M. a sv. Václav. 3. Zázračný kříž a různé ruby. 4. Zavraždění sv. Václava a sv. Jan. 5. P. M. a jiné poutní místo. 6. P. M. a světci. 7. Různé. (P. M. jest zobrazena s korunkou na hlavě s výjimkou 210, 214 až 218.)

210.* L : Mil. obraz obklopený plameny a plamennými nimby, hlava P. M. bez koruny; v úseku: VET : BOLESL.

R : V ozdobném rámci (nahore 3 rosety na způsob křížků) MONU-
MEN | TUM · DIVÆ · VIR | GINI · VETERO · BO | LESLAVIEN-
SI · PIA · | CATHOLICORU · OPERA · | 6½ POST · ANNOS · 12 ·
SEP : | 1638 · REDUCI · QUAM · | IMPIETAS · HÆRETICA | 14
FEBR : 1632 · EX | TERMINARAT. Dolejší ozdoba v podobě mo-
nogramu složeného z písmen WI mezi růžemi; pod tím v rámci
značka rytce S | S.

44, stříbro (Salomon Scultet) — Přibil. (D. 4086). Na paměť vrácení
uloupeného mil. reliéfu.

211.* L : Mil. obr. na obláčku, paprskový nimbus — Ježíšek zobrazen
nesprávně sedící. THAVMATVRGA : VETERO : BOLESLAVIÆ.
R : Pod zářící hvězdou: ALS DENKMAHL | HABE ICH GEDACHT
SEY DIESES BILD | SO ICH GEBRACHT | ES BRINGT IN
ANGST | UND TRAURIGKEIT | DEM CHRISTEN TROST | ZU
IEDER ZEIT. Dole pod tím: PRAG BEI HOEFER.

40, cín (C. Höfer), D. 4092.

212.* L : Na oblaku mil. obraz b. o., kruh. n.

R : PAMÁTKA | NA | SV : P : MARIÍ | v STARÉ | BOLESLAVI.
23, bronz, 19. stol. — Souček.

213.* L : V perlovci a liliovém věnci mil. obraz v obdélníkovém rámci;
pod obrazem: S · M · V · POLESLA | VIENSIS.

R : Sv. Václav jako 119.

32½ × 34, bronz, tenká, konec XVII. stol. — Lorber.

214. L : Mil. obraz (bez koruny) B · V · M · VE · BO — LESLAV.

R : Stojící sv. Václav jako u 119.

24 × 28, mosaz, tenká — Přibík.

215.* L : Mil. obraz na oblaku, paprskové n. S · M — A — RIA · (bez
korunky).

R : Stojící sv. Václav. S · WENZE — S · LAVS.

17 × 22½, stříbrná, tenká, řemeslná práce — Nár. mus.

216.* L : i R : jako 215, odlišná kresba, bez legendy.

13½ × 16, stříbrná, tenká, řemeslná práce — Nár. mus.

217.* L : i R : jako 215, odlišná kresba, bez legendy, štít sv. V. má
ostrý úhel.

15 × 19, stříbrná, tenká, řemeslná práce — Nár. mus.

218.* L : Mil. obraz (bez koruny) b. o.

R : Stojící sv. Václav b. o. (z téže předlohy jako 217).

Na obou stranách barokní orámování.

26 × 34, stříbro v točené ovrubě, řemeslná práce, zač. XVIII. stol.
— Přibík.

219.* L : Mil. obraz (bez koruny), paprskový n. BOLES · LAV — ES ·
BILDT.

R : Sv. Václav s cís. korunou, ovál. n., stojí v brnění s praporcem,
opřený o štít, po stranách ramen po andílku s křížkem a palmou
S · WA · TA · (!) — BOH · Osmihranný perlovec na okraji.

24 × 28, sedmihran, bronz, tenká — Chaura.

220.* L : Mil. obraz b. o.

R : Stojící sv. Václav s dvěma anděly b. o., dole zn. K. Š.

25 × 33, s úškem, pozlacená, mosaz (K. Š.) — Přibil.

221. L : Mil. obraz = 220. MATKA BOŽÍ | STAROBOLESLAVSKÁ.

R : Stojící sv. Václav = 220. Na rozvinuté stužce: S · VÁCLAV
OCHRÁNCE ZEMĚ ČESKÉ.

30, stříbro, (K. Š.) — Přibil.

222.* L : Mil. obraz na oblacích: · S · BOŽI RODIČKO ORODUJ ZA NÁS!

R : Stojící sv. Václav, provázený dvěma anděly. S · VÁCLAVE,
PATRONE NÁŠ, PROS ZA NÁS.

16½ × 19, úško, (táž v rozměru 20 × 23) alum. a stříbro — Přibil.

223.* L : Mil. obraz v tykvovité aureole b. o.

R : Sv. Václav provázený dvěma anděly.

18½, alum., úško — Přibil.

224.* L : Mil. obraz b. o.

R : Sv. Václav provázený dvěma anděly b. o.

15 × 20, kolmý obdélník se zakulacenými rohy, bílý kov, úško —
Přibil.

225. L : Mil. obraz jako 224, jenže svršek obrazu je ohraničen obloukem.

R : Stojící sv. Jan N. ve stejném orámování.

15 × 20, obdélník, bronz — Přibil.

226.* L : Mil. obraz b. o.

R : Stojící sv. Václav s dvěma anděly. Dole značka A · K · — A · K.
20, cín, v točené ovrubě (A. K.) — Přibík.

227. L : Mil. obraz na oblacích s hrotitou korunou. S · BOŽÍ RODIČKO - ORODUJ ZA NÁS.
R : Stojící sv. Václav s předu, opřený levicí o tasený meč a štít, pravicí pozvedá vlajku o krátké žerdi. S · VACSLAVE, PATRONE NÁŠ, PROS ZA NÁS!
21 × 23½, mosaz — Přibil.
228. L : Mil. obraz jako 227 s malou odchylkou. S · BOŽJ RODJCKO — ORODUJ ZA NÁS.
R : Sv. Václav jako 227. S · VÁCSLAVE, — PATRONE NÁŠ PROS ZA NÁS.
19 × 22½, stříbro, bronz — Přibil.
229. L : Jako 228, ale chybný opis: S · BOŽJ ROOSCKO — UROOUJ ZA NÁS.
R : Jako 228.
19½ × 23, mosaz, úško — Přibil.
- 230.* L : Mil. obraz, odchylná kresba. S · BOŽI RODIČKO ORODUJ ZA NÁS.
R : Sv. Václav jako 229, hrubší kresba.
19 × 23, postříbřená — Přibil.
- 231.* L : Mil. obraz na oblacích. S · BOŽÍ RODIČKO ORODUJ ZA NÁS.
R : Stojící sv. Václav s dvěma anděly. SV · VÁCLAVE, PATRONE NÁŠ, PROS ZA NÁS!
20 × 26½, s úškem, alum. — Přibil.
- 232.* L : Jako 231. S · BOŽÍ RODIČKO — ORODUJ ZA NÁS!
R : Stojící sv. Václav jako 231, ale bez andělů. SV · VÁCLAVE, PATRONE NÁŠ, PROS ZA NÁS
21½, alum. — Přibil.
233. L : Mil. obraz v tykvovité aureole b. o.
R : Sv. Václav do půl těla.
19, alum. — Přibil.
234. L : Mil. obraz s paprskovou září, okraj čárkovaný. MARIA · V · — BUNZLAU (viz 273).
R : Sv. Václav na koni podle Pendlovy sochy (nyní na Vyšehradě).
26, měď (Karel Höfer) — Nár. mus.
- 235.* L : Mil. obraz, zn. vlčice. · S · MARIA · IN · VETERO · BOLESLAVIA ·

- R : Zavraždění sv. Václava. Pod rukou, již uchopil se kruhu, zn. vlčice. · S · WENCESLAVS · M · PAT · BO.
29½ × 34½, bronz (Hamerani) — P. Procházka.
- 236.* L : Mil. obraz: S · MARIA · IN · VETERO · BOLESLAVIA · ROM.
R : Zavraždění sv. Václava. S · WENCESLAVS · M · PAT · BOH · ROM.
27 × 30, bronz. — Chaura.
- 237.* L : Mil. obraz P. M. s hrotitou korunou. B · V · VETERO BOLESLAVIENSIS IN REGNO BOEMIÆ *
R : Zavraždění sv. Václava. S · WENCESLAVS — MARTYR — PATRONVS — BOEMIÆ.
32 × 37½, bronz, s úškem — Přibil.
- 238.* L : Mil. obraz. Opis málo čitelný: S · MARIA IN VETERO BOLESLAVIA.
R : Ukřižovaný v paprscích, pod křížem klečí Sv. M. Magdalena, po stranách stojí P. M. a sv. Jan Ev. SS · CRVCIFIXVS · VETERO · BOLESLAVIÆ. Zn. vlčice.
26 × 33, bronz (Hamerani) — Přibík.
239. L : Mil. obraz v paprscích, perlovec. S · MAR : VETE : BOL :
R : Ukřižovaný, pod nímž tři osoby, perlovec. SS : CRVCIFIX : VETE : BOL : L : i R : v širokém okrajovém rámci růžicovém.
25 × 28, stříbro (řemeslná práce) — D. 4095.
240. L : Mil. obraz, hlavy v paprscích. S · MARIA · IN · VETERO · BOLESLAVIA.
R : = 238.
25½ × 31, měď — D. 4098.
241. L : Zavraždění sv. Václava. S · WENCESLAVS · M · PAT · BOH · ROM.
R : Zázračný kříž, viz 238.
26½ × 29, měď — D. 4097.
- 242.* L : Zavraždění sv. Václava b. o.
R : Jako 238, jenže primitivní: SS · CRVCIFIX : VETE : BOL :
20 × 24, stříbro, v rámečku, dutá, řemeslná práce — Přibík.
- 243.* L : Poprsí sv. Jana N. s předu, poněkud vpravo obrácené, kol hlavy 5 hvězd, ruce rozpiaty; vpravo v oblacích Ukřižovaný. S · IOAN — NEPOMVC · M · CAN · PROM. (otus t. j. in album sanctorum).

- R : Zázračný kříž SS · CRVCIFIXVS VETERO : BOLESLAVIÆ.
28×30, stříbro, bronz — Přibíl, Přibík.
- 244.* L : Mil. obraz na obláčcích, po stranách klečí andělé s rozžatými svícemi b. o.
R : Zázračný kříž, podobný 243. SS · CRVCIFIXVS · VETERO · BOLESLAVIÆ.
31½×29, bronz — P. Procházka.
- 245.* L : Mil. obraz (P. M. s plamennou září). B · M · V · BOLESLA-
VIENS.
R : Sv. Ignác a sv. František X. (stojící). S · IGNATI · — S ·
FRA · XA.
19×22, bronz — Nár. mus.
- 246.* L : Stojící sv. Jan N. s Ukřižovaným a palmou. V pozadí vlevo
zповěď, vpravo svržení s mostu. S · IOAN · NE — POMV — C · M.
R : Zavraždění sv. Václava: Sv. Václav (u nohou knížecí koruna)
klesl na kolena a zachytil se kruhu na chrámových dveřích, Bole-
slav v římském oděvu s korunou na hlavě útočí naň ze zadu mečem;
s oblak padá paprsek na světce. S · WENCESLAVS · M · PAT ·
BOHEM. V úseku: ROMA.
35×40, bronz — Günzburger.
- 247.* L : Sv. Jan N. 11. s růžencem v levici, opíraje se pravíci o hůl,
putuje do st. Boleslavě, portál chrámu, nad nímž září mil. obraz.
S · IOAN · NEPOM · M.
R : Zavraždění = 246.
36×42, bronz — Günzburger.
- 248.* L : Jako 243 s odchylkami.
R : Zavraždění sv. Václava jako 236, odchylná kresba.
27×30, stříbro — Lorber.
- 249.* L : Sv. Jan N. po kolena, s palmou a křížem. S : IOANNES · NEP —
OMVCEN₉ PATRON₉ zn. I · N · pod pravíci sv. Jana.
R : Zavraždění sv. Václava, nahoře S : W : (viz též 121).
29×35, stříbro (I · N ·) — Chaura.
250. L : Poprsí sv. Jana N. s neznatelným opisem.
R : Zavraždění sv. Václava s nezn. opisem.
21×24, bronz — Přibík.
251. L : Sv. Jan N. po pás, běž. typu.
R : Zavraždění sv. Václava, týž obraz jako u 305 (Sv. Hora).
21½×27, bronz — P. Procházka.

- 252.* L : Sv. Jan N. putuje do starobol. chrámu, kolem něhož krajina,
oživená stromy a keři, nad portálem vznášejí se v oblacích mil. obraz.
V úseku: WOHL FART DES HEIL | IOHANNES · N.
R : Sv. Jan klečí na oblacích, letící andělek s ratolestí v ruce koru-
nuje světce, jehož hlava jest obklopena 5 hvězdami. Na oblaku
andělek s prstem na ústech drží krucifix. Opis: NIMAND WIRD
GEKRÖNT AUSSER ER HAT RECHTSCHAFFEN GEZIEGET.
80, cín, litá (snad Höfer) — Přibík, Nár. mus.
- 253.* L : Pouť sv. Jana podobná č. 252 (řemeslné provedení). S · M ·
BUNZ · — LAU.
R : Svržení s mostu, nad nímž se vznášejí anděl s věncem v pravici
a v levé s palmou. S · IOHANN NEPOMOCENUS. L : i R :
okraj čárkovaný.
29, bronz — Přibíl, Nár. mus.
- 254.* L : Mil. obraz (P. M. s korunou, Ježíšek paprskový n.). S · — MAR ·
— V · BOLES.
R : Stojící sv. Jan N., v pozadí most a na něm andělci. S · IOANN · —
NEP · M.
20×22½, bronz — Přibík.
255. L : Mil. obraz; kruhový n. S · MARI · | BOLESL :
R : Sv. Jan N., za ním most s postavami. S · IOAN | NEP.
18×21, stříbro — D. 4100.
- 256.* L : Mil. obraz S · MARIA · — BOLESLAVIÆ.
R : Sv. Jan Nep. po pás, s palmou a křížem. S · I · NEPO — MVC.
23×26, stříbro, bronz — Chaura, Přibíl.
257. L : = 256. Opis: S · MAR · — BOLESLAVIÆ.
R : = 256.
23×35, stříbro, s úškem — Přibík.
- 258.* L : V liliovém rámci mil. obraz (s korunou a nimbem). Po stranách
andělci nesou palmy a pásy s nápisy: vpravo S · MARIA, vlevo:
ORA · PRO · NOIB :
R : Sv. Jan N. po kolena s krucifixem a palmou, 5 hvězd kolem
hlavy. Andělkové jako L : Vlevo: S · IOA NEPO, vpravo: ORA
PR · NOBIS.
41×41, srdcová, stříbro, v obrubě s úškem — Günzburger, Přibíl.
- 259.* L : Mil. obraz pod draperií (P. M. paprskový n.).
R : Stojící sv. Jan N. na mostě. S · IOAN · — NEP · MVC · M.
21×26, srdcová, stříbro, dutá, úško — Přibíl.

- 260.* L : Poprsí sv. Jana N. v kanovnickém pláštíku, na prsou medaile a kříž, pl.; dole zn. P · P · W · Opis: HONORIBVS SANCTI PATRONI SVI IOANNIS DE NEPOMVCK (anagram).
R : Mil. obraz (vysoký relief). Ježíšek jest nesprávně zobrazen. THAVMATVRGA VETERO = BOLESLAVIÆ. L: i R: má profilované orámování.
44, zlato, stříbro, bronz, cín (P. P. Werner) — Nár. mus., Příbil.
Medaile na slavnost prohlášení sv. Jana blahoslaveným r. 1721
261. L : Mil. obraz. S · MARIA · IN · VETERO · BOLESLAVIÆ.
R : Sv. Jan = 243.
28½ × 31, stříbro — Nár. mus.
262. L : Mil. obraz S · MARIA ORA PRO NOB :
R : Sv. Jan N. S · IOAN · NEPO · ORA PRO NOBIS.
srdcová, stříbro — Kil. 4469.
263. L : Mil. obraz S · M · ORA : P :
R : Sv. Jan N. S · IOAN · NEPOM.
srdcová, stříbro — Kil. 4470.
- Vedle zde popsanych uvádí Kilian pod č. 4464, 4471, 4472, 4474 až 4477, 4490 a 4492 medaile, které vzhledem k nedokonalému popisu nemohu zařaditi. U všech líc s mil. obrazem a rub se sv. Janem N.
264. L : Mil. obraz b. o.
R : Sv. Jan N. S · IOANNES NEPOMVCE.
srdcová, cínová — Kil. 4478.
265. L : Mil. obraz. MARIA V · BUNCLAU.
R : Poprsí sv. Jana N. Opis: HEILIGER IOHANN. Dole: C · H.
kulatá, mosazná (Höfer) — Kil. 4484.
266. L : Mil. obraz. MARIE V · BUNCLAU. Dole: C · H.
R : Náhrobek sv. J. N. H · IOHANN V · NEPOMUC.
mosaz, měď (Höfer) — Kil. 4490.
267. L : Mil. obraz. = 220 MATKA BOŽÍ — STAROBOLESLAVSKÁ.
R : = 174 SVATÝ JAN NEPOMUCKÝ zn. K · Š · PRAHA.
29½, zlacená mosaz (K. Š.) — D. 4102.
268. L : a R : jako předešlá b. o.
24 × 29, pozlacená mosaz (K. Š.) — D. 4103.
- 269.* L : Milostný obraz b. o.
R : Poprsí sv. Jana II. ST · IOHANN · NEPOMUCK.
19 × 26, bronz, úško, nová práce — Příbil.

- 270.* L : Mil. obraz v osmihranném rámcí b. o. Perlovec.
R : P. M. svatohorská v osmihranu b. o. jako L :
18½ × 23, srdcová, stříbro, úško — Příbil.
- 271.* L : Mil. obraz b. o. Orámování z půlměsíčků mezi perlovci.
R : P. M. s korunou na hlavě sedí na trůně, na klíně drží Ježíška, b. o. Orámování jako L : (Mil. obraz poutního místa Warta).
20 × 23, stříbrná, dutá — Příbil. Umístění mil. obrazu je myšleno v růžovém květu.
272. L : Mil. obraz jako 273.
R : Mil. obraz svatohor. MARIA AD — H · BERG. V úseku: PRAG.
26, bronz (Höfer) — Příbil.
- 273.* L : Mil. obraz se září kol hlav. MARIA · V : — BUNZLAU.
R : Hlava P. M. v loktušce. MARIA — MATER DEI.
26, mosaz (Höfer) — Chaura.
- 274.* L : = 221.
R : Na vyvýšeném okraji: SV · CIRIL METHODĚJ — APOŠTOL · SLOVANŠTÍ. Sv. Cyril pravici žehná a levici se opírá o desku s nápisem. Sv. Methoděj drží v pravici křížovou hůl a v levici knihu.
30, mosaz pozlacená — D. 4105.
275. L : a R : jako předešlá, b. o.
29 × 25, s úškem — D. 4106.
276. L : Mil. obraz.
R : Sv. Cyril a Metoděj. V úseku růžice.
17½ × 25, ovál, bronz, s úškem — Příbil.
277. L : Mil. obraz = 221.
R : Sv. Josef s Ježíškem na ruce a s lilií: SVATÝ JOSEF — PATRON ČESKÝ. (viz č. 74).
30, bronz, stříbro — Příbil.
- 278.* L : Mil. obraz = 221.
R : Poprsí světce s kotvou v levici, s palmou v pravici; na hlavě tiara. SVATÝ — KLEMENT.
30, bronz. — Souček. Med. na pamět obnovení kostela sv. Klementa ve St. Boleslavi. (K. P. 7 a n.)
279. L : Mil. obraz = 221.
R : Sv. Ludmila = 168.
30, pozlacená mosaz — Příbil.

280. L : Mil. obraz = 221.
R : Blah. Anežka = 49. Opis: BLAHOSLAVENÁ — ANEŽKA ČESKÁ.
30, bronz — Přibík.
- 281.* L : Mil. obraz = 221.
R : Sv. Vojtěch po kolena, s mitrou, berlou a veslem v levé ruce, pravici žehná, SVATÝ — VOJTĚCH.
30, stříbro — Přibíl.
- 282.* L : Mil. obraz (P. M. s korunou); kolem hlavy paprsky.
R : Sv. Zikmund po pás v plášti s hermelínovým límcem, pod nímž visí zlaté rouno, v levé ruce drží meč, pravici má položenu na prsou. Na hlavě, obklopené paprsky, královská koruna.
21×27, stříbro, dutá, obruba s 3 bakulkami — Nár. mus.
- 283.* L : Mil. obraz na oblacích. THAUMATURGA VETERO BOLESLAVIÆ.
R : Křest Kristův v Jordáně, po levici Kristově anděl, u jehož nohou zn. MB · SCHAU JESUM AN — UND DENCK DARAN.
31, mosaz (MB.) — Nár. mus.
284. L : Mil. obraz na oblacích — L : 211.
R : = 188. Poprsí saského krále FRIEDRICH AUGUST KOENIG VON SACHSEN. Pod poprsím: C · Hoefer.
40, bronz, cín (Höfer) — Přibíl.

Stocho v.

Vesnice u Lán, je pamětihodná starým dubem, zvaným svatováclavským. Chrám sv. Václava byl zde založen již začátkem 13. stol. (K. P. 183).

285. L : Sv. Václav na koni.
R : UPOMÍNKA NA 1000 LETOU | ROČENKU NAROZENÍ SV · VÁCLAVA | VE STOCHOVĚ | 903 — 1903.
34½, alum. — Přibík.

Stříbro.

Horní město na trati Plzeň—Cheb. Děkanský kostel Všem Svatých je z r. 1565. Na hlavním oltáři jest tabernakl, na němž nástavec s obrazem Piety, po bocích řezaná, mušlovitá a páskovitá křídla se soškami andílků; je to kopie obrazu přeštického asi z poč. XVIII. stol.; r. 1737 bylo zpozorováno, že obraz vlhne. Proto byl prohlášen za milostný, krev potící obraz a uctíván nejprve v domě čp. 141, potom od r. 1738 na oltáři v dě-

kanském chrámu. R. 1739 věnoval obrazu rada Schwantner zlacenou stříbrnou korunu a sošky andílků, r. 1774 císařovna Marie Terezie darovala stříbrný rám s korunou a srdcem. Po požáru kostela byl uschován, ale r. 1794 znovu do něho přenesen (Soupis XXX., 222, 3).

- 286.* L : Mil. obraz jako 287.
R : Sv. Jan N. mezi dvěma květináči, dva andílkové drží nimbos s 5 hvězdami za světcovou hlavou; na podstavci S · IO.
21×25, bronz — Lábek. D. 4550. stř. Na rytinkách se čte: Vera effigies. B. V. M. Dolorosae in Regia civitate Missensi sanguinem die 20. junii anno 1737 sudantis.
- 287.* L : Mil. obraz obklopený 11 hvězdami. EFFIG · B · V · M · DOL · IN — REGIA CIVIT · MISSENSI. Dole v úseku: SANG · CPM (má býti CVM) FIL · | SVO D 20 I A | 1737.
R : Sv. Jan N. na mostě, vedle něho andělci: S · IOAN — NEPOM.
24×30, stříbro, bronz — Přibíl.

Studená (Kaltenberg).

Obec u Rokytnice nad Jizerou (okr. Jilemnice).

- 288.* L : Kostel s 2 věžemi ve vavřínovém věnci, b. o.
R : ZUM | ANDENKEN | DER | KIRCHEN | EINWEIHUNG IN | KALTENBERG | 1879.
29, cín — Hollschek.

Svatá Hora (u Příbramě).

Svatá Hora jest z nejstarších poutních míst v Čechách. Milostnou sošku řezal prý Arnošt z Pardubic jako kopii P. M. kladské pro svou domácí kapli. Kaplička s poustevnou byla tu již od XIII. stol. Jesuité sošku vypátrali a postavili do kapličky na sv. Hoře. V letech 1620—1630 vodívali sem průvody příbramský děkan M. Saller a jezuita Vojtěch Chanovský, který zde působil jako missionář. „Soška jest gotická, 49 cm vysoká, dosti neuměle z hruškového dřeva řezaná. Stojící P. M. v rásném rouchu drží na levé ruce nahého Ježíška, jejž přidržuje pravou rukou, které se dítko oběma rukama chápá. Čela jsou vysoká, tváře baculaté, celek hrubě polychromován“ (Soupis XIII., 102).

Za třicetileté války byla soška pečlivě schovávána. R. 1634 navštívil Ferdinand II. Příbram a Sv. Horu s celým dvorem. Jesuité byli sem povoláni na žádost katolických šlechticů, zejména Přibíka Jeníška z Újezda a na Březnici (viz Březnice). Sv. Hora byla 24. srpna 1647 odevzdána

tovaryšstvu Ježíšovu, jež zavedlo zvláštní obřady k uctívání milostné sošky. Když rádil v Čechách mor, příbramští občané vypravili sem r. 1649 na poděkování, že zůstali ušetřeni, procesí, po němž přicházely průvody z Březnice a jiných míst. Původní kostelík byl záhy rozšiřován po způsobu obvyklém v italských poutních místech. R. 1652 chtěli jesuité uvést v širší známost úctu k milostné sošce, dovezli ji do Prahy do jezuitského kostela sv. Salvatora, tam ji postavili na oltáři sv. Ignace, aby povoláním umělcem mohla býti zhotovena věrná mědirytina. Nával věřících byl ohromný a kolem sošky bylo stále několik jesuitů v komžích. I do některých panenských klášterů s přísnou klauсурou byla soška zanesena k uctění. Lidé obětovali dary zlaté, stříbrné, perly a j. a dávali si dotýkati o sošku růžence, knížky, obrázky a j. Rytina byla vzorem pozdějším kopiím P. M. Svatohorské. Dá se tudíž souditi, že medaile, které se náhle ve větším množství objevují, vznikly teprve po roce 1652. Navrácení sošky asi po dvou nedělích konalo se ve vítězoslavném průvodu. Na povoze, propůjčeném panem Křištofem z Lobkovic, 6 páry koní taženém, vezeny dary vedle posvátné sošky. Mnoho nábožných Pražanů jelo až do Příbramě, kde bylo slavnostní uvítání 28. VI. 1652. Nejstarší procesí z Prahy konalo se dle kronikáře svatohorského r. 1653, přišlo 62 studentů s 5 jesuity. R. 1658 byla vystavěna štíhlá věž s lucernou z červeného skla, ve které hořelo každé noci světlo: „Svatohorská hvězda“. Residence byla dostavěna r. 1664. Přestavba kostela dokončena a kostel vysvěcen r. 1673 arcibiskupem Bilkem z Bielenberku. Tři dny poté přijel sem Leopold I., který r. 1675 k žádosti jesuitů přičknul jim do vlastnictví i Sv. Horu i milostnou sošku. Vrcholem slávy Sv. Hory jest korunovace milostné sošky r. 1732, kdy slavnostně byly sňaty staré korunky; mezi lid byly rozdávány obrázky, medailky s odpustky atd.

Celkem lze říci, že jest Sv. Hora zásluhou jesuitů na svatostky nejbohatší české poutní místo. Od r. 1652 množí se počet poutníků i svatostek původu římského, později i salzburského (podle účtů z r. 1673–75 dodala dílna kláštera sv. Petra v Salzburku do Čech svatostky s obrazy P. M. svatohorské, Piety u sv. Jakuba v Praze a na sv. Kopeček (Morava), Roll. 69, 85). Medaile datované r. 1732 zobrazují P. M. s korunou uzavřenou na způsob domácí koruny císařské, kdežto obrazy před tím mají otevřenou korunu se třemi liliovitými výběžky. Po zrušení residence r. 1773 osazen kostel světskými kněžími pod správou probošta.

R. 1862, již za správy redemptoristů, slavilo se 150. výročí korunovace sochy P. M.; v posledních desetiletích byla zřízena tato bratrstva: Bratrstvo Nejčistšího Srdce P. M. (založeno hned r. 1861), arcibratrstvo P. M. ustavičné pomoci a sv. Alfonse, pak bratrstvo Nejsvětějšího Srdce Páně. Založení „třetího řádu sv. Františka“ připomíná se r. 1864 na popud Františkána P. Nepomuka z Hořovic. „Spolek smírného klanění“ existuje od r. 1902, „Bratrstvo trpícího Srdce Ježíšova“ od r. 1917, apoštolát sv. Cyrila a Metoděje od r. 1918. Hlavní pouť slaví se 7. července

a na den sv. Prokopa jest velká hornická slavnost.¹⁰⁾ (O. T. J. 395, K. P. 67, J. N. Jentsch, Svátá Hora, v Příbrami 1868, Holas.).

289.* L : Mil. soška v plamenné aureole, s korunami otevřenými. B. V. MARIA DE MONTE SANCTO IN REGNO BOHEMIÆ — Na podstavci zn. AH. (Rozdělovací znaménka, zde nevytištěná mají tvar triskelisu a jsou charakteristická pro práce Alberta Hameraniho.) R : Sv. Ignác s knihou a sv. František X. s lilii stojí k sobě obráceni, mají nimby a jsou svrchu ozářeni paprsky. S · IGNAT · FVN · — S · FRAN · X · S · IES. V úseku dole: ROMÆ | F · T. 26×32, bronz (Albert Hamerani) — Nár. mus., Příbil.

290.* L : Mil. soška na měsíčním srpku na oblacích, obklopená okřídlenými hlavami andělů a paprsky, s kor. otevř. vznáš se nad svatohorskou basilikou. V rámci hvězdičkovém a hladkém úponky s růžicemi a liliiemi. B : V : MARIA · DE MONTE — SANCTO IN BOHEMIA. Dole zn. I · N.

R : Sv. Ignác klečí před rozevřenou knihou a obrací se ke zjevení Krista (do půl těla v oblacích), nesoucího kříž, vztahuje k němu ruku. S · IGNAT · SOC · — IESV · F. Dole vpravo zn. I · N. Orámování jako L :

33×40, osmihran, bronz (I. N.) — Chaura.

290a. L : Mil. obraz jako 290, s malými úchylkami.

R : Sv. Ignác jako 290, s malými úchylkami.

33×40, osmihran, bronz — Lábek.

291.* L : jako 306.

R : Sv. Ignác klečí zpola obrácen ke zjevení Krista v oblaku. S · IGNAT · SOC — IESV · F.

17×23, bronz, tenká — Přibík.

292.* L : Mil. soška s kor. otevř., paprskový nimbus. Opis: B : V : MARIA DE MONTE — SANCTO IN BOHEMIA.

R : Sv. Ignác bez biretu s knihou v levici s oválným nimbem, po pás pll., hledí na I · H · S. v paprscích. S · IGNAT · AVCT · ET · FVND · — SOC · IESV.

26×30, bronz — Nár. mus.

293. L : Mil. soška v osmihranném orámování. B : V : M : DE MO : — SANC : IN · BOH.

¹⁰⁾ V dobách nejstarších jest v našich zemích ochráncem horníků apoštol sv. Jakub Větší, k jehož účtě založeny kostely v Kutné Hoře, v Příbrami, Stříbrné Skalici a j. Teprve později rozšiřuje se tato úcta na sv. Barboru. Od XIII. a XIV. stol. pokládání za patrony hornictva sv. Prokop a sv. Václav (z poznámek p. r. Kakše).

- R : Poprsí sv. Ignáce. Opis: S · IGNAT · LO · SOC · I.
24×20, osmihran, mosaz, tenká — Nár. mus.
294. L : jako 292. B · V · M · DE · MO · — SANC · IN · BOH.
R : jako 292. S · IGNA · LO · — SOC · I.
20×33, osmihran, bronz, s úškem — Příbík.
- 295.* L : Mil. soška s kor. otevř., paprsková zář, rámec nitkový a hvězdičkový: B : V : M : DE MONT : SANCTO IN BOH :
R : Sv. Ignác jako 290, rámec nitkový a hvězdičkový. S : IGNAT SOC IESV · F.
25×29×34, sedmihran, bronz, tenká — Příbíl.
296. L : Mil. soška, u jejíž nohou po květině. B · V · M · DE — MO · I · B.
R : Poprsí sv. Ignáce pl., bez biretu, ovál. n., pravou rukou opřen o rozevřenou knihu (nahore I · H · S ·). S · I · — L · S · I.
13, stříbro — Příbíl.
- 297.* L : Jako 292. B : V : MARIA : DE : MONTE · — SANCTO IN BOHEMIA * Na podstavci zn. I · N.
R : Jako 292. S · IGNAT · LOIO · SOC · — IESV · F. * Pod knihou zn. I · N.
30×36, bronz (I. N.) — Příbík.
- 298.* L : Jako 292.
R : Sv. Ignác II. po pás, v biretu s knihou, v záři I · H · S · Opis: S · IGN — AT · DE · LO · S · I.
26×29, bronz — Nár. mus.
- 299.* L : Mil. soška po kolena, kor. uzavř. kruh. nimby. B · V · S · MON · I · — B — OE · — S · I.
R : Poprsí sv. Ignáce II. jako 298. S · — IGN · L.
16, stříbro — Nár. mus.
- 300.* L : Mil. soška obklopená plamennou aureolou, kor. otevř., na podstavci. B · V · MARIA · D · MONTE · — · SAN · IN · REGNO · BOHEMIÆ. V úseku: ROMA.
R : Stojící sv. Václav s praporcem opírá se o štít, provázen dvěma anděly. S WENCESLAUS PATRONVS BOHEMIÆ. (Rozděl. znam. jako u č. 289, tedy Hamerani.)
28×34, bronz — Museum v Klatovech. Svatostka z hrobu děkana Štadlara, † r. 1694 v Klatovech.

- 301.* L : Mil. soška s otevř. kor. B · V · MARIA — M · S · I · R · B.
R : Rozkročený sv. Václav. S · WEN — CESLA.
L : i R : bez nimbu.
14×19, bronz, tenká — Nár. mus.
- 302.* L : Mil. soška v plamenné aureole, b. o., perlovec.
R : Stojící sv. Václav jako L :
23½×21, stříbro, dutá — Nár. mus.
- 303.* L : Mil. soška. B · V · M · D · MO — NTE · SA.
R : Stojící sv. Václav typického barokního postoje. S · WENC — ESLA.
15×17½, stříbro, tenká — Nár. mus.
- 304.* L : Mil. soška na podstavci, uzavř. kor., kruh. nimby. B · V · SACROMONT — ANA IN BOHEM · S · I.
R : Poprsí sv. Václava s korunou, v brnění, se štítem a praporcem, S · WENCESLAUS · PATR · B — OHEM.
22×31, bronz — Lábek.
- 305.* L : Mil. soška, otevř. kor., perlovec, paprskové nimby. B : V : M : DE MONTE — SANCTO · IN BOHE :
R : Zavraždění sv. Václava, nahore S : W :, na kostelních dveřích christogram.
24×28, mosaz, tenká — Nár. mus.
- 306.* L : Mil. soška, otevř. kor., perlovec. B · V · M · DE MONT — SANCTO IN BOH.
R : Stojící sv. Jan N. Opis: S · IOAN NEP. Perlovec.
17½×23½, osmihran, bronz, tenká — Příbík.
307. L : Mil. soška s otevř. kor., kruhovým n. B · V · MAR · DE MO · — SAN : IN BOHEM :
R : Sv. Jan N. po kolena, v biretu, s kruhovým n. S · IOAN · NEP — OMVCEN · PATR.
16½×22, sedmihran, bronz, tenká — Příbík.
308. L : jako R : 13, ale bez listového rámce.
R : Stojící sv. Jan na mostě. S. IOAN · — NEPOMVC · M.
21×25, srdcová, stříbro, v ovrubě — Nár. mus.
- 309.* L : Mil. soška, s uzavř. kor., stojí na růžových snítkách. E · U · M · I · E MO · — SANC · IN · BO :

R : Stojící sv. Jan N., kruh. n., v levé ruce palmu, v pravé kříž, u nohou růžová snítka a hvězdy, v pozadí most. S · IO : NE — POMV.

23×20, bronz, litá — Městské museum.

310.* L : Mil. soška s uzavř. kor., na měsíčním srpečku, v plamenné aureole, b. o.

R : Sv. Jan na ozdobném podstavci s velkým křížem v rukou, nimbus s 5 hvězdami. S · IOANNES · V · — NEPOMVCK.

19×24, olovený odrazek — Nár. mus.

311.* L : Mil. soška na půlměsíci, s uzavř. kor., obklopena bohatou ozdobou o vysokém reliefu b. o.

R : Sv. Jan N. II. klečí na oblacích, v nichž jsou hlavy andělů. Orámování jako L : , b. o.

21×30, olovený odrazek, vykrajovaná — Nár. mus.

312.* L : Mil. soška s uzavř. kor., obklopená paprsky v perlovci (růžový květ), b. o.

R : Sv. Jan N. stojící, perlovec.

26×32, cín, litá, s ozdobným rámečkem — Přibík.

313.* L : Mil. soška s uzavř. kor., v nitkovém kroužku, b. o.

R : Stojící sv. Jan s biretem S · IOHA — NES · N. Písmeny jsou nestejně polohy.

20, cín, kraby — Přibík.

314.* L : Mil. soška s otevř. kor. na půlměsíci. B · V · MAR · DE · M : — SANCT · IN · BOHE.

R : Sv. Jan N. po kolena. S · IO · NEPO — MVC.

22×26, osmihran, stříbro, bronz. — Chaura, Přibík.

315. L : Mil. soška jako 314.

R : Sv. Ignác jako R : 292.

18×23, osmihran, bronz — Museum v Jindř. Hradci.

316.* L : Mil. soška s kor. otevř., paprskový n. B · V · MARIA DE MONTE — SANCTO IN BOHEMIA.

R : Sv. Jan N. po kolena S · IOAN NEP — ... nečitelné

28×33, stříbro — Chaura.

317.* L : Mil. soška jako předešlá B · V · DE MO — SANC · IN · BO :

R : Sv. Jan N. po pás. S · I · — N · M ·

18×22, bronz — Chaura.

318.* L : Mil. soška s otevř. kor., kruhový n., u nohou po květném stvolu s dvěma listy. B · V · M · — · MO · S · I.

R : Sv. Jan N. po pás v biretu, s kruhovým n., drží oběma rukama kříž a palmu. S · IO — · N · — PAT.

14×14½, srdcová, bronz, litá — Lorber.

319.* L : Mil. soška s otevř. kor. B · V · M · — DE · M. U nohou po květině (jiná kresba než 296).

R : Sv. Jan N. s křížem a palmou, po kolena. S · I · N · — PAT.

14½×22, srdcová, stříbro — Přibík.

320. L : Mil. soška jako 319 (u nohou dva květy).

R : Jako 319.

13, stříbro — D. 4265.

321.* L : Mil. soška.

R : Poprsí sv. Jana N. v pravici s palmou, v levici s křížem, na hlavě biret.

L : i R : ve dvojím orámování kroužkovém a liliovém. srdcová, stříbro, dutá — Přibík.

322. Mil. soška pod baldachýnem. B · V · M · DE MO · SA · M · C · IN · BO :

R : Sv. Jan N. Opis: S · I · NEP.

srdcová, stříbro — Kil. 4425.

323. L : Mil. soška. B · V · M : MO S · I.

R : Svatý Jan N. Opis: S · I · N · PAT.

srdcová — Kil. 4420.

324.* L : Mil. soška v točené ovrubě, b. o.

R : Poprsí sv. Jana, kruhový n., z něhož vycházejí paprsky, b. o. 18, litá, cín — Přibík.

325. L : Mil. soška, poprsí, B · V · M · DE MO · — SANC · IN · BO · ; v trojím hladkém rámcí.

R : Poprsí sv. Jana N. s křížem a palmou, se září kol hlavy. S · I · — N · M.

19×22, stříbro (s úškem), ovál. — Nár. museum.

326. L : Mil. soška jako 349.

R : Hrob sv. Jana N.

40, cín (C. Höfer) — Kil. 4438.

327. L : Mil. soška jako 349.
R : Sv. Jan na mostě, kol 15 hvěd. H · IOHANN · V · — NE-
POMUCK. Dole: C · HOEFER.
40, měď (C. Höfer) — D. 4273.
Vedle těchto uvádí Killian pod č. 4408, 4409, 4412, 4415, 4416 další
svatostky s mil. soškou svatohorskou a sv. Janem, ale popis jest
nedostatečný.
- 328.* L : Mil. soška na podstavci v paprskové aureole. B · V ° IN MONTE
S ° S · I · — IN BOEM : CORON · 1732.
R : Poprsí sv. Josefa pl. (kruh. n.) s Ježíškem (paprsky), který
drží lilii. S · IOS — EPH.
33 × 37, stříbrná, v rámečku (24 × 26, bronz) — Chaura. Medaile
na korunovací P. M. z 1732.
- 329.* L : Jako 328, v menším měřítku. B · V · I · MON · S · S · I · —
I · BOEM · C · 1732.
R : Poprsí sv. Františka X., ll. s nimbem a lilí. S · — FRA — XA.
18, bronz — Příbík.
330. L : Mil. soška = 328.
R : Poprsí sv. Františka X., pll. s lilí, vlevo nahoře v opisu paprsky.
S · — FRANC — XAV — · SOC · IES.
27 × 30½, bronz — D. 4262.
331. L : Jako 330.
R : Sv. František X. umírá pod přístřeším na skále, v dálce loď
na bouřlivém moři, nad přístřeškem dva andělé. S · FR · X · (jako
157).
27½ × 30½, bronz — Příbík.
332. L : = 328.
R : Poprsí sv. Františka Borgia s rukama skříženými před koru-
novanou lebkou, nahoře v záři I · H · S · Opis: S · — FR — BOR.
24 × 26, bronz Příbík.
333. L : Mil. soška s uzavř. kor., kruhový n., opis nečitelný.
R : Poprsí sv. Stanislava Kostky s Ježíškem v náručí, kruhový
n. S · STAN · — KOST · S · I.
27 × 40, bronz, s úškem — Příbík.
334. L : Mil. soška. B · V · SACRO · MONT — ANA · IN BOEM · S · I.
R : Stojící sv. Prokop, v pravici kříž, v levé berla a řetěz, na němž
jest připoután čert. S · PROCO — PI — VS — ABBAS.
26½ × 31, bronz — D. 4269. (Svatý Prokop byl patronem havířů).

- 335.* L : Mil. soška s otevř. kor. a kruh. nimby, v pozadí Sv. Hora
a Příbram. B : V : D : MON : S : I : — REG : BOH : M : C : , liliový
rámec se 4 růžicemi.
R : Dva modlíci se andělé k sobě obrácení klečí na oblaku a po-
hlížejí k mariánskému monogramu v paprscích. SIA · L · IL · SS —
SACRAM (Sia Lodato Il Santissimo Sacramento = pochválena
budiž nejsvětější svátost oltářní).
32 × 38, bronz, tenká — Nár. mus.
- 336.* L : Mil. soška = 300.
R : V plamenné záři 5 ran Kristových. HAVRIETAS · AQVAS |
IN | GAUDIO | ET | FONTIB | SALV * (Na místě zde vy-
značených kolmic jsou na medaili rozdělovací znaménka v podobě
triskelis. Překlad legendy: Čerpejte s radostí vody ze studnice spásy.)
29 × 34, bronz. — Chaura.
- 337.* L : Mil. soška s otevř. kor., na podstavci, kruhové nimby. S · V ·
MARIA D · — MONTE · SA.
R : V perlovém kruhu ozdobný symbol jezuitského řádu.
19 × 21, bronz — Chaura.
338. L : Mil. soška jako 289.
R : Kristus na kříži, pod nímž P. M. a sv. Jan. Ev. PASSIO ·
CHRISTI · CONFORTA · ME · (viz Klatovy č. 137).
26 × 31½ — D. 4271.
339. L : Mil. soška s otevř. korun. a nitkovým n. B : V : M : DE MONTE
— SANC : IN BOH :
R : Mil. obr. ze sv. Kopečku u Olomouce, bez koruny, paprskový n.
— OLLOMVA IN S · MONTE. — Orámování jako u č. 86, jen
místo hvězdiček perlovec.
30 × 34, stříbro, dutá, ve stř. filigranu — Vídeň minc. kab.
340. L : Mil. soška jako č. 344, v liliovém věnci, bez značky.
R : Mil. soška neukirchenská s mečem zaťatým v hlavě. Celek
ve věnci z lilí. S : V : MARIA IN — NEVKIRCHEN.
35½ × 39½, bronz — D. 4267.
341. Bohosudovská Pieta.
R : P. M. svatohorská.
Viz 13.
- 342.* L : Mil. soška v aureole, s otevř. kor., b. o.
R : Mil. soška neukirchenská, b. o.
22 × 27½, bronz, tenká — Příbík.

343. Sv. Hora a St. Boleslav.
a) $18\frac{1}{2} \times 24$, srdcová, viz 270; b) 26, bronz (Höfer), viz 272.
- 344.* L : Mil. soška na měsíčním srpečku v oblacích, otevř. kor., paprsková aureola. Vznáší se mezi andělskými hlavičkami nad Sv. Horou. B : V : MARIA DE MONTE | SANCTO IN BOHEMIA :
R : Vpravo mil. obraz klatovský, vlevo mil. soška neukirchenská. S · MARIA · IN NEVKIRCHEN.
30 × 35, srdcová, bronz, s úškem — Přibil.
- 345.* L : Mil. soška s otevř. kor., u nohou po květině, opis nečitelný.
R : Chrámové budovy, b. o.
13, bronz — Nár. mus.
346. L : Mil. soška na oblacích, jemný paprskový n. BILDNIS DER HIMMELSKÖNIGIN MARIA · AUF DEM HEILIG · BERG.
R : Svatá Hora obklopená paprsky s 12 hvězdami. ANSICHT · DER · KIRCHE · AUF · DEM · HEILIG : BERG · B · PRZIBRAM.
V úseku: IN BÖHMEN.
29, měď, cín — D. 4278/9.
- 347.* L : Mil. soška na růžovém festonu a v paprscích. Ve dvojím perličkovém kruhu. : SVATÁ MARIA SVATOHORSKÁ. V dolní polovině MATKO BOŽÍ, PROS ZA NÁS:
R : Pohled na svatohorskou basiliku. H · MARIA MUTTER GOTTES AUF DEM H · BERGE, BITT FÜR UNS.
21 $\frac{1}{2}$, bronz, s vroubkovaným úškem (nová práce) — P. Procházka.
- 348.* L : Na oltáři pod baldachýnem korunuje biskup mil. sošku. Dole klečí ministrant a vpravo stojící akolyta drží berlu. Na oltáři mariánský monogram.
R : Pod korunou s dvěma stužkami: KU PAMÁTCE | KORUNOVÁNÍ | PANNY MARIE | SWATOHORSKÉ | LÉTA 1832.
42, cín (Höfer) — Přibil.
- 349.* L : Mil. soška s uzavř. kor., a kruh. n. stojí v pahorkaté krajině; u jejích nohou havíř a poutník, kolem obláčky a v nich andělské hlavičky. Dole : Carl Höfer in — Prag.
R : V sedmi řádcích : ANDENKEN | VON DER 100 JÄHRIGEN | KRÖNUNGSFEIER D : HIMMELS | KOENIGIN MARIA AUF | DEN HEILIGEN BERG | IN BOEHMEN | 1832.
40 cín. (C. Höfer) — Přibil.

- 349^a. L : = 349.
R : Sv. Jan N., pll., na podstavci, pod nímž HOEFER. Opis: H : IOHANN · V : — NEPOMUCK.
40, měď (Höfer) — Vídeň. minc. kab.
350. L : Jako 348.
R : PAMÁTKA | STOLETÉ KORUNOWANJ | SLAWNOSTJ | NEBE KRALOWNJ | MARIENA. SWTEG · HOŘE WE · | CECHACH ROKU | 1832.
40, cín, (C. Höfer) — D. 4277.
351. L : Jako 348.
R : ALS DENKMAHL | HABE ICH GEDACHT | SEY DIESES BILD | SO ICH GEBRACHT | ES BRINGT IN ANGST | UND TRAUIGKEIT | DEM CHRISTEN TROST | ZU JEDER ZEIT.
Nahoře záře, dole ozdoba, pod níž : PRAG BEI C · HOEFER.
40, cín, (C. Höfer) — D. 4276.
352. L : Mil. soška na oblaku obklopena září. Opis švabachem: ANDENKEN VOM HEIL · BERG.
R : Pohled na svatohorské poutní místo, dole 6listá růžice mezi dvěma body. NA PAMÁTKU ZE SWATÉ HORY.
19 × 22, mosaz — D. 4280.
- 353.* L : Mil. soška na oblaku, v hladkém kruhu. Dva andělé kladou jí na hlavu korunu, b. o.
R : NA | PAMÁTKU | SLAVNOSTI | PADESÁTILETÉ | KORUNOVACE | NA SVATÉ | HOŘE.
31, cín — Přibil.
354. L : jako 353. Andělé drží korunu nad hlavou P. M., paprsková aureola. Opis: 50LETÝ JUBILEUM NA SV ! HOŘE V PŘÍBRAMI †
R : jako L : , opis: 50JÄHR · JUBILLÄUM A · D · HEILGEN BERGE B · PŘIBRAM †
24 $\frac{1}{2}$ × 33, bronz, s úškem — Přibil.
- 355.* L : Mil. soška v paprscích, okraj perlový, b. o.
R : NA | PAMÁTKU | ZE SV · | HORY, | ANDENKEN | VOM HL · | BERG. Okraj perlový, b. o.
23 × 28, stříbrná, dutá — Přibík.
356. L : Mil. obraz s otevř. kor. Hl · MARIA — ZU PRIBRAM.
R : Mariánský monogram, pod ním srdce Páně a P. M.; kolem 12 hvězd.
19 × 26, stříbro, s úškem — Přibil.

357. L : Jako 349.

R : Poprsí Kristovo pll. ve svatozáří. SALVATER — MUNDI.
Dole C. HÖFER.

40, cín (C. Höfer) — D. 4275.

358. L : Jako 349.

R : Poprsí císaře Františka I. Opis: WEILAND FRANZ I.
KAISER · V · OESTREICH.

40, cín (C. Höfer) — M. N. č. 1021. Med. k úmrtí cis. Frt. I. r. 1835.

Vedle popsáných jest veliký počet bronzových, stř. a aluminiových medailek na L : s mil. soškou, na R : s pohledem na Sv. Horu, s českými i německými opisy.

Š a n o v.

Bývalé město, spojené v XIX stol. s Teplicemi pod jménem Teplice-Šanov (v Teplicích jest poutní kostel P. M. Pomocné).

359.* L : Gotický kostel. V hořejší části : KIRCHE ZU SCHÖNAU.

R : V dubovém věnci nápis : ZUR | ERINNERUNG | AN DIE
| EINWEIHUNG | D. 30. SEPT. | 1877. |

34, cín — Přibil.

T á b o r.

Město v již. Čechách s velkým gotickým kostelem Proměnění P. na hoře Tábor. Dále s kostelem Nar. P. M. (zal. 1662), při němž byl klášter Bosáků, založený r. 1640. Kostel sv. Jakuba byl původně hradní kaplí.

360.* L : P. M. Neposkrvněného Početí = 74.

R : Blahosl. Anežka, v pozadí boží muka a kostel. DÁMSKÁ MARI-
ANSKÁ DRUŽINA V TÁBOŘE. Dole : * ZALOŽENA 1910 *
30×34, alum. bronz — Přibil.

361. L : a R : jako 360, jen opis na R : MARIANSKÁ DRUŽINA
PANÍ A DÍVEK V TÁBOŘE.

30×34, bronz, postříbřená — Přibil.

T ě ž k o v i c e.

Ves v okrese ledečském.

362.* L : P. M. Dobré Rady jako č. 162. MATKO DOBRÉ RADY —
ORODUJ ZA NÁS.

R : Blah. Anežka jako 360, odchylka : Boží muka převyšují po-
stavu. Nad hlavou : ZAL. 1912. Opis : MARIÁNSKÁ DRUŽINA
DÍVEK A ŽEN V TĚŽKOVICÍCH.

28×33, stříbro — Chaura.

T r u b í n.

Ves v okrese berounském.

363. L : VĚNOVÁNO OD RODÁKA | JOSEFA | VESELÉHO | MAG.
ÚŘED. KR. HL. MĚSTA PRAHY.

R : UPOMÍNKA | NA OBNOVENÍ | A VYSVĚCENÍ KAPLE |
V TRUBÍNĚ | ZA STAROSTY | JOSEFA ROTTA | 18 30/5 97.

21, bronz — Přibil.

V a v ř i n e c.

Ves u K. Hory s kostelem sv. Vavřince (známý již ve stol. XIV.).

364.* L : Kostel (boční pohled), nad ním VE VAVŘINCI, v úseku dole :
18 14/10 77.

R : UPOMÍNKA | NA | SVĚCENÍ | CHRÁMU PÁNĚ | SV. | VA-
VŘINCE |

27, cín — Nár. mus.

V e l i m.

Vesnice u Kolína n. L. s farním kostelem sv. Vavřince, původu go-
tického.

365. L : Zvěstování P. M. = 199. PANNO MARIA — ZŮSTAŇ MAT-
KOU MOU | L. P. 1911.

R : Sv. Václav = 221. MARIANSKÁ DRUŽINA — MUŽŮ a JI-
NOCHŮ ve VELÍMI. Dole : zn. A. K.

30, bronz (Kettner) — Přibil.

V e l t r u s y.

Městys, okres Kralupy, s far. kostelem sv. Jana Kř. a s rokokovým
zámkem.

366.* L : Neposkrvněné Početí na zeměkouli, ovinuté hadem. MONSTRA
TE — ESSE MATREM.

R : Mariánský monogram mezi 2 liliemi, nad ním hvězdička, pod
ním ozdobný štítek s vyrytým : WELTRUS. Opis : CONGRE-
GATION DER MARIENKINDER.

29×33, stříbro — Přibil.

V i l í m o v (Milesimov).

Městečko u Čáslavě s far. kostelem sv. Martina; již r. 1120 byl tu
benediktinský klášter. Hrabě Caretto Millesimo zakoupil zdejší statek
v XVII. stol. Mil. obraz na hlavním oltáři jest nápadně podobný známému
obrazu P. M. ustavič. pomoci a náleží spolu s doxanským, berounským

a jičínským ke skupině kopií ruské ikony vladimířské (Čas. kat. duch. 1925, str. 309). Byl původně přinesen rodinou hrabat Caretto Millesimo z Itálie do Prahy a umístěn na jednom oltáři na Karlově, potom v Pravo-níně u Dol. Kralovic a 28. IX. 1734 byl převezen do Vilímova. Na obraze jest chronostich obnovy r. 1773. Malován jest na dřevě, P. M. drží na pravé ruce Ježíška, jehož levá tvář se dotýká tváře P. M. Na šatě nad čelem a na levém rameni má P. M. osmicípou zlatou hvězdičci. Místo kruhové svatozáře vybíhají z hlavy děcka dva nerovné paprsky, spíše stuhy v podobě písmena V. V poli u hlav řeckými písmeny zkratky slov Matka Boží. Bylo zde růžencové bratrstvo.

367.* L : P. M. s dělátkem na pravé ruce.

R : Sv. Kateřina Ricci klečí před Ukřižovaným, jenž se k ní nachyluje. S. CATHAR · RICCIIS · O · S · M. (z řádu dominikánského, kanonisovaná r. 1746).

29×33, bronz — Nár. mus.

Vrbice.

368.* L : Kostel s levé strany mezi 2 ornamentálními úseky, dole malé : KARNET-KYSELÝ.

R : NA PAMÁTKU | SVĚCENÍ | ZÁKLADNÍHO | * KAMENE *
| KOSTELA | ve | VRBICI | 19 28/10 13.

30, alum. (Karnet-Kyselý) — Lábek.

369.* L : = 368.

R : PAMÁTKA | NA | SVĚCENÍ | KŘÍŽE | NA VĚŽ NOVÉHO
CHRÁMU PÁNĚ | · VE · | VRBICI | 19 23/6 14.

30, alum. — Hauner.

Vysoká.

Ves a hora (471 m), nedaleko Kutné Hory. Zde založil r. 1697 hr. Fr. Ant. Špork letohrádek a kapli se 3 poustevnami ke cti sv. Jana Křtitele.

370.* L : Na pahorku, porostlém stromy, kostel, k němuž se 3 stran putuje po jednom poutníku. * TRES SANCTAM TRIADEM *

R : Sv. Jan Kř. křtí Krista, stojícího v Jordáně. V oblacích a paprscích Duch. sv., v předu beránek, v pozadí na pravo mužská postava vedle anděla. Nadpis : VENERENTVR MORE IOANNIS. Nápis na hraně : FVNDAVIT FRANC : ANTO : S : R : I · COMES · DE SPORK. A. 1697 (ozdoba).

32, stříbro, cín — Miltner-Neumann připomíná pod č. 535 variant této med. ve vyobrazení líce; (vyobrazena též v Köhlerových Münz-belustigungen X. 105). Podle M.-N. byly tyto medaile raženy v Aug-

burku k zasvěcení kaple na Vysoké 24. VI. 1697 a byly rozdávány na památku. — Přibil.

371.* L : Jako 370, jenže procesí poutníků se tří stran. * TRINVM PERFECTVM · DEVOTO * Druhý opis : TERTIA REDDIT. R : Na oltáři, stojícím na trávníku, leží nemluvně, s prava i s leva klečí žena. V oblacích je sv. Trojice. HANC · DEVS · ACCEPTET · PIETATEM · TRINVS · ET · VN · Nápis na hraně : FRANC : ANTON : S : R : I : COMES : DE SPORCK · FIERI FECIT · A · 1699 (ozdoba).

32, zlato, stříbro, cín — Nár. mus. Votivní medaile k narození třetího dítěte hr. Ant. Šporka.

Vysoké Mýto.

Okres. město ve vých. Čechách s děk. chrámem sv. Vavřince.

372.* L : Sv. Michal v brnění bojuje s drakem. Kol hlavy paprsky, na štítu kříž. PRO — TECTOR.

R : Sv. Jiří na koni bojuje s drakem. S · GE — O — RG.

24×36, bronz — Přibil. Nalezena ve Vysokém Mýtě.

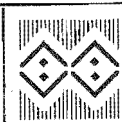
Žitovlice.

Vesnice v okrese jičínském s kostelem sv. Václava z r. 1772.

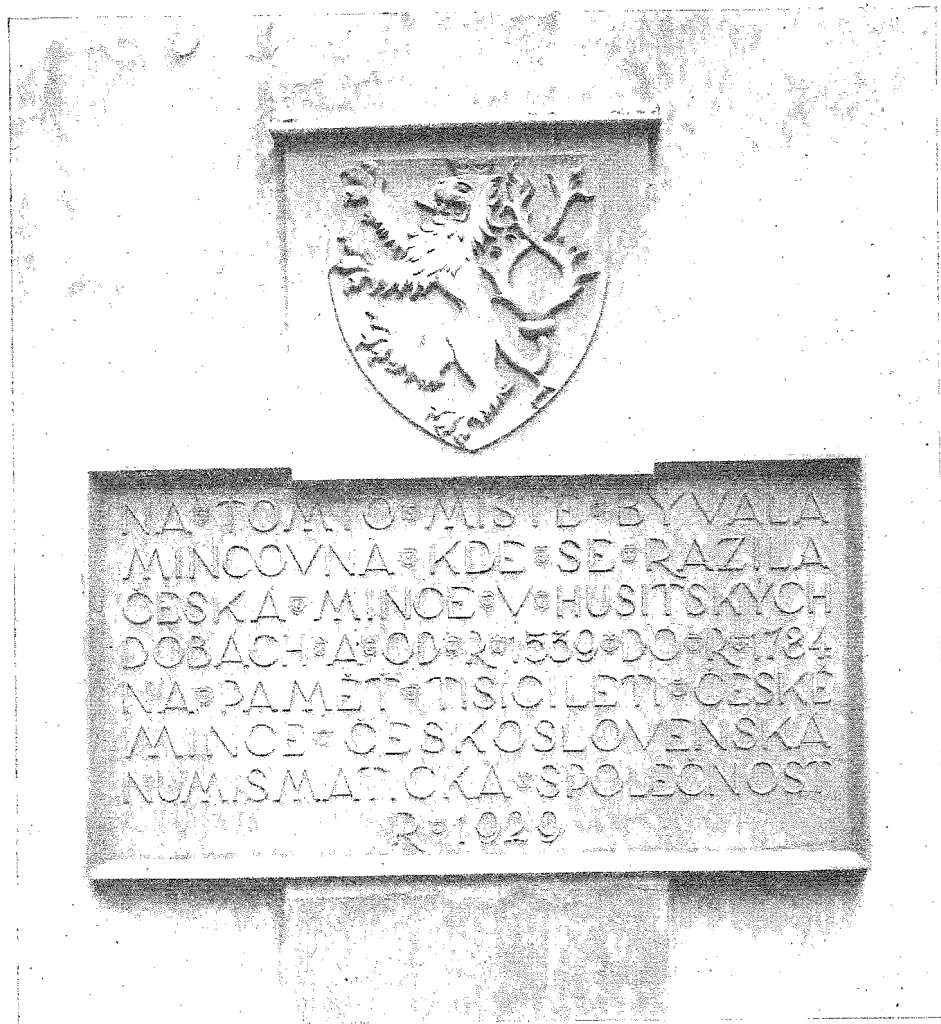
373.* L : V oválu Madona s Ježíškem po kolena. MARIANSKÁ DRUŽINA MATKY DOBRÉ RADY o ŽITOVlice o.

R : prázdný.

35½×50, bronz — Přibil.

MUSEA. * SBÍRKY. * VÝSTAVY. ZPRÁVY SPOLKOVÉ A JINÉ

Deska na pamět tisíciletí české mince, kterou dala zasadit Československá Numismatická Společnost na domě bývalé pražské mincovny č. p. 587 na nároží Celetné ul. a Ovocného trhu.

Výstava českého moderního medailérství v Poznani bude zahájena 15. března t. r. Zahájení se opozdilo celními formalitami. V polském výstavním výboru zasedají pp. Karol Kandziora, Ks. Edmund Majkowski, Wladyslaw Marcinkowski, Jan Wysocki, Dr. Zygmunt Zakrzewski a Zygmunt Zaleski; v českém Dr. Viktor Katz, Dr. Jan Květ, Dr. Emanuela Nohejlová, Dr. Gustav Skalský a Josef Šejnost. K výstavě byl vydán polský výstavní katalog, sestavený mistrem Šejnostem, s před-

mluvou prof. Františka Žákavce z Bratislavy. Numismatickou Společnost Československou budou zastupovati při zahájení sl. Dr. Emanuela Nohejlová a mistr Josef Šejnost. Na výstavě jsou zastoupena díla těchto umělců: Jos. V. Myslbeka, Stan. Suchardy, Ot. Španiela, Boh. Kafky, Stina Paukerta, Jos. Šejnosta, Jana Čejky, Karla Špánka, Jos. Slámy a Ant. Háma.

Numismatický kroužek v Plzni konal v r. 1930 tyto schůze spojené s přednáškami a ukázkami ražeb:

24. ledna: Rozhovor o stavu otázky denáru sv. Václava vzhledem ke spisu dra Skalského: Denár sv. Václava a počátky českého mincovnictví (referent dr. Jos. Ječný).

21. března: Sv. Václav na českých mincích a medailích (L. Lábek).

9. května: Rozhovor o numismatických aktualitách.

28. května: O ražbách hallské mincovny (L. Lábek).

18. září: Rozhovor o časových otázkách a nálezech.

30. října: O jáchymovských medailérích (L. Lábek).

18. prosince: Medailérství za Marie Terezie (L. Lábek).

Návštěva 12—15 osob.

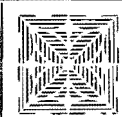
J. J.

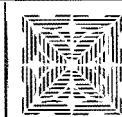
ZPRÁVY OSOBNÍ

V lednu t. r. zemřel náš člen p. Václav Koldář, komisař finanční stráže v. v. v Michli. Jmenovaný byl již členem předválečného kroužku pražských numismatiků a byl prvním zapisovatelem Numismatické Společnosti Čsl. Sbíral stejně horlivě jako mince i zkameněliny a nerosty a byl pro svou milou povahu ve společnosti velmi oblíben. Všichni, kdož ho znali, rádi ho vzpomenou.

NUMISMATICKÝ TRH.

Dražby:

Amsterdam: J. Schulman dražil 5. června m. r. antické mince sbírky L. Vierordt, v lednu t. r. mince všech zemí, zvláště pěkné mince východogotské.

Berlín: Felix Schlessinger dražil v září m. r. sbírku polských ražeb z majetku M. Frankiewiczze v Poznani, v říjnu m. r. III. díl severoněmecké sbírky (Itálie, Španěly, Rusko).

Brusel: Ch. Dupriez prodával dražebně v listopadu m. r. antické mince a medaile holandské, italské, francouzské a německé.

Frankfurt n. Moh.: Adolf E. Cahn dražil v listopadu m. r. řecké a římské mince (sbírka M. Simon, Berlín), v únoru t. r. znamenitou sbírku westfálských mincí, mincí výtěžkových, židovských medailí a pestilentia in nummis.

Leo Hamburger dražil v červnu m. r. řecké a římské mince.

Adolph Hess nást. prodával v říjnu m. r. *řecké a římské mince*, jakož i *novověké mince a medaile*, zvláště hessenské, v únoru t. r. velikou sbírku mincí novověkých, zvláště pěknou kolekci *ruských* mincí sestavenou z dublet sovětské republiky.

Sally Rosenberg prodával v prosinci m. r. mince hrabství *Jülich, Cleve, Berg* ze sbírky *E. Ellmann*.

Gdansk: *Holtz & Giebler* prodával v prosinci m. r. asi 5000 kusů mincí z gdanské a berlínské sbírky.

Hamburk: *Hans Meuss* prodával *hamburské mince* a *německé mince koloniální* v lednu t. r.

Hannover: *Fa H. S. Rosenberg* prodávala v prosinci m. r. dražebně II. díl sbírky *Knigge*, mince *brunšvicko-lüneburské*.

Fa Henry Seligmann vydražila v září m. r. mince a medaile všech zemí, jakož i značnou numismatickou knihovnu, v listopadu m. r. I. část a v únoru t. r. II. část *hanoverské sbírky Knyphausen* z majetku provinciálního musea v Hanoveru.

Milán: *Michele Baranowsky* prodával v únoru t. r. 3351 kusů mincí *řeckých* a *římských*.

Mnichov: *Otto Helbing* nást. vydražil v říjnu m. r. sbírku *Napoleonských mincí* a medailí a sbírku *brunšvicko-lüneburskou* z majetku p. *Klages* v *Harzburgu*.

Norimberk: *C. F. Gebert*: Dražba č. 118—120.

Prodejní katalogy vydali:

a) v Praze: *Karel Chaura, Praha I., Národní třída 17*: Seznam skladu č. 3. Vyšel i německy. *Antonín Kubec, Praha II., Jungmannovo nám. č. 22*. Seznam skladu č. 2.

b) v cizině: *Robert Ball* nást. v Berlíně: Sonderliste Nr. 2. — *Gustav Fock, G. m. b. H., Lipsko*: Seznam knih z knihovny fmy Egger ve Vídni. — *Ludwig Grabow* v *Roztokách*: Seznam skladu 37—38. — *Leo Hamburger* ve *Frankfurtě n. M.*: Seznam skladu. — *Karl W. Hiersemann* v *Lipsku*: Numismatik (seznam prodejných numism. knih). — *Max Kiehn* v *Kolíně n. R.*: Seznam skladu č. 8. — *Hans Meuss* v *Hamburku*: Seznam skladu č. 21. — *Müller & Sohn* v *Mnichově*: Seznam skladu č. 11. — *Nova, H. m. b. H.* v *Mnichově*: Münzliste August 1930—Dezember 1930. — *Edmund Rappaport* v *Berlíně*: Numismatische Correspondenz N. F. č. 24—26. — *Friedrich Redder* v *Lipsku*: Verzeichnis verkäuflicher Münzen und Medaillen č. 36—37. — *Felix Schlessinger* v *Berlíně*: Berliner Münzverkehr č. 7.

VĚSTNÍK NUMISMATICKÉ SPOLEČNOSTI ČESKOSLOVENSKÉ V PRAZE.

1930.

(Pokračování).

Členská schůze 4. dubna 1930.

Přítomni 34 členové a hosté. Za předsednictví pana ředitele *Piláta* přednáší pan prof. dr. *V. Vojtíšek*, ředitel Archivu města Prahy, o *nejstarších českých znameních pečetních, erbovních a mincovních*. Věnuje pozornost hlavně vývoji pečeti českých králů od Vladislava I., všímá si rozličných styčných bodů mezi heraldikou a numismatikou, dosud velmi málo známých, a ukazuje četné snímky pečeti.

Členská schůze 2. května 1930.

Přítomno 36 členů a hostí. Předsedá pan řed. *Pilát*. Pan dr. *Skalský* oceňuje upřímnými slovy zásluhu a práci prvního jednatele N. Sp. Čsl. dra *V. Katze*, kterému bylo 1. května padesát let, senior společnosti pan řídící *Příbík* blahopřeje srdečně jménem přítomných oblíbenému pracovníkovi, pak přednáší sl. dr. *Nohejlová* o *po-měrech v pražské mincovně v r. 1620*. (Přednáška byla částí článku v Šimákově sborníku, Č. S. P. S. Č. 1930.)

Ze správního výboru 9. května 1930.

Výbor uvažoval o možnosti vydat znovu fotomechanickou reprodukcí katalog sbírky *Donebauerovy* po způsobu nového vydání *Cohena* firmou *Fock* v *Lipsku*. Panu prof. dru *J. Zubatému* bylo blahopřáno k 75. narozeninám. Byli přijati noví členové. Výbor vzal na vědomí dosavadní výsledek sbírky, o kterou má zvláštní zásluhu p. řed. *Pilát*, na zakupování mincí pro Národní museum a provedení inventarisace skladu. Bylo usneseno, aby jména nově přijatých členů společnosti byla publikována v časopisu na konci „Věstníku“.

Debatní večer 16. května 1930.

Přítomno 27 členů. Předsedající pan řed. *Pilát* blahopřeje panu dru *M. Radlinskému* k šedesátce. Pan dr. *Mastný* doplňuje svou přednášku „Goethe a numismatika“ drobnými zajímavostmi z pobytu velkého básníka na českém území. Pan dr. *Dvořák* pojednává o nouzových penězích v letech 1848—1849. Pan ing. *Dobrý* k tomu sděluje, že p. *Jahnig* v *Chomutově* hodlá vydati monografii o nouzových platidlech a žádá členstvo o podporu této práce poskytnutím potřebných dat. Pan dr. *Turnwald* předkládá sbírku falckých mincí a pan dr. *Katz* hovoří o „pavím“ tolaru (srovn. článek ve *Frankfurter Münzzeitung*, 1930, str. 89 sl.).

Členská schůze 6. června 1930.

Přítomen 21 člen. Předsedá pan dr. *Mastný*. Přednáší pan ing. *B. Augst* o *min-cích východního a západního chalífátu* (dynastie *Omejovců* a *Abassovců*). Vykládá důvody rozšíření arabských dirhemů v západním světě, líčí vývoj tohoto zajímavého mincovnictví, popisuje nejstarší mince a ukazuje některé z nich. Vysvětluje jejich opisy a nápisy a vykládá znak chalífátu i obrazce mincí. Debaty o studiu orientálního mincovnictví, která vznikla po přednášce, účastnili se pp. dr. *Mastný*, ing. *Augst* a *Matásek*.

Ze správního výboru 13. června 1930.

Byly projednány spolkové věci. Usneseno, intervenovati u ministerstva školství, financí a obchodu v otázce 2% daně z obratu z mincí. Vzata na vědomí resignace pp. dra *Katze* a dra *Turnwalda* na členství dozorčí rady *Vzájemné záložny* pro nedostatek času, i slib obou pánů, že se účastní prací v záložně podle potřeby jako znalci. *Towarzystwo Num.* v *Poznani* děkuje za blahopřání k zahájení nového desetiletí, dopisující členové pp. dr. *Pick* z *Gothy* a dr. *Mušmov* ze *Sofie* zaslali společnosti separáty svých prací, pan *Chaura* daruje 7. číslo „Věstníku“. Zastoupením společnosti při odhalení pamětní desky *Klimentu Čermákovi* „Včelou čáslavskou“ 15. června 1930 pověřen pan doc. dr. *Schránil*.

Debatní večer 20. června 1930.

Přítomno 26 členů. Předsedá pan řed. *Pilát*. Pan dr. *Katz* sděluje, že byl z daru nejmenovaného příznivce Národního musea koupěn pro num. sbírku tohoto dukát moravského markraběte *Jošta*. Pan dr. *Turnwald* ukazuje řadu nouzových soukromých a konsumních peněz (vesměs bohemica) a mědirytiny mohamedánských mincí. Při tom vysvětluje p. ing. *Augst* názvy a ráz některých druhů orientálního písma. Pan řed. *Pilát* končí schůzi přáním příjemných prázdnin.

Členská schůze 5. září 1930.

Přítomno 27 členů. Předsedající pan řed. *Pilát* vítá všechny po prázdninách a přeje společnosti mnoho zdaru v novém období. Pan dr. *Katz* přednáší o *kremnických medailérech Kryštofu Füsslovi, Lukáši Richtrovi a Abrahamu Eyskerovi*. Polemisuje s L. Hussarem. Polemika tato je uveřejněna ve W. N. Z. 1930, str. 109 sl. Pan *Chaura* projevuje nesouhlas s tabulkami v N. Č. Č. (jsou příliš drahé) a s množstvím referátů o cizích pracích a časopisech. Vytýká, že o jeho publikaci „Pravda —“ nebylo v časopise zmínky a soudí, že se tak stalo z usnesení redakční rady. Pp. dr. *Katz*, dr. *Mastný* a sl. dr. *Nohejlová* konstatují (redaktor dr. *Skalský* dlí v Itálii), že nebylo o věci v redakční radě jednáno.

Ze správního výboru 12. září 1930.

Došli subvence ministerstva školství a města Prahy. Výbor opět uvažoval o reprodukování popisu Donebauerovy sbírky. Vzhledem k četným nedostatkům této knihy nelze přikročit k novému jejímu vydání. Pan P. E. Majkowski z Poznane navrhuje společnost, aby pořádala výstavu české moderní medaile v Poznani. Bude požádán o vysvětlení finanční stránky tohoto podniku a mistr Šejnost jest pověřen předběžným jednáním s jednotlivými umělci, aby dali svá díla k dispozici. Konstatováno k interpelaci pana Chaury na členské schůzi, že pro nával práce bylo patrně opomenuto zvláště registrovat jeho knížku, jako bylo opomenuto vyobraziti desku, zasazenou společností k tisíciletí české mince na budově bývalé mincovny. Změna stanov byla policejně schválena.

Debatní večer 19. září 1930.

Přítomno 26 členů a hostů. Předsedající pan řed. *Pilát* zahajuje demonstrace ukázkou medaile na 50leté výročí obnovení Emauzského opatství, dílo frateru Eligia Paukera, dvoutolaru Jiřího Bedřicha, knížete krňovského, z r. 1599 a tolaru Jana Vaikarta z Auersperku, vévody minstrberského, z r. 1654. Pan dr. *Katz* ukázal medaili na úmrtí Maxmiliána II., falsum konce XVIII. stol., ze sbírky Müller-Lebanon. (Viz Berliner Münzblätter 1930, str. 145 sl.), Pan *Patera* předložil tři medaile na stržení a opravu Karlova mostu, dílo rytce Pátka a Abrahama. Tomuto sloužil za vzor pražský groš. Pan *Chaura*, podle jehož návrhu byla medaile zhotovena, sděluje, že mu byly po vydání medaile činěny výtky od policejního ředitelství, že nazval Karla IV. Karlem I. Pan dr. *Turnwald* ukázal nové přírůstky naší knihovny, vesměs práce našich dopisujících členů, pak knihu a portrét Matyáše Hosta „Historia rei nummariae veteris, Libri quinque“ (Frankfurt 1580), pak tetradrachmu města Damastion, mince zajateckého tábora v Liberci a největší hodnotu, která byla podle jeho vědomí vůbec kdy ražena, totiž nouzovou minci 1 bilionu Westfálské provincie, raženou za inflace. Pan ing. *Kozák* demonstroval několik jáchymovských medailí. Pan *Chaura* vyslovuje přání, aby byla themata včas oznamována členstvu tak, že by si jednotlivci mohli připravit doplňky a poznámky. Pan *Matásek* žádá za pomoc členů při shledávání heraldických pomůcek.

Členská schůze 3. října 1930.

Přítomno 27 členů a hostů. Předseda pan řed. *Pilát* zdraví nejdříve pana účetního *Šulce*, který se dožil 70 let, pak přednáší o *mincích knížectví Svidnického a Javorského*. Líčí krátce historii obou, ukazuje jejich ražby a vypravuje pak o svých poznatcích, získaných o prázdninové cestě v Bolkenhainu, Kynsbruku a Křesoboru (Grüssau), v jehož klášterním kostele je řada prací českých umělců (Brandl).

Ze správního výboru 10. října 1930.

Museum města Nymburka žádá, aby některý člen uspořádal jeho sbírku. Výbor stanovil zásadu, aby, pokud možno, pořádal sbírky odborník a ne soukromý sběratel. Usneseno tudíž, aby byl přips postoupen Národnímu museu. Obšírně bylo jednáno o výstavě moderní české medaile v Poznani. Pro definitivní projednání a pro výběr prací jmenována 5členná komise (sl. dr. *Nohejlová* a pp. dr. *Katz*, dr. *Květ*, dr. *Skalský*, Šejnost). Oznamování themat přednášek i debatních námětů troskotá na tom, že se členové sami včas k nim nepřihlašují.

Debatní večer 17. října 1930.

Přítomen 31 člen i host. Předseda pan řed. *Pilát*. Sl. dr. *Nohejlová* ukazuje dukát moravského markraběte Jošta a zmiňuje se krátce (nejouc blíže poučena o dukátu samotném) o některých známých datech Joštových. Pan *Chaura* označuje dukát za falsum a uvádí po dotazu tyto důvody pro svoje mínění: 1. dukát je typu uherského, tedy nepřipustného na mimouherské ražbě; 2. na Moravě nebylo zlatých dolů; 3. relief ražby je neobvykle vysoký a 4. tvar písmen, zvláště A jest nedobový. Prvé dva z nich vyvrací sl. dr. *Nohejlová* a p. dr. *Katz* poukazem na zlaté ražby jiných zemí, které mají také typ uherský, a na okolnost, že nebylo potřebí zlatých dolů v tom kterém státě, aby v něm byly raženy dukáty. Výbor slibuje, že tuto otázku bedlivě prozkoumá. Pan dr. *Katz* hovoří o kontramarkách města Norimberku na pražských groších. Pan dr. *Turnwald* referuje o přírůstcích knihovny, ukazuje mědirytiny medailí, vydaných za slezských válek a portrét vratislavského lékaře dra Kundmanna, autora knihy „Silesia in nummis.“ Pan řed. *Přibíl* předkládá Günzburgovo dílo vyšlé v Norimberce „Medaillen und Münzen Badischer Klöster, Institute und Wallfahrtsorte.“ Pan *Patera* ukazuje medailky na kapli ve Strašnicích a nový kostel ve Vršovcích.

Členská schůze 7. listopadu 1930.

Přítomen 31 člen a host. Předsedající pan řed. *Pilát* vysvětluje znaky na medaili Emauzského kláštera, kterou ukázal na debatním večeru 19. října a předkládá medaili výstavy turnovské. P. dr. *Katz* sděluje členstvu, že naše společnost spolu s poznáňskou uspořádá výstavu české moderní medaile v Poznani. Pan dr. *Skalský* vrací se k výtkám, které za jeho nepřítomnosti učinil pan Chaura v členské schůzi 5. září redakci N. Č. Č. Zdůraznil znovu, že jenom pouhým opomenutím nebyla do posledního čísla časopisu zařazena zpráva o spisu p. Chaury „Pravda o denáru svatováclavském“, poukazuje na to, že se tím spisem obšírně zabýval ve své práci o počátcích českého mincovnictví. Druhou výtku pana Chaury, že se totiž v časopise věnuje příliš mnoho místa referátům o cizích pracích, vyvrací pan dr. *Skalský* poukazem na to, že je třeba čtenáře seznamovati s vynikajícími publikacemi, i když se netýkají přímo českého mincovnictví, aby jednak se rozšiřoval obzor a rozmnožily znalosti, jednak aby se získalo měřítko pro vlastní práce. Dobrý odborný časopis musí býti orientován evropsky. Proto se po soudu pana dra Skalského nevěnuje v našem N. Č. Č. cizím publikacím příliš mnoho místa, nýbrž naopak musí býti naší snahou tuto rubriku podle možností rozšiřovati. Ve své odpovědi na prohlášení p. dra Skalského podrobil pan *Chaura* kritice referát p. doc. dra Schránila o knize dra Skalského. Po doslovu p. dra Skalského přednášel pan dr. *Mastný* o *medailích k sňatku Napoleona I. s Marií Luisou, narození Napoleona II.*, i o medailích jiných osob z prostředí těchto událostí. Svižný a vtipný tón přednášky, ve které lékař-odborník vyličil nejprve politické pozadí sňatku, pak sňatek sám a konečně ovzduší těžkého porodu Napoleonova synka zaujal posluchače stejně, jako samo porodnicko-numismatické téma přednášky.

Ze správního výboru 14. listopadu 1930.

Po projednání akutních spolkových záležitostí byla vyslechnuta zpráva o pracích pro výstavu medailí v Poznani. Na výzvu v denních listech se nikdo z umělců nepřihlásil k účasti. Ředitelství kremnické mincovny dopíše m. Šejnost o práce Čejky. Znovu byla prodebatována otázka, jak zaříditi včasné ohlášení přednášek i debatních temat. Bylo opět konstatováno, že tato věc není dobře možná, poněvadž temata nejsou předem oznamována.

Debatní večer 21. listopadu 1930.

Přítomno 29 členů a hostů. Předsedá pan dr. Mastný. Debatu zahajuje mistr Šejnost poukazem na puncování razidel pro mince Vladislava II. Soudí, že přesným měřením rozměrů vrážených punců bylo by lze dojiti k správnému umístění i datování jednotlivých ražeb. Pan Castelin považuje takové měření punců pro bílé peníze Vladislava II. za téměř nemožné, poněvadž jde o ražby velmi malé. Upozorňuje na výsledky svého článku o těchto penězích, kde se pokusil stanoviti chronologii bílých peněz podle kresby lvička, při čemž došel mínění, že některé z nich jsou výrobky jáchymovské mincovny. Pan dr. Turnwald souhlasí s míněním obou pánů o možnosti datování Vladislavských ražeb. Pan ing. Augst poukazuje na to, že by v datování pomohly přesné analýsy. Pan Castelin mu odpovídá, že se o to pokusil, že však analýsy mincí nepodporovaly datování jednotlivých typů podle rázu a archivních zpráv tak, jak bychom čekali. Pan dr. Katz ukazuje jako oporu pro datování Vladislavských grošů, ražených po 40 let bez letopočtu, dva tlusté groše z berlínského kabinetu, o nichž nalezl archivní zprávu z r. 1508. Touto je přesně datována forma písma a lvička, na nich. Jeden z nich, s legendou sv. Václava, jest vlastně nejstarší českou medailí z dílny kutnohorského zlatníka Hanuše. Sl. dr. Nohejlová navazuje na vývody pánů svoje poznámky o bílých penězích Ferdinanda I. Typ lvička je zhruba dvojitý, velmi odlišný. Dosud se kladl obojí do Kutné Hory. Dr. Nohejlová však soudí, že tam patří jen t. zv. stojící lviček, typická práce řezáče Rásného, kdežto ražby druhého typu, s lezoucím lvičkem, jest třeba zařaditi mezi výrobky jiné mincovny, patrně pražské, pro což uvádí své důvody, které doplňuje pan dr. Katz. Po této debatě ukázal pan ing. Dobrý medaili krajské výstavy v Kutné Hoře (r. 1928), práci pana Karneta, a pan Patera předložil medailku Hold sportovců neznámému vojínu 28. X. 1930. Pan dr. Katz žádá, aby se členové hlásili včas k přednáškám, aby tyto mohly býti napřed oznamovány. Pan ing. Augst navrhuje, aby se jednotlivé přednášky tiskly a zasílaly členům. K tomuto námětu, tolikráte již prodiskutovanému a souvisejícímu úzce s otázkou zvláštních „Zpráv z N. Sp. Čsl.“, promluví pp. dr. Mastný a dr. Katz, poukazující znovu na finanční i pracovní obtíže spojené s podobným podnikem. Do hovoru zasáhli i dr. Nohejlová, pp. Matásek a Mareš, který upozornil na nízký členský příspěvek i na vysokou úroveň časopisu, kterého se našim členům za malý obnos dostává.

Členská schůze 5. prosince 1930.

Přítomno 29 členů. Předsedá pan dr. Mastný. Po zahájení schůze vyslovil pan Javůrek přání, aby schůze společnosti počínaly přesně o 1/8 hodině večer. Po poznámkách některých pánů bylo stanoveno, začínati schůze přesně ve 3/8 večer. Po té čten a schválen protokol minulé schůze a přečten dopis panu doc. dra Schrönila, zasláný výboru společnosti, jako ohrazení se pisatele proti kritice jeho referátu, přednesené ve schůzi společnosti. Po prohlášení předsedajícího pana dra Mastného za nepřítomného a nemocného pana řed. Piláta a pana Pelhřimovského přednášel pan dr. Katz o svém studiu v numismatických sbírkách v Berlíně, Gothě a Drážďanech. Krátce vylíčil jejich historii a popisoval je, všímaje si předně vzácných českých ražeb, v nich uložených. Ke konci schůze byla s radostí vyslechnuta zpráva, že mistr Šejnost byl poctěn cenou České akademie za svoje životní dílo.

Ze správního výboru 15. prosince 1930.

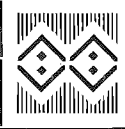
Výbor pojednal o oběžníku, zaslaném p. Chaury účastníkům schůzí 14. listopadu a 5. prosince, a jednomyslně se usnesl po vyjádření se všech přítomných na znění svého prohlášení, ve kterém vysvětluje svůj postup, jehož přečtením do příští schůze byl pověřen první jednatel společnosti.

Debatní večer 19. prosince 1930.

Přítomno 27 členů. Předsedá pan dr. Mastný. První jednatel společnosti pan dr. Katz přečetl prohlášení výboru o oběžníku p. Chaury. Velkou většinou přítomných schváleno vzíti toto prohlášení na vědomí bez debaty. Sl. dr. Nohejlová sdělila obsah a rozsah devíti nálezů rozličných mincí v poslední době. Pan dr. Skalský promluvil o nálezů českých denárů ve Štěpánské ul. (Vladislava I. a II. a Soběslava I.) a věnoval pozornost symbolice v jejich obrazech. Pan Castelin pohovořil o nálezech Šlikovském a Mělnickém, které obsahovaly převážně černé peníze. M. Šejnost ukázal svoje nové práce (medaili prof. dra Šimáka a generála Syrového). Pan dr. Katz pojednal o medaili purkmistra Štěpána Hackera z Jáchymova, známé ze sbírky Lannovy a nyní v majetku markýze Hohenkubína ve Vídni. Pan Chaura předložil několik medailí Marie Terezie, dvě medaile Pekárkovy a uvedl několik dat z vlády M. Terezie, důležitých pro mincovnictví (zavedení měděné mince a vídeňských bankocetlí), jejichž ukázky také předložil, jakož i málo známý spis Voigtův, Schau- u. Denkmünzen der Maria Theresia, anonym z r. 1782. Pan dr. Mastný končí schůzi, poslední v r. 1930 a před Vánoci a přeje všem krásné svátky i „pokoje lidem dobré vůle.“

V roce 1930 přistoupili řádní členové:

Dobiáš Karel, majitel prodejny tř. loterie, Louny.
Fejér Josef, obchodník mincemi, Budapest VIII., Mária Terézia-tér 16.
Finka Bohuslav, dirigent, Turč. Sv. Martin.
Ing. Just Karel, Karlín, Jungmannovo nám. 6.
Karel Stanislav, Volárna, p. Ohaře u Kolína.
Kobylka J., ředitel, Bratislava, Venturova 3.
Dr. Korti Norbert, vládní rada, Vídeň XIII., Hüttelbergstr. 17.
Kučera Eduard, ředitel škol, Koloveč.
MUDr. Liebich Leopold, obvodní lékař, Dašice.
MUDr. Pavelka Otakar, Moravská Ostrava.
Ponec Milan, komerční rada, Ml. Boleslav.
Ing. Rieger B., prof., Brno, technika.
Svoboda J. F., Praha XII., Boleslavská 5.
Šaloun Karel, strážník stát. policie, Rozdělův 244.
Ulmann Ot., Frenštát pod Radhoštěm.
PhDr. Vojtišek Václav, univ. prof., archivář hlav. města Prahy, Praha I., Radnice.
Zaplatil Antonín, dělostř. pl. č. 12/8. bat., Užhorod I.

RÉSUMÉ.

B. Přibíl: Liste des médailles de pèlerinage et des médailles religieuses et jetons catholiques en Tchécoslovaquie.

Ière Partie: La Bohême — Campagne. Les pièces décrites par l'auteur se trouvent dispersées dans plusieurs collections: dans la sienne, dans celles du Musée National et du Musée municipal de Praha (Prague), du musée municipal de Klatovy, du Cabinet numismatique à Vienne (Autriche), ensuite dans les collections appartenant à Mrs. V. Přibík à Chuchle et K. Chaura à Praha, puis dans les collections provenant de l'étranger à savoir celles de Mrs. F. Hollschek à Vienne et de J. Günzburger à Cologne s. R. et de plusieurs autres non mentionnées, qui ont servi de base pour cet ouvrage.

L'auteur a essayé de puiser dans les sources et les recueils littéraires, qui lui étaient accessibles, les renseignements fondamentaux se rapportant à l'histoire des médailles de pèlerinage et religieuses catholiques en Bohême.

Les anciennes médailles de pèlerinage tchèques sont pour la plupart l'oeuvre des artistes italiens (comme de la famille illustre des Hamerani). Elles diffèrent surtout des oeuvres allemandes par le haut relief et par la conception particulièrement artistique des images. Il y a ici plusieurs oeuvres allemandes signées; les plus remarquables sont celles du monogramme I. N. Les graveurs allemands frappaient leurs oeuvres de préférence de deux côtés en lame mince, ou bien ils unissaient deux lames frappées unilatéralement au moyen d'un anneau en forme d'une pièce creuse.

En général, les pièces italiennes avaient servi de modèle à ces médailles et les graveurs en avaient emprunté l'image et l'encadrement pour leurs propres travaux. Parmi les médailles allemandes excellent surtout celles, qui ont été frappées par les imitateurs ou même disciples des médailleurs Pierre et Paul Seel de Salzbourg. L'encadrement de ces médailles se distingue par des ornements typiques de fleurs et de volutes, et puis par la technique plate presque dessinée de la gravure. L'auteur attribue aux graveurs allemands le goût pour la forme de coeur et de violon.

Dans cette liste sont signalées les pièces des médailleurs se rapportant uniquement au culte catholique et à l'Eglise catholique en Bohême, ainsi que les médailles et les jetons appartenant aux dignitaires de l'Eglise et les médailles frappées en mémoire de diverses fêtes religieuses de consécration des édifices religieux, des églises etc. Quant aux médailles des confréries et des associations, l'auteur ne mentionne que celles que les associations, ayant pour but les oeuvres uniquement pieuses, avaient fait frapper. Il n'est pas fait mention des médailles bibliques de Jáchymov, car elles forment

un groupe spécial. Les jetons des églises et des couvents y sont seulement mentionnés, ainsi que les menus pendentifs d'une fabrication banale en aluminium et en cuivre jaune, qui ces derniers temps ont inondé Sv. Hora et St. Boleslav, et qui feront l'objet d'une description qui paraîtra plus tard.

L'auteur décrit dans la présente publication des médailles catholiques de la République Tchécoslovaque la partie concernant exclusivement les localités de la campagne de Bohême. L'autre partie, qui est sur le point de paraître, comprendra les pièces de la ville de Praha y compris les médailles des archevêques, du chapitre cathédral de Saint Guy et de l'église collégiale de Vyšehrad et puis les médailles à l'effigie des saints Patrons tchèques qui ont été frappées en dehors de la République Tchécoslovaque.

Viennent ensuite les médailles qu'on a fait faire à l'occasion des baptêmes, des confirmations, des fiançailles et des mariages etc.; et finalement les appendices pour compléter la première partie. Une autre publication comprendra les médailles religieuses de la Moravie, de la Silésie et de la Slovaquie.

Le collectionneur trouve souvent sur les médailles tchèques l'effigie, pour laquelle on s'était servi du même coin que pour une autre médaille destinée à l'étranger. Par exemple, l'image de Saint Jean Nepomucène est souvent reproduite sur les médailles provenant d'un lieu de pèlerinage de l'étranger. Souvent on trouve un groupement de saintes images de deux ou trois lieux de pèlerinage sur une médaille (Sv. Hora, Klatovy, Neukirchen). Pour pouvoir satisfaire le désir des pèlerins qui voulaient acheter les objets de piété en souvenir des lieux de pèlerinage, les commerçants avaient fait fabriquer des médailles de ce genre. Ensuite c'étaient les divers ordres religieux et les congregations de prêtres qui avaient fait frapper des médailles dont l'image représentait soit un saint de leur ordre, soit une image miraculeuse provenant du lieu administré par eux.

Tout collectionneur sait que les médailles précitées sont d'origine italienne. Les médailles de ce genre étaient bénites puis touchées et finalement on les cédait aux fidèles au même titre que les autres objets religieux. Aussi étaient elles souvent attachées au chapelet ou portées comme amulette (Fraisketten).

Plusieurs pièces anciennes ont été trouvées dans les tombes, dans les cimetières et d'autres dans les champs où elles avaient été enterrées pour assurer une bonne récolte. On trouve également dans les tours des églises des médailles dont l'image représente souvent des saints de l'ordre des Jésuites à côté de pièces de monnaie mêlées des images des saints, de petites croix d'Espagne de scapulaires qui sont connus dans les pays des Alpes sous le nom de „Gweichtel“.

Dans la description de la plupart des lieux, l'auteur n'a donné que les concises dates historiques, il décrit l'image miraculeuse ou la statuette, mais les dates historiques au point de vue de la culture n'y sont citées que brièvement.

Il est souvent difficile à constater précisément la face et la pile des médailles décrites. L'auteur décrit comme face l'image miraculeuse ou une autre image plus importante et il le signe par un „L“, le revers par un „R“.

En décrivant l'image de la médaille l'auteur emploie des signes suivantes: pl = face à droite, ll = face à gauche, pll = en face. Quelques types des images de Notre Dame sont abrégés comme suit: a) Immaculée Conception, b) Notre Dame du perpétuel secours, c) N. D. du bon conseil d) N. D. de sept douleurs (Pieta et Dolorosa) etc. Le nimbe entourant la tête ou le corps entier est désigné par un „n“ (p. ex. circulaire, flamboyant), Aureola = rayons, flammes autour du corps entier. Suit la description de l'encadrement par exemple; orné de perles, de croissants, de roses, de fleurs de lis ou de guirlandes etc. Quelques ornements représentent une fleur au milieu de laquelle se trouve une effigie (No 86). Le même coin dont on se servait pour frapper une autre médaille est désigné par deux traits =. Le mot „jako“ = comme signifie la même effigie soit d'une autre dimension soit un peu différente au point de vue du dessin.

La légende interrompue est désignée par un trait horizontal = l'alinéa par un trait vertical. Le diamètre est indiqué en millimètres, la forme ronde par un seul chiffre, la forme ogivale par deux chiffres (hauteur et largeur) réunis par le signe de multiplication (x). Les autres formes sont désignées par: srdcová = forme de coeur, houslová = forme de violon, hvězdíková = f. d'étoile, čtvercová = f. de carré = obdélníková = f. de losange, osmihran = f. d'octogone.

Ensuite, l'auteur désigne le métal: zlato = or, stříbro = argent, cín = étain, olovo = plomb, železo = fer, bronz = bronze, aluminium. Tenká = mince, dutá = creuse. Les médailles sans une autre indication sont frappées, une fabrication différente signifie: litá = fondue, řezaná = taillée, rytá = gravée, tepaná = battue. Le nom des médailleurs, ou leur signature, est entre parenthèses. A la fin est mentionnée la collection où se trouve la pièce. Les numéros portant un astérisque sont représentés sur les planches.

L'auteur prie les lecteurs de lui signaler les exemplaires qui diffèrent de ceux dont il parle dans son ouvrage ou les exemplaires inédits pour qu'il puisse compléter sa liste.

Prière de lui écrire à l'adresse suivante: B. Přibíl, Praha VI. Vlnářská 6. (P. 1—83.)

	Page
Musées — Expositions — Nouvelles différentes — Personnel — Ventes numismatiques	84—86
Procès-verbaux de la Société numismatique tchécoslovaque	86—91

Redaction: Dr. G. Škalský, Praha II., Musée national.

Administration: Dr. V. Katz, Praha VII., Sochařská 333.

Abonnement: Kč 50.—.

B. Přibíl: Verzeichnis der Weihmünzen, katholischen Medaillen und Jetone in der Tschechoslowakei.

I. Teil: Das Land Böhmen (mit Ausnahme von Praha). Die Arbeit des Verfassers beruht auf ausgedehntem Materiale, das in zahlreichen Sammlungen verstreut ist; als Grundlage diente die Sammlung des Autors, dazu kommen die Stücke aus den Sammlungen des Nationalmuseums und des Städtischen Museums in Praha, Klatovy, des Wiener Münzkabinetts, sowie von einheimischen Privatsammlungen der Herren: V. Přibík — Chuchle, K. Chaura — Praha, sowie von ausländischen der Herren: K. Hollschek — Wien, J. Günzburger — Köln am Rhein und von zahlreichen anderen. An Hand aller dieser Stücke versucht der Autor die Grundzüge einer Geschichte der religiösen Medaille in Böhmen zugeben. Die alten Medaillen der böhmischen Wallfahrtsorte, unter denen es viele aus den Werkstätten italienischer Medailleure und Stempelschneider gibt (auch der berühmten Familie Hamerani), zeichnen sich im Vergleich mit den Arbeiten deutscher Herkunft besonders durch ein hohes Relief und eigenartige künstlerische Auffassung des dargestellten Bildes aus. Unter den angeführten deutschen Arbeiten gibt es einige signierte Medaillen, von denen die des Monogrammisten I. N. besonders hervorragen. Die deutschen Graveure, bei denen die böhmischen Wallfahrtsorte billige Medaillen anfertigen ließen, prägten dieselben gern beiderseitig auf dünnen Blechscheiben oder verfertigten aus zwei einseitig geprägten Blechscheiben durch Anbringung eines Metallrandes Hohlmedaillen. Im Allgemeinen dienten ihnen als Vorbild meistens italienische Stücke, von denen sie — obzwar in eigener Auffassung — sowohl das Bild als auch die Umrahmung übernahmen. Aus der Menge der böhmischen Wallfahrtsmedaillen ragen die Stücke nach Art der Salzburger Medailleure Peter und Paul Seel hervor, die von Nachahmern oder vielleicht auch Schülern dieser Meister herrühren. Typisch für diese Medaillen sind besonders Blüten- und Ranken-Verzierungen der Bildeinfassungen sowie auch flache zeichnungartige Graviertechnik. Auch die Neigung an herz- und geigenförmigen Formen schreibt der Autor deutscher Eigenart zu.

Die im Verzeichnis angeführten Stücke beziehen sich durchwegs auf den katholischen Kult und die katholische Kirche in Böhmen. Außer Weihmünzen, Medaillen und Jetonen geistlicher Würdenträger erscheinen hier Stücke, die bei verschiedenen kirchlichen Angelegenheiten und Feierlichkeiten verfertigt wurden. Was die Medaillen verschiedener Korporationen betrifft, sind nur solche erwähnt, die von katholischen Gesellschaften zu ausdrücklich religiösen Zwecken verfertigt worden sind. Medaillen weltlicher Vereine, z. B. zur Feier der Fahnenweihe, welche oft das Bild eines Heiligen tragen (hauptsächlich das Bild des heiligen Landespatrons St. Wenzeslaus) werden hier nicht erwähnt. Auch Joachimstaler biblische und andere religiöse Medaillen, die gesonderte Gruppen bilden, sind hier nicht

verzeichnet, ebenso wenig wie die zahlreichen kleinen Aluminium- und Messing-Anhänge unserer Zeit, die sich zumeist auf den Heiligen Berg bei Příbram und auf Altbunzlau beziehen. Letztere werden einmal separat behandelt werden. Während sich das vorliegende Verzeichnis nur auf die Stücke des Landes Böhmen bezieht, soll der zweite Teil dieser Arbeit das restliche Material umfassen u. zw.: die auf Prag bezüglichen Stücke, die erzbischöflichen Medaillen, die Stücke der Kapitel von Sankt Veit und von Vyšehrad, Tauf-, Firmungs- und Hochzeits-Medaillen etc. Eine weitere Publikation soll dann religiöse Medaillen Mährens, Schlesiens und der Slowakei verzeichnen. Manche böhmische Weihmünzen weisen außer einheimischen Gnaden- und Heiligenbildern auch Abbildungen auf, welche auf ausländischen Weihmünzen vorkommen und mit denselben oder angepaßten Stempeln geprägt waren. Das Bild des hl. Johannes von Nepomuk sieht man z. B. auf vielen Medaillen jedes größeren Wallfahrtsortes und auf den Medaillen von Klatovy, Chlumek, usw. Bemerkenswert ist die Zusammenstellung von zwei bis drei Gnadenbildern (Svatá Hora, Klatovy, Neukirchen) auf einer Medaille. Es wurden nämlich oft mehrere Wallfahrtsorte auf einem Wallfahrtsgange besucht, weshalb Devotionalienhändler solche kummulative Medaillen anfertigen ließen, um dem Wunsche der Pilger zu entsprechen.

Es wird weiter erwähnt, daß verschiedene Mönchsorden und Priesterkongregationen Medaillen mit ihren Ordensheiligen oder Gnadenbildern der von ihnen verwalteten Wallfahrtsorte anfertigen ließen. Es ist eine jedem Weihmünzen-Sammler bekannte Tatsache, daß solche Mönchsorden-Medaillen meistens von italienischer Herkunft sind. Solche geweihte und berührte Medaillen wurden dann an Gläubige mitsamt anderen Devotionalien verabgibt. Solche Medaillen wurden dann häufig an Rosenkränzen oder an „Fraisketten“ getragen. Manche ältere Medaillen wurden als Beigaben in Gräbern auf alten Friedhöfen, sowie auch auf Feldern als Schutz gegen Mißernte aufgefunden. Auch in Kirchenturmgiebeln findet man jedesmal nebst Münzen auch Medaillen (besonders solche mit Jesuitenordens-Heiligen), vermengt mit Heiligenbildern, spanischen Kreuzen, sogen. Wetterkreuzen und Bilderskapulieren, die besonders in den Alpenländern unter dem Namen „Gweichtel“ bekannt sind (siehe Pachinger VIII.).

Bei einzelnen Orten beschränkt sich der Verfasser auf die wichtigsten historische Daten und auf die Beschreibung des betreffenden Gnadenbildes. Die kulturhistorischen Daten werden nur kurz skizziert. Bei der Beschreibung der Medaillen erhoben sich manche Schwierigkeiten, es trat die Frage auf, welche Seite als Avers und welche als Revers zu betrachten wäre. Prinzipiell wird die Seite mit dem Gnadenbild oder mit dem wichtigeren Bild als Avers = L: bezeichnet. Revers = R. Der Verfasser beginnt jedesmal mit der Beschreibung des Bildes und es bedeutet: pl = die Figur von der

rechten Seite, ll = von der linken Seite, pll = von vorne. Bei einzelnen Marienbildern, die als Typen vorkommen, sind zu unterscheiden: a) Unsere liebe Frau von der unbefleckten Empfängnis, b) U. L. F. von der immerwährenden Hilfe, c) Mutter vom guten Rate, d) die schmerzhaftige Mutter Gottes (Pieta und Dolorosa) etc.

Der Heiligenschein, der den Kopf oder den ganzen Körper der Heiligen umgibt, wird bezeichnet als Nimbus = n. (z. B. kruhový = kreisförmig, oválný = oval, paprskový = strahlenförmig, plamenný = flammenartig). Aureola = Strahlen (paprsky) oder Flammen (plameny) um den ganzen Körper. Es folgt die Beschreibung der Bildumrahmung, perlovec = Perlenkreis, půlměsíčky = Halbmonde, růžové květy = Rosenblüten, liliový = Lilienrahmen, listový věnec = Blätterkranz. Einige Randornamente sind als Blüte (květ) gedacht, in deren Mitte das Bild eingesetzt ist (z. B. Nro. 86.). Die Benützung gleicher Stempel bei der Prägung verschiedener Medaillen wird vermittelt Gleichheitszeichen = der betreffenden Nummer vermerkt. Das Wort „jako“ (wie) bedeutet: gleiches Bild, aber in Größe oder Zeichnung etwas abweichend. Dann folgt die Umschrift im Kreise (opis) oder Schrift in Zeilen (nápís). Das Wort „opis“ wird ausnahmsweise nur dort benützt, wo ein Irrtum im Lesen der Legende entstehen könnte. Die unterbrochene Umschrift wird durch eine wagrechte — Linie bezeichnet, eine neue Zeile durch eine senkrechte (|). Die Durchmesser werden durch Zahlen selbstverständlich in Millimetern angegeben; falls die Ziffer allein steht bedeutet sie die Kreisform, zwei durch × Zeichen verbundene Ziffern deuten die Breite und Höhe von anderer Form an. Andere, als runde und ovale, Formen werden angegeben, srdcová = herzförmig, houslová = geigenförmig, hvězdíková = sternförmig, čtvercová = viereckig, obdélníková = rechteckig, osmihran = achteckig. Dann folgt die Angabe des Metalls: zlato = Gold, stříbro = Silber, cín = Zinn, olovo = Blei, železo = Eisen, Bronze, Aluminium. Tenká = dünn, dutá = hohl. Die Prägung ist überall anzunehmen, wo nicht anders angemerkt wird, die übrigen Herstellungsarten sind: litá = gegossen, řezaná = geschnitten, rytá = gestochen, tepaná = getrieben. Weiter wird der Name des Stempelschneiders oder seine Signatur in Klammern angegeben. Schließlich wird die Sammlung notiert wo die beschriebene Medaille sich befindet. Bei einigen Medaillen, die der Verfasser nicht gesehen hat, wird die bezügliche Literatur zitiert. Die mit einem Stern bezeichneten fortlaufenden Nummern sind auf den beiliegenden Tafeln abgebildet, wobei die Nummer der Abbildung der fortlaufenden Nummer des Verzeichnisses entspricht.

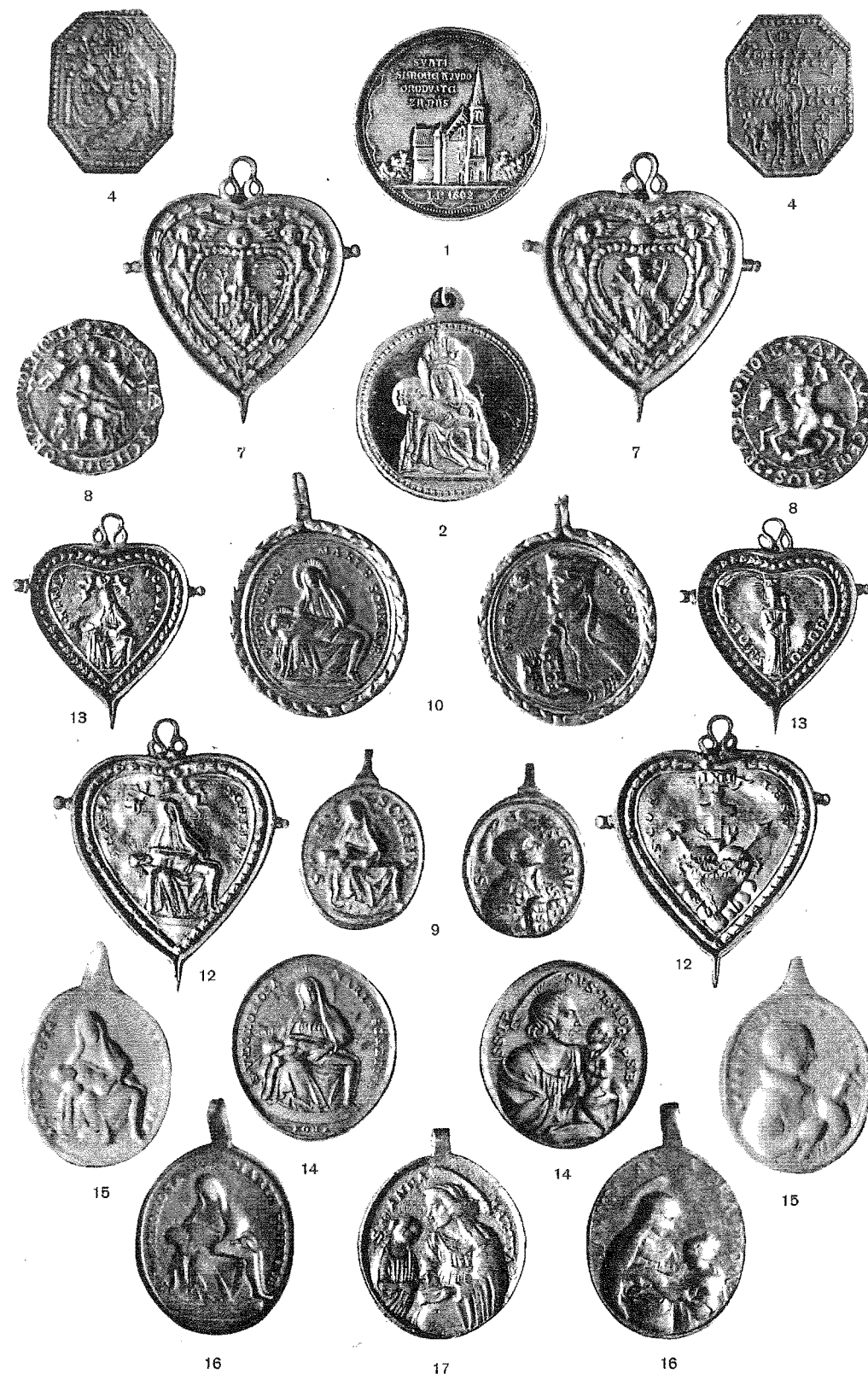
Zum Schlusse ersucht der Verfasser die werten P. T. Leser nicht beschriebene oder von den beschriebenen Exemplaren abweichende Stücke ihm zur Kenntnis zu bringen, um das Verzeichnis vervollständigen zu können. Seine Adresse ist: B. Příbil, Praha VI., Vinařická 6. (S. 1—83.)

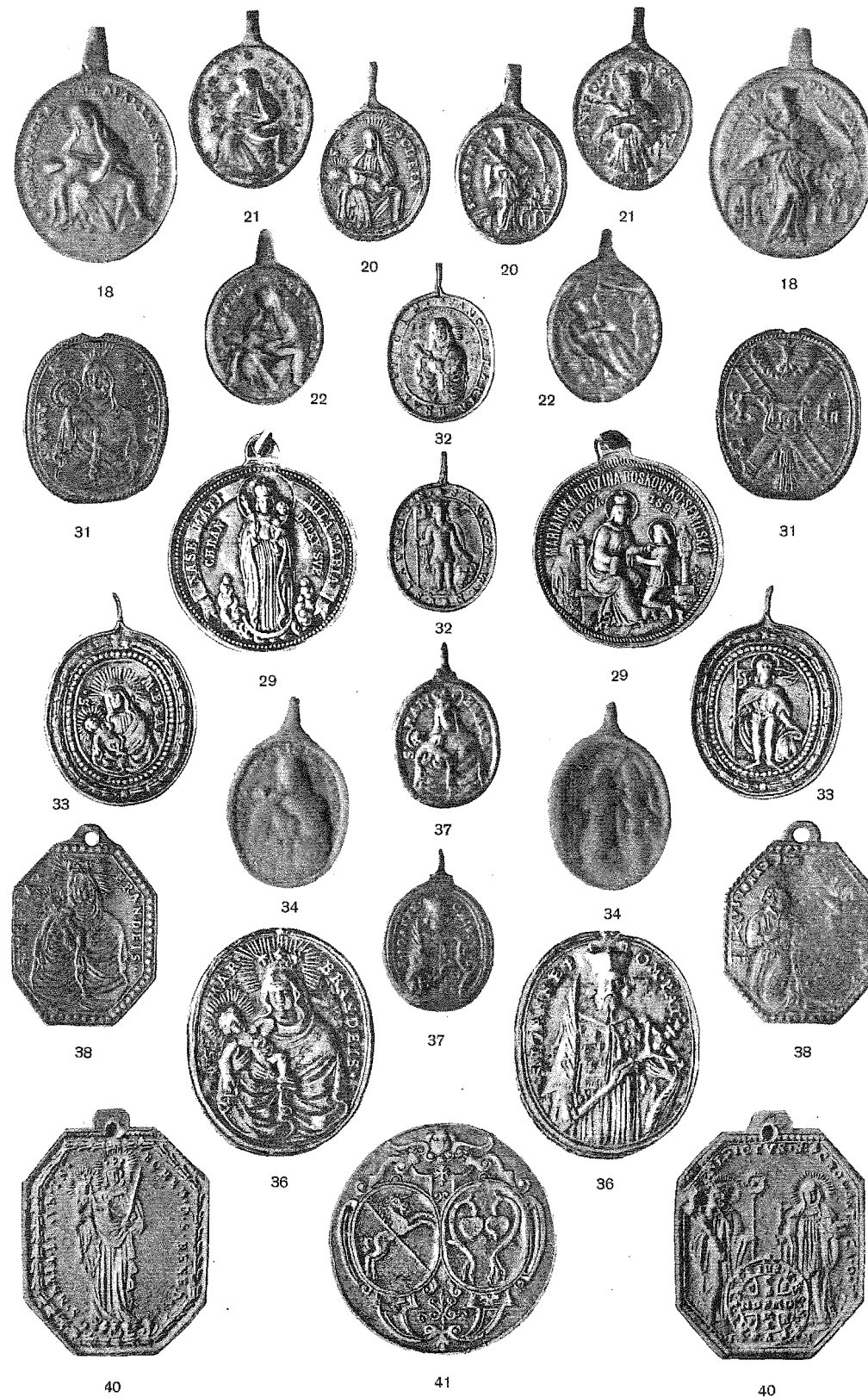
Museen — Ausstellungen — Vereinsnachrichten — Personalnachrichten —	Seite
Münzmarkt	84—86
Sitzungsberichte der Tschechoslow. Numismat. Gesellschaft in Praha	86—91

Redaktion: Dr. G. Škalský, Praha II., Nationalmuseum.

Administration: Dr. V. Katz, Praha VII., Sochařská 333.

Abonnement: Kč 50.—.

43

42

43

45

52

45

49

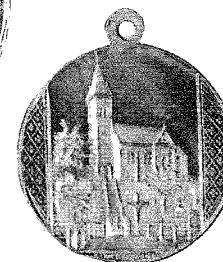
54

49

50

59

50

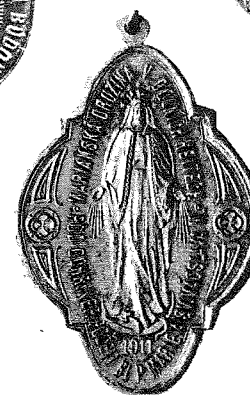
57

57

61

58

58

61

83

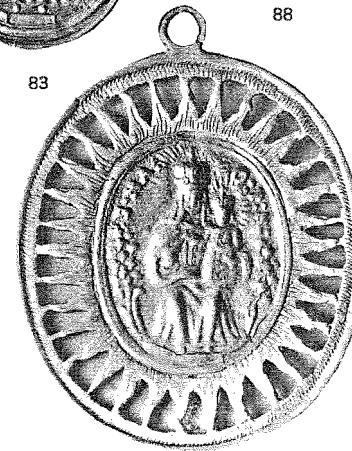
88

88

83

82

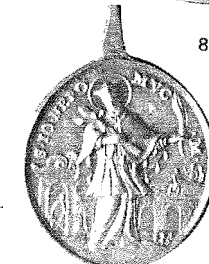
82

89

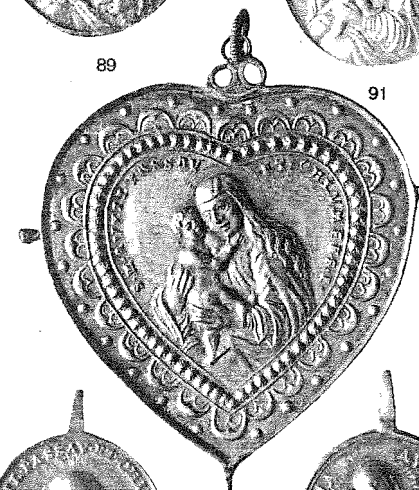
91

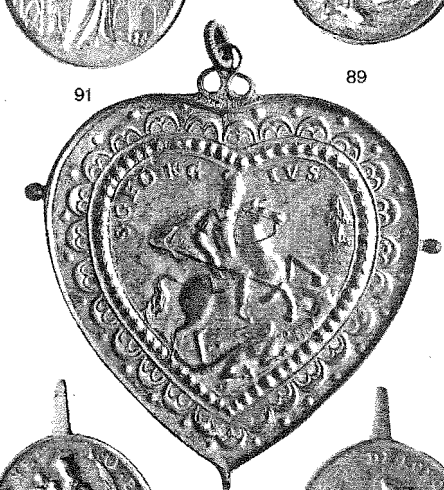
89

89

86

86

93

92

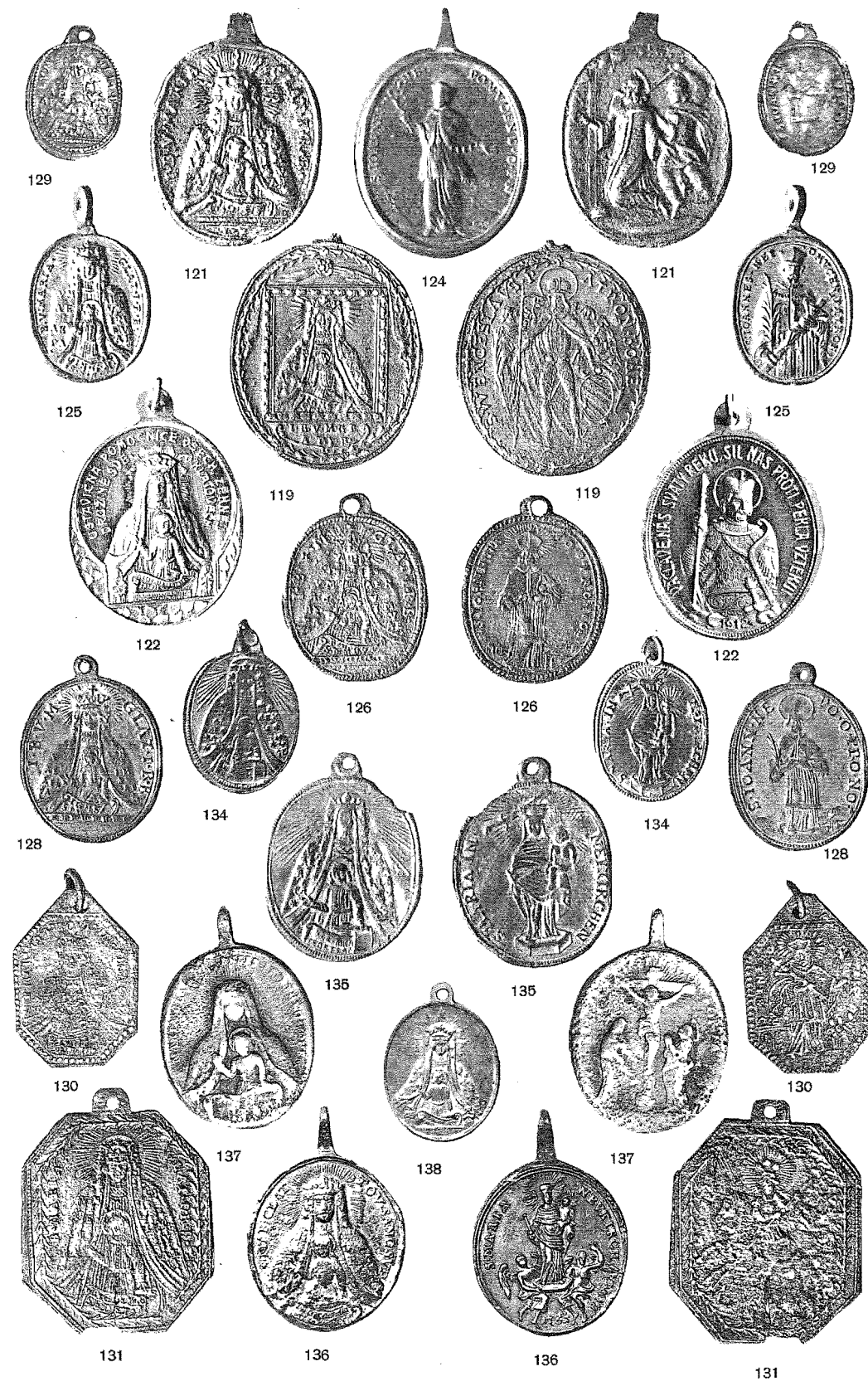

92

93

156

158

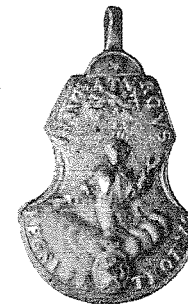
159

160

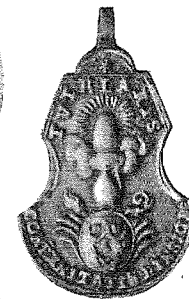
162

170

161

168

168

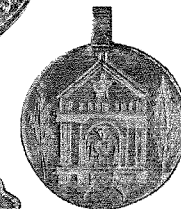
174

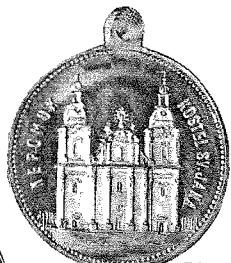
172

165

171

174

176

178

167

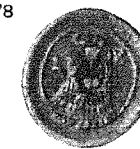
178

169

177

175

177

179

180

179

184

181

181

187

189

190

191

190

189

192

192

193

183

193

194

188

195

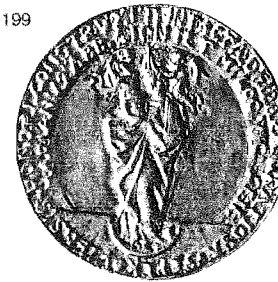
199

197

199

204

201

204

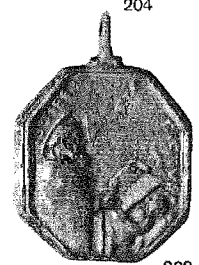
196

201

208

202

212

205

215

203

215

205

216

217

217

216

198

210

211

218

222

213

222

218

224

220

231

220

224

219

226

231

226

219

235

230

232

230

235

236

237

237

237

243

242

244

249

248

252

245

245

252

243

242

244

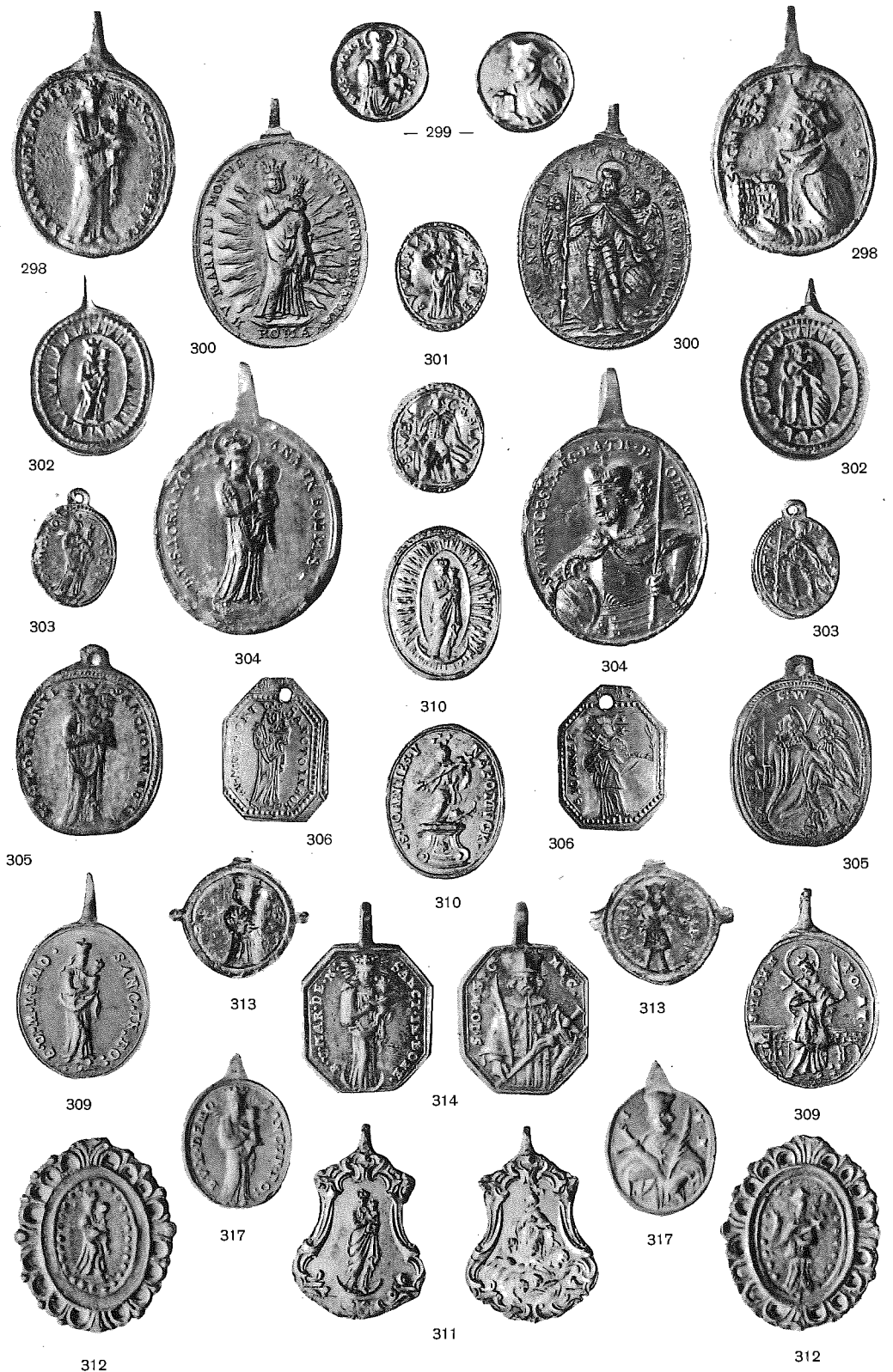
249

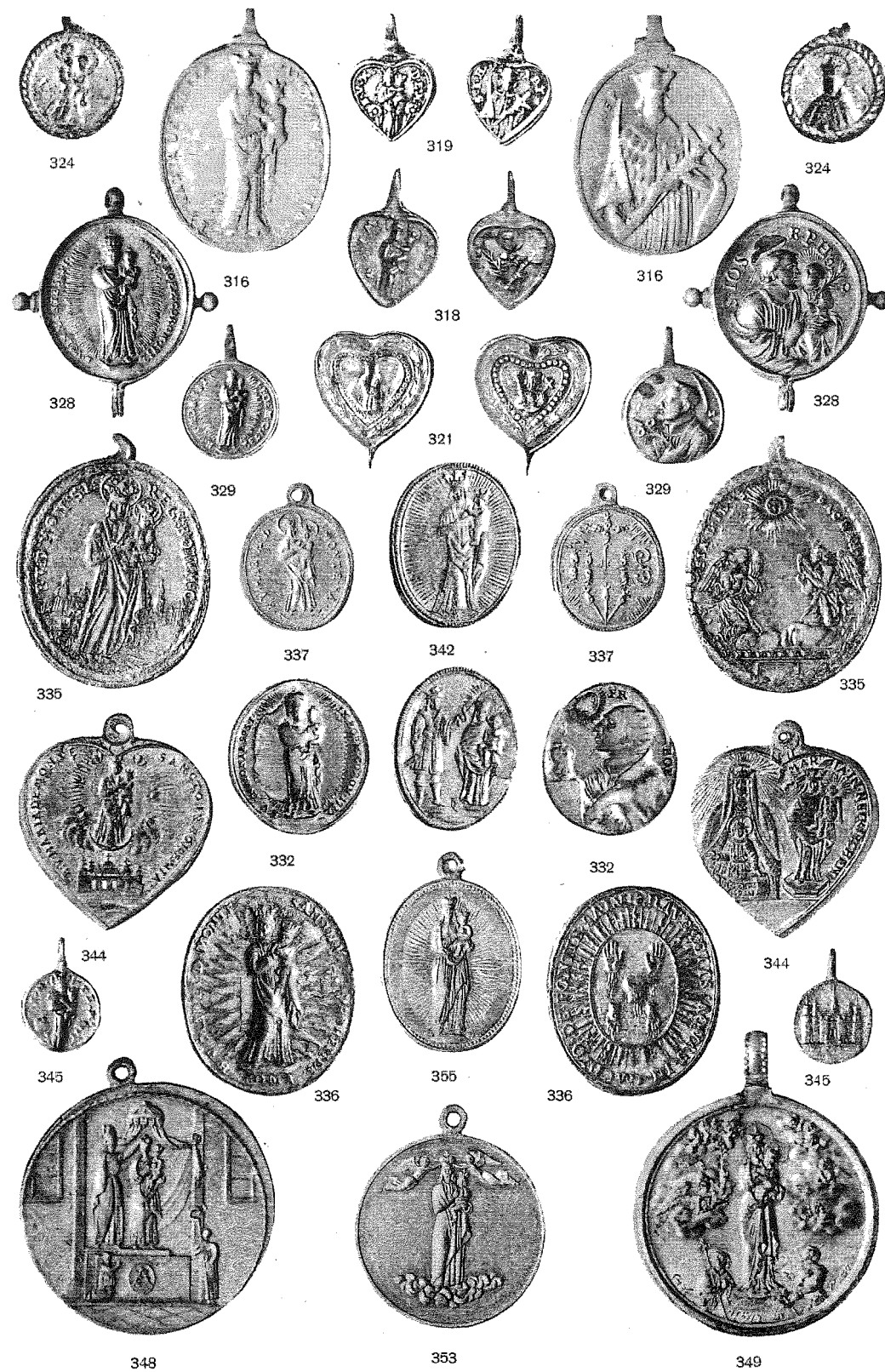

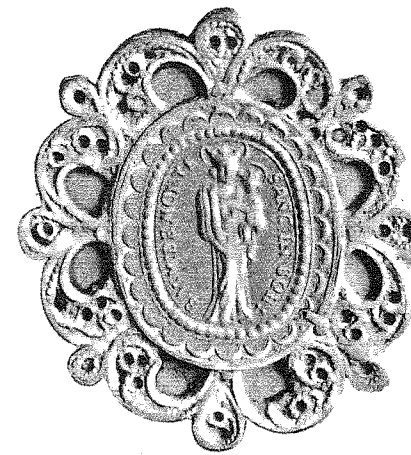
248

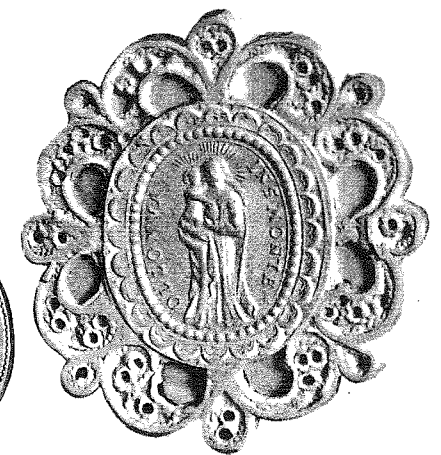

339

366

339

360

347

347

373

362

367

367

372

364

359

368

372

370

371

370

Otisky článků z „Věstníku“:

<i>Ed. Fiala: Peníze početní s 1 tab.</i>	Kč	5.—	8.—
<i>V. Katz: O malých groších s 2 tab.</i>	„	5.—	8.—

Zvláštní otisky článků z Numismatického časopisu
československého:

<i>Jan Eisner: Mince t. zv. barbarské na Slovensku a v Podkarp. Rusi s obrázky v textu</i>	„	6.—	9.—
<i>V. Katz: Wolf Milicz, Nickel Milicz a Zachariáš Kempf se 6 tab. a 2 vyobr. v textu</i>	„	12.—	18.—
<i>V. Katz: Další příspěvky k dějinám jáchymovského medailérství 16. stol.</i>	„	6.—	9.—
<i>V. Katz: Alessandro Abondio s 2 tab. a 6 vyobr. v textu</i>	„	10.—	15.—
<i>V. Katz: Kremniční řezači želez a medailéři Kryštof Füssl, Lukáš Richter a Abraham Eysker s 5 tabulkami a obrázky v textu</i>	„	12.—	18.—
<i>V. Katz: Prvních sto let české portrétní medaile s četnými obrázky v textu</i>	„	10.—	15.—
<i>Em. Nohejlová: Počátky pražské mincovny za Ferdinanda I.</i>	„	6.—	9.—
<i>Em. Nohejlová: Poznámky o razbách pražské mincovny s 1 tab.</i>	„	8.—	12.—
<i>Bedřich Přibil: Úvod do studia náboženské medaile s 2 tab. a obrázky v textu</i>	„	10.—	15.—
<i>Gustav Skalský: Studie o českých a moravských brakteátech: 1. nálezy jezdvický s tab. a obrázky v textu</i>	„	8.—	12.—
<i>Gustav Skalský: Denáry pražského biskupa Vojtěcha Slavníkovce s obrázky v textu</i>	„	6.—	9.—
<i>Gustav Skalský: O marce pražské a moravské na rozhraní stol. 13. a 14.</i>	„	6.—	9.—
<i>Josef Sejnost: Příspěvek k mincovní technice českých denárů a otázka denáru knížete Václava svatého, s četnými obrázky v textu</i>	„	6.—	9.—
<i>Josef Sejnost: Přehled nových českých medailí s 2 tab.</i>	„	10.—	15.—

Poštovné se čítá vždy zvlášť.

Pro členy společnosti dodáme, pokud stačí
zásoba:

<i>Em. Nohejlová: Z příběhů pražské mincovny. Nástin jejich osudů v letech 1537 — 1618</i>	Kč	22.—
<i>Gustav Skalský: Denár knížete Václava svatého a počátky českého mincovnictví. Se 4 tabulkami</i>	„	22.—
<i>Gustav Skalský: Denáry se jménem Biagoty a Emmy (zvláštní otisk z Novotného Sborníku 1929)</i>	„	6.— 9.—
<i>Gustav Skalský: O převodech starých cen s hlediska numismatického (zvláštní otisk z Pekařova Sborníku 1930)</i>	„	6.— 9.—
<i>Dr. Josef Ječný: Vývoj českého mincovnictví. S 10 tabulkami</i>	„	20.—

První medaile, vydaná Numism. spol. čl. k výstavě medailí podle modelu Karla Špánka r. 1924, ražená ve státní mincovně kremnické v omezeném počtu, se prodává bronzová za 20 Kč, poštou 22 Kč.

Objednávky a dotazy vyřídí 1. jednatel Dr. Viktor Katz, Praha VII., Sochařská ul. č. 333. Telefon 35420.

Články a příspěvky pro Numismatický časopis československý jakož i zprávy o nálezech přijímá redaktor Dr. Gustav Skalský, Praha, Národní museum. — Otiskovati články a jejich části lze jen se svolením výboru. — Za obsah článků odpovídají spisovatelé sami. — Rukopisy vracejí se jen na výslovnou žádost a přiložena-li patřičná známka poštovní.

Administrace: Dr. Viktor Katz, Praha VII., Sochařská ul. č. 333. Telefon 35420.